Anul XIV nr. 15 (644) 13-19 aprilie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Agathon a umplut-o de sînge:

Banii poporului la Dracula Park, supți de vîrcolacii PSD-ului

Cum s-au furat banii subscriși de popor la Dracula Park: Carabulea, 30 de milioane de dolari, Agathon, Sibiu, România, FNI, FPS, Adrian Năstase, Fondul Dracula, 107 miliarde de lei, Carabulea, Banca Carpatica, Chiric, IAS, livadă, pomi, teren, Carabulea, Grecea, șpagă, Consiliul Județean Sibiu, președintele Judecătoriei Sibiu, Marcel Rusu, Carabulea, Agathon, Sighișoara, Dracula Park, colac peste pupăză, 30 de miliarde de lei, Medințu. Pe larg, în

Pagina 3

Ne fuge pămîntul de sub picioare

PSD-ul și-a furat terenul de sub sediu

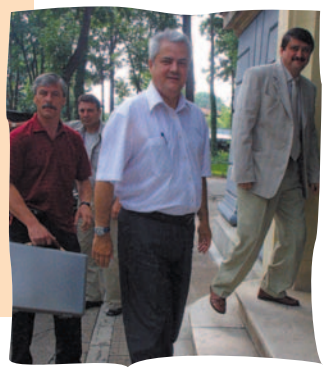

Vă mai amintiți de scandalul SNTR? Vă mai amintiți de Reșița? Dar de România, vă mai amintiți? Exact în timp ce scandalul SNTR trăgea o țigară cu multe filtre, la Reșița se privatiza Uzina de Construcții Mașini. De bucurie că statul i-a șters datoriile la buget ale uzinei, APAPS a vîndut UCM-ul unor elvețieni pentru aproximativ 1 milion de dolari. Însă, minune: numai terenurile UCM valorează 5 milioane de dolari! Cum o minune nu vine niciodată singură, iat-o și pe cea mai mare dintre ele: pe unul din terenuri se află sediul central PSD!

Pagina 17

Mînă în mînă cu un Dumnezeu care nu-i trăsnește, Biserica și Partidul pun piatra de temelie la

CATEDRALA MITUIRII NEAMULUI

Hai, Preafericitule, că-ți vine perfect! Nu poți răspîndi opiumul popoarelor în sutana aia serioasă, antiprogresistă și conformă cu normele obscurantismului! Dacă vrem alegători PSD, dacă vrem credincioși în domnul nostru Ion Iliescu, trebuie să apelăm la o religie modernă, bazată pe creștinul de tip nou, care se uită la *Surprize, surprize* și fuge cu lumînarea aprinsă de la Înviere să nu piardă primele faze tari de la *Big Brother*. Ce dracu' să mai cheltuim atîta cu catedrala aia? Păi punem o cruce pe cupola Circului de Stat, aduce Vanghelie iar pe Bonnie Tyler, Toto Cutugno, mai aduce Piedone niște mici confiscați, mai dăm două-trei libere de NATO și de UE și să vezi tu cum ne cade poporul în genunchi și ni se-nchină numai nouă, în vecii vecilor!

Secvență din culisele Circului de Partid și de Stat în Stat în care se cam pune cruce credinței într-o viață mai bună (pe lumea asta)

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRÀSNITE

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Adrian Năstase a fost în America în urmă cu câteva săptămâni. La Casa Albă, zisă şi White House. Numai că premierul ouălor tuturor românilor nu este foarte agreat la Înalta Poartă, dar nu pentru că nu vrea să se corupă în interesul Sultanului, cum era pe la Brâncoveni sau alţi domnitori, ci taman dintr-un motiv oareşcum invers (americanii cică deţin conturile din străinătate ale celor mai importanţi miniştri pesedişti). Dovada că diplomaţia americană la cel mai înalt nivel l-a cam ignorat ar fi, din nou, obsesiva şi defavorizanta comparaţie cu bulgarul (mă rog, deşi Simeon de Saxa Coburg-Gotha n-are nici o naruşenie în sânge), pe care l-a primit chiar Colin Powell, în timp ce pe oacheşul de Tantraşeşti nu l-a primit mai nimeni dintre cei mai importanţi trei oameni ai Americii.

Viorel Hrebenciuc face yoga cu Bivolaru de mai mulţi ani. Asta nu înseamnă că Hrebenciuc este un bivolarian incurabil, şi nici că are legătură cu MISA, şi nici că i-a ţinut spatele gurului, în greaua încercare prin care a trecut urinoterapia română în ultima lună. Or, asta presupune că Hrebenciuc este bolnav, şi este bolnav de o boală aproape incurabilă, inima, pe care şi-a operat-o, inima, după care a început recuperarea inimii prin Hatha Yoga. Or, la guru Bivolaru poţi face şi aşa ceva, cel puţin în primul cerc, cel onorabil, din care se recrutează adepţii pentru Tantra Yoga, care îşi beau pişatul, se închină la Bivolaru, bagă lumea la nebuni şi se bat cu poliţia pentru drepturile lor elementare de a înnebuni, de a se împerechea ca muştele şi de a îşi bea pişatul ca pe Brifcor.

Vadim Tudor are două mari probleme cu sănătatea: eunucoidismul genetic şi diabetul insulinic. Eunucoidismul (care vine de la eunuc) se manifestă prin aspectul feminin al feţei, lipsa pilozităţii faciale (omul spân din *Harap-Alb),* vocea piţigăiată şi subţire, sânii proeminenţi şi organele genitale diminuate politic. Se tratează cu propionat de testosteron, care este un hormon androgen natural. În 1993, Vadim a reluat tratamentul şi în perioada aceea şi-a lăsat o mustaţă zbârlită, de führer de Butimanu, tocmai pentru a ne demonstra că este un bărbat adevărat, că are tot ce-i trebuie în sanctuarul prohabului şi că-i mai lipseşte doar mandatul de preşedinte pentru a-i scopi pe toţi masculii.

Ce se ştie despre Maricel Popa este că ocupă locul 35 în topul milionarilor, cu 50-60 de milioane de dolari, şi locul 1 în inima PSD-ului ieşean, cu ceva mai puţin. Grupul său de firme cică ar cumpăra lunar consultanţă de 10.000 de cocari de la Red Point, firmă la care e majoritar Bogdan Solcanu, fiul lui Ioan. Nu se ştie în ce constă consultanţa asta, sunt voci care spun că ar fi vorba de softuri, dar şi voci care susţin că, de banii ăştia, Maricel îi cam face din tastatură pe pesedişti locali.

Nu mult înainte de Săptămâna Patimilor, dar în aceeaşi atmosferă, a avut loc o întâlnire a raportorilor şi consilierilor pre-aderare; la întâlnire, raportorii, ca oamenii, şi-au dat cu părerea despre şansele României la aderare; concluzia a fost dureros de clară: cu PSD la guvernare, nu există aderare.

Acciduzzu

Nu e adevărat că n-am fost băgat în seamă la Casa Albă! De cum am coborît din limuzină m-au salutat atît portarul cît şi cei patru badigarzi ai mei. Cît despre personalităţile politice ale momentului, Bill Clinton, James Baker sau preşedintele Reagan, toţi m-au asigurat că vom intra în NATO. Dacă nu anul ăsta, la anul sigur.

Premierul Adrian Năstase efectuînd, în compensaţie, o vizită oficială la una din casele sale albe din România

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Senzaţional? Numărul lui Nea Nelu la maşina mică: B-03(04?)-ION

Domnul Iliescu a declarat că numai faptul că-l oprea legea l-a împiedicat să mai pună mîna, ca preşedinte, pe volanul unei maşini mici – însă îndată ce-şi va termina mandatul se va sui imediat la volan. Vedeţi ce-n-seamnă să te fi stricat dictatura? Al dracului, ăsta nu se poate abţine: pe bune, moşu' ar vrea să conducă toată viaţa!

Volga Pugaciova

Viciul de computere

Din iniţiativa Guvernului, elevii foarte săraci vor primi 200 de euro pentru a-şi cumpăra fiecare un calculator. Calculatoarele vor ajunge la copii sub formă de PC-uri, sau, mai exact, PSD-uri.

CC al PC

Bula demnitarului

CATEGORIA ION ILIESCU

Mircea Geoană (ministru de Externe): „Pentru noi, prezenţa cucuvelei reprezintă sosirea primăverii politice."

CATEGORIA GURA BATE GURU

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Cînd vorbesc de anumite lucruri, intru într-un fel de transă, de aceea mă enervez."

CATEGORIA PATINELE LUI ISUS

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Nu e rău a minţi în numele Domnului, cînd interesul naţional ţi-o cere. Se pot face compromisuri în numele Domnului."

CATEGORIA DIN PUŢUL JIGNIRII

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Dumneavoastră atunci sînteţi bădăran, dacă eu sînt mahalagiu."

CATEGORIA MAREAN VANGHELIE

Dumitru Sechelariu (primarul Bacăului): „Da' de ce să mă judece Parchetul? Pentru cazul care io n-am participat la el?" (Consiliul Local – n.r.)

CATEGORIA COANA LISTA, BICICLISTA

Nicolae Mischie (preşedinte PSD Gorj): „Merit să fiu pe listă după cît am muncit."

CATEGORIA POST SĂ ŢII, „HAI NOROC!" SĂ N-AI

Raj Tunaru (deputat independent): „În aceste zile este cel mai greu pentru că la un moment dat de sete şi de foame începi să vezi nişte puncte negre."

CATEGORIA MEANDRELE CONTROLULUI

Ionel Blănculescu (ministrul Controlului): „Aceste persoane, care într-un fel fără voia lor au fost supuse unor ameninţări, nu au cum să reziste şi, oameni corecţi, au devenit incorecţi şi atunci, devenind şantajabili, ei nu mai pot ieşi din acele reţele şi concură mai departe la a închide ochii."

CATEGORIA EMIL BOBU

Dumitru Sechelariu (primarul Bacăului): „Dincolo de asta, omu' Sechelariu e mai atipic faţă de zona cealaltă din ţară."

„Există cumva prevăzut de lege că am încălcat legea pe undeva?"

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Presa a scris să învrăjbească oamenii între ei."

„Dacă presa nu-mi făcea publicitate, nu ajungeam aici. Sînt recunoscător presei."

Întunericitul

Ia uite-l şi pe Dan Pavel ăsta! I-am făcut ditamai contractul şi nu e în stare să ţină pe cap trei mingi la rînd! Danee, vino, bă, încoace! Fă-mi nişte tumbe, mai explică-mi principiile creştin-democratismului şi arată-i şi lu' domnu' Meme cum mănînci tu pahare!

Doi berbecuţi care au trecut cu bine de genocidul Paştelui: Memeee Stoica şi Gigi Beeecali

Aşezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacţie: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan ŞTANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUŞIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – vînzări publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Aventurile Fondului Dracula în ţara ţepelor liniştite

Ilie Carabulea pute dimineaţa a apă de toaletă de miliardar şi se parfumează seara cu esenţă de milionar în dolari. Cu o avere ce cântăreşte 30 de milioane de parai, Carabulea s-a culcat liniştit, în poziţia 77, în leagănul celor mai bogaţi 300 de magnaţi din ţara mea putred de săracă şi este de departe nababul Sibiului; Carabulea este acţionarul Băncii Carpatica şi al holdingului de transporturi şi asigurări Atlassib, împreună cu o liotă de traficanţi de heroină dovediţi în fapt şi condamnaţi la 20 de ani de puşcărie; Carabulea mai este inspiratul investitor la FNI care şi-a retras un mărunţiş de 14.928.289.527 lei cu câteva zile înainte de teleportarea Ioanei Vlas într-o intersecţie de continente; Carabulea este proprietarul unei colecţii de privatizări ilegale, cu concursul FPS, al poliţiei şi Justiţiei; Carabulea a ajuns distinsul cetăţean de onoare al oraşului Sălişte, făcut la aceeaşi ceremonie cu Ion Iliescu, Adrian Năstase şi Adrian Păunescu; şi, nu în ultimul rând, Carabulea este acel cirac de maximă încredere al Cupolei conduse de Adrian Guvernul Minune, care a scos Fondul Dracula de 109 miliarde de lei de la BCR şi l-a virat în banca privată Carpatica, a lui Ilie Carabulea. Cine este Ilie Carabulea?

Să-l lăsăm s-o spună pe fostul ministru de Interne

Gavril Dejeu, născut şi crescut în Sibiu. Carabulea a pus mâna pe IAS Horticola, printr-o privatizare subevaluată, organizată de Nicolae Chiric, fostul şef al FPS Sibiu, a zis Dejeu. Capitalul „Horticola“ era de 30 de miliarde de lei, iar IAS-ul s-a privatizat cu 4,6 miliarde. În acţiunea de privatizare, statul i-a vândut lui Carabulea pomii. Restul, adică terenul, cu o suprafaţă de 52 de hectare, a fost făcut cadou lui Carabulea. Repetăm: prin operaţiunea de privatizare, statul i-a vândut pomii, dar i-a dat terenul pe gratis. Mai repetăm o dată, ca să vă intre temeinic în cap: ca să poţi lua 52 de hectare cu valoarea unei livezi, trebuie să stai în şpagat. Şpaga dată de Carabulea a umplut câteva buzunare flămânde şi diferenţa de valoare dintre un pom şi un hectar. Pe vremea aceea, şeful Corpului de Control al Guvernului era Grecea. Corpul său de căpcăun carpatic a trecut Carpaţii şi s-a prăvălit ameninţător peste Sibiu. Grecea a cercetat vag abuzul şi i-a comunicat din părţi concluziile premierului. Explicaţie provizorie: trebuie să mănânce şi gura căpcăunului, ca să nu-i moară hoitul de inaniţie.

Privatizări după acelaşi tipic, şi cu concursul

directorului Chiric, au fost săvârşite la societăţile „BJATM“, hotel „Bulevard“, „Comat“, „13 Decembrie“ şi „Vinalcool“. Imobilul în care funcţionează hotelul „Bulevard“ este în proprietatea Mitropoliei Ardealului, a fost revendicat de Biserică, iar Biserica fluieră şi acum a pagubă după el, după ce l-a câştigat dispecerul de autobază Carabulea. Ţărănistul Chiric a fost chemat la ordine de Dejeu, care mai avea şi calitatea de şef al filialei sibiene a PNŢCD. Cum Chiric a tăcut chitic ca chiţacu-n ţărână, Dejeu i-a retras în prima fază sprijinul politic directorului FPS. În faza a doua, l-a somat pe Radu Sârbu să-l dea afară. În faza a treia, pe Sârbu l-a durut în paişpe de Dejeu. În faza a patra, Puterea a rămas fără Sârbu, iar în ultima fază, a metastazei, ţara a renunţat definitiv la PNŢCD. Pentru ca afacerile lui Carabulea să învingă, a mai trebuit să cadă colonelul Rotărescu, inspectorul-şef al Poliţiei Sibiu, şi colonelul Radu Balici, consilierul ministrului Dudu Ionescu. Motivaţia demiterii lor a fost aceea că au patronat corupţia din Sibiu şi l-au favorizat pe Carabulea. Care Carabulea i-a mai convins: pe preşedintele Consiliului Judeţean; pe primar; pe şeful Gărzii Financiare; pe şeful poliţiei şi pe adjunctul şefului poliţiei; pe şeful Vămii; pe preşedintele Judecătoriei Sibiu.

Pentru că tot am ajuns la capitolul ăsta,

e de la sine înţeles că Ilie Carabulea a avut o căruţă de procese. Că e limpede că zecile sale de belele au fost instrumentate de îngerul său păzitor, care, printr-o fericită coincidenţă, s-a nimerit a fi însuşi preşedintele judecătoriei, Marcel Rusu. Inamovibil din născare, Rusu a fost uns cu o mită camuflată de 62 de milioane de lei. Pretextul a fost vânzarea de către Rusu, lui Carabulea, a unui rable cu o vechime de peste un deceniu şi fără seria de motor înscrisă în acte. În loc de două-trei milioane cât valora junghiul poreclit, nu se ştie de ce, Citroën, tranzacţia s-a făcut cu de douăzeci de ori mai mult. Asta în condiţiile în care leul valora pe atunci infinit mai mult. Asta cu condiţia să acceptaţi tacit că partea leului a fost cam aceeaşi mai dintotdeauna. Asta în perioada în care Carabulea a mai achiziţionat o serie de autoturisme unu' şi unu', din clanul lui Ford, tribul lui Mercedes şi ginta lui Volvo. Asta cu amendamentul că nu este singura şpagă înşfăcată de Rusu pentru amânarea la nesfârşit a proceselor lui Carabulea, dar singura căreia i-am luat dâra şi pe care o dăm în gât cu nesaţ.

Seria de atrocităţi comise de Carabulea

nu se opreşte aici, însă, din motive strategice, o s-o întrerupem aici şi acum. Vă mai spunem deocamdată că pe rolul instanţelor din Sibiu se mai află procese de revendicare, care au ca reclamanţi persoane deposedate abuziv de stat, cu terenuri şi imobile care au fost date în condiţii oneroase, aţi nimerit, lui Ilie Carabulea. Care Carabulea a fost făcut, în august 2002, cetăţean de onoare al nou-înfiinţatului oraş Sălişte, la grămadă cu încă 32 de cetăţeni de bine şi foarte bine: Ion Iliescu, Adrian Năstase, Ioan Cândrea, secretar de stat, Ionel Silvestru, secretar de stat, Mircea Silvestru Lup, prefectul judeţului Sibiu, Constantin Morar, preşedintele Consiliului Judeţean Sibiu, Adrian Păunescu, senator, Gheorghe Suditu, deputat, Mircea Săndulescu, academician. Găselniţa găsită de Dumitru Băilă, primarul Săliştei, pentru ploaia de titluri acordate a fost aceea că sus-numiţii domni au depus eforturi neomeneşti „pentru transformarea comunei în oraş şi pentru sprijinul acordat pentru dezvoltarea localităţii“. Nu ştim ce merite au Carabulea şi Păunescu pentru transformarea comunei în oraş, dar ştim cu certitudine că în transformarea comunei primitive în societate de consum n-a fost premiată nici o fiinţă umană. Acum însă, pentru lungul drum al Săliştei de la rural la urban, a fost nevoie de sprijinul unei copite de scroafă şi de umărul unui mafiot de bine.

Da, doamnă, văd că vă pricepeţi la cosmetice. Totuşi, eu folosesc produse ceva mai scumpe, cu proprietăţi magice. Să vă dau un exemplu. Ţineţi minte proiectul Dracula Park şi miliardele luate de la populaţie pe chestia asta? Ei bine, asta-i tot ce a rămas din el, o cutiuţă cu alifie. O să mă-ntrebaţi: bine-bine, da' unde-au dispărut banii şi ce-i cu alifia asta? Iar eu o să vă răspund: păi, asta e celebra alifie PSD. Cînd vrei să apară banii într-un cont secret, nu trebuie decît să te dai cu ea.

Dan Matei Agathon, un pămătuf exagerat de costisitor din trusa de farduri ieftine a PSD-ului

La scurtă vreme după ceremonialul de la Sălişte,

Fondul Dracula a fost scos din BCR şi virat prin Hotărâre de Guvern în Banca Carpatica. Este vorba de 107 miliarde de lei, strânşi prin sudoarea frunţii subscripţiilor publice. Luat la trei păzeşte de reporterii de la BBC, dacă e legală o asemenea tranzacţie, Dan Matei Şpagathon a răspuns, în binecunoscutul său stil, că „nu-i treaba Ministerului Turismului şi nici treaba mea, ca ministru al Turismului“. Treaba lui a fost să fixeze locaţia Parcului Dracula aiurea-n tramvai, pe un platou împădurit cu stejari seminceri din Sighişoara, să facă lobby la toate forurile oculte din Europa, inclusiv la marele maestru Alfred Koska, în favoarea unei asemenea locaţii profund neinspirate, să inducă opinia publică în eroare cu privire la fezabilitatea proiectului, să strângă fondul prin subscripţie publică, să beneficieze de exemplul personal al premierului Năstase, care a decartat una sută milioane de lei, să piardă în faţa argumentelor unor fundaţii de salvare a Sighişoarei de la dezastru, avându-i în frunte, printre alţii, pe prinţul Charles, să umble cu proiectul din post în post, ca hoţii de cai târâţi în lanţuri de jandarmi, după care să dispară ca măgaru-n ceaţă, aruncând pisica moartă în curtea societăţii Fondului pentru Dezvoltare Turistică (FDT) Sighişoara.

Vă reamintim că societatea FDT

ar fi trebuit să implementeze proiectul Dracula Park, în perspectiva în care acesta s-ar face la paştele cailor, în Sighişoara; că, în cadrul acestei societăţi, Consiliul Local Sighişoara deţine 95% din acţiuni şi va suporta 12 milioane de dolari din totalul investiţiei; că FDT a tocat deja miliarde de lei pe studiile de fezabilitate şi măsurătorile topometrice. Rănit de moarte, Şpagathon a răcnit din fundul rărunchilor că există în ţara asta indivizi care vor cu tot dinadinsul să compare Dracula Park cu ţeapa FNI sau cu jaful Băncii Internaţionale a Religiilor, şi nu ştim de ce avem sentimentul că aceşti indivizi au o presimţire cât se poate de întemeiată. În ciuda asigurărilor date de Şpaghaton, că: „Dacă noi eram la Londra, nu la Bucureşti, şi dacă se arunccau în presă, pe o campanie murdară şi probabil plătită, tot felul de informaţii false, cei care sensibilizau astfel acţionarii într-un sens nedorit şi nu produceau dovezi palpabile în Justiţie ar fi plătit zeci de milioane de dolari despăgubiri. Dar noi suntem în România. Dânşii profită de faptul că eu încerc chiar să şi fac treabă“. Şi a făcut treabă Şpaghaton: a părăsit portofoliul Turismului, proaspăt desfiinţat, şi a devenit cea mai dogită goarnă a partidului de guvernământ.

Şi, colac peste pupăză, la scurtă

vreme, profeţia draculoscepticilor s-a adeverit în toată hidoşenia ei, când Banca Carpatica a fost devalizată de unul dintre noii ţepari apăruţi după alegerile din 2000, Gheorghe Mediţnu, cu 30 de miliarde de lei. Mediţnu a fost prins în flagrant, în timp ce dădea o şpagă de 3.000 de euro pentru acest împrumut fără garanţii. În martie 2003, Parlamentul a dezbătut moţiunea ţeapa carpatică a Fondului Dracula. Drept consolare, Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare a garantat că persoanele care au cumpărat acţiuni emise de FDT îşi vor putea recupera sumele investite, dacă parcul nu se va face la Sighişoara. În consecinţă, primarul Sighişoarei a zis că investitorii nu îşi vor recupera sumele în totalitate. În concluzie, facem şi noi o întrebare: ştie cineva cine este Ilie Carabulea?

Cornel IVANCIUC

fiică

Căpuşă în cătuşe

Societatea Apollo SA – cunoscută după numele ei de fată şi sub porecla „fosta gospodărie de partid a lui Ceauşescu" – a fost jumulită de o gaşcă de bişniţari aflaţi încă în libertate prin Bihor, Hunedoara şi Bucureşti. Numiţii Mitra Călin, Lăzurean Ştefan şi Luca Doru sînt cercetaţi sub acuzaţia că au prejudiciat societatea Apollo cu 14 miliarde de lei. Falimentul firmei de stat s-a realizat cu ajutorul unui întreg lanţ de firme-căpuşă. Veriga puternică în această operaţiune a fost căpuşa SC Tatimar SRL, care a îmbuteliat apele minerale de la Apollo, încasînd profituri babane şi lăsînd cheltuielile de producţie în sarcina firmei de stat. Veriga lipsă, deocamdată, din atenţia organelor de cercetare penală este Stan Popa, ministru secretar de stat la APAPS, cel care l-a mandatat pe Cristian Luca (frate cu Doru Luca), reprezentant APAPS, majoritar în AGA, să susţină interesele căpuşelor. Trebuie spus, de asemenea, faptul că în urmă cu vreo două săptămîni numiţii Mitra Călin şi Luca Doru au vizitat beciurile Poliţiei din Oradea, fiind reţinuţi pentru fapte penale asemănătoare cu cele de la Deva.

Do you speak manglish?

Iacubov, cel despre care s-a spus că s-a cărat din ţară şi că s-ar ascunde, asemenea Mariei Vlas, „într-o zonă geografică" este, după cum s-a văzut recent, bine mersi. Mai mult, pentru a putea duce pe noi şi noi culmi ingineriile financiare prin care statul pierde şi el nu, Corneliu Iacubov este doctorand la Academia de Studii Economice din Bucureşti. Şi, pentru că s-ar putea ca soarta şi PNA-ul să-l împingă, totuşi, peste hotare, Zâ Devalizeităr s-a pus pe învăţat temeinic limba engleză. Se spune că, recent, a susţinut, tot în cadrul examenelor pentru doctorat, un test complicat de engleză pe care l-a trecut cu brio. Ura şi la Rio!

Reţeaua Stănoiu funcţionează încă!

Cazul românului care a făcut ani de puşcărie nevinovat ar fi trebuit să-i facă pe cei care aplică justiţia să fie ceva mai atenţi. Noi am semnalat un caz de nedreptate în care un tînăr din Timişoara, Claudiu Cristian Popa, a fost condamnat pentru trafic de stupefiante pe baza unei probe de 0,04 grame de praf alb! După o condamnare de un an cu suspendare, sentinţă menţinută şi la primul recurs, la al treilea stadiu al procesului, prin modificarea rechizitoriului, tînărul respectiv a fost condamnat la 11 ani de închisoare! Judecătoarea Rodica Coşneanu, preşedinta şedinţei respective de la Curtea de Apel Timişoara, justifică sentinţa printr-o greşeală de dactilografie! Orice încercare de a face dreptate în acest caz a eşuat cîtă vreme în fruntea ministerului era Rodica Stănoiu. Poate că acum se va face dreptate, mai ales că, mai tîrziu, dacă se va dovedi nevinovăţia, greu se va acoperi cu bani paguba provocată în ani!

Platon şi Aristotel, uimiţi de un caz tembel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

VASILE MIHOC: „Iisus nu era manager. Iuda era.“

Vasile Mihoc este preot şi profesor renumit în domeniul Noului Testament, la Facultatea de Teologie din Sibiu. Luna trecută, sub egida ASCOR, a ţinut la ASE-ul bucureştean o conferinţă privind managementul în Noul Testament. Despre cine are banii şi cine are cu adevărat puterea putem vorbi oricît, cu atît mai mult acum, de Înviere.

Salve, Şefu', te-am pupat! Uite în ce problemă te deranjez: am primit 30 de arginţi de la nişte tipi din Roma şi nu ştiu dacă să-i schimb în euro sau în dolari. Matale, ca manager, ce zici? Că io, de aseară de la Cină, îmi tot bat capu' şi tot nu mă hotărăsc, fi-mi-ar capu' al dracu', că-mi vine să mă şi spînzur de vreun copac!

Fotodocument: Managerul israelian Iisus explicîndu-i lui Iuda Iscariotul de la Departamentul de Vînzări că, în ciuda celor întîmplate, să fie el sănătos, managementul din Vechiul Testament rămîne valabil şi în Noul Testament

Cu managementul din Biblie prin ASE

Reporter: Ce înseamnă management în Noul Testament?

Vasile Mihoc: Să ne gîndim în primul rînd că eu am conferenţiat la Academia de Studii Economice. Management înseamnă administrare, iar Noul Testament cunoaşte termenii de administrator şi economie. Aceşti termeni sînt folosiţi şi-n sens teologic, dar şi în sensul realităţilor economice. Există o morală a administrării nu doar a banilor, ci şi a obiectelor, hranei.

Rep.: Există o morală. Puteţi să ne daţi exemple?

V.M.: Peste tot în Noul Testament se vorbeşte despre avere şi despre cum se foloseşte averea. Ideea este de a folosi averea în sensul celor mulţi, cetăţii. În Faptele Apostolilor, Biserica are o activitate socială şi organizează viaţa săracilor.

Rep.: Pe atunci, managerii erau doar buni?

V.M.: Mai buni, dar şi mai puţin buni. Există pilda economului necredincios, unde un administrator a folosit în mod abuziv bunurile ce le administra. Cuvîntul *economie* înseamnă administrare, dar nu presupune neapărat o calitate benefică.

Iuda, primul manager

Rep.: Iisus era un manager bun?

V.M.: Nu era manager.

Rep.: Cine era managerul grupului lui Iisus?

V.M.: Să ne gîndim la Iuda însuşi, el era economul, cel care purta punga şi care a folosit rău. Iisus l-a numit pe el manager, mă rog, nu ştim dacă cineva l-a numit, aflăm din texte doar că el purta punga şi era avid de bani.

Rep.: Iisus nu era interesat de bani?

V.M.: Nu ştim nimic în această privinţă, dar o dată, cînd a fost rugat să intervină pentru o moştenire, Mîntuitorul a refuzat. El nu a împărţit moştenirea dintre doi oameni, deşi i se ceruse acest lucru. Dar Mîntuitorul a dat cu capul mereu de oameni care idolatrizau bunurile pămînteşti, care se închinau lui Mamona, cum se spune în Evanghelie.

Mamona, profitul net

Rep.: Ce înseamnă Mamona?

V.M.: Mamona înseamnă profitul, mai ales profitul net. Nu te poţi închina şi lui Dumnezeu, şi lui Mamona. Oricum, toate aceste amănunte sînt interesante într-o societate ca a noastră, în care oamenii sînt obişnuiţi să se închine lui Mamona.

Rep.: Adică profitului net. Revin cu întrebarea: Iisus nu era interesat de acest fel de administrare?

V.M.: Pur şi simplu, Iisus nu e un manager. Nu toţi în societate sînt manageri.

Rep.: Dar nici nu a avut ce să administreze.

V.M.: Aşa este, nu se scrie niciunde că ar fi avut. El nu avea avere.

Rep.: Nu e o ironie a sorţii ca punga să fie ţinută de managerul Iuda?

V.M.: Iuda, într-o situaţie anumită, face un gest care a rămas în Evanghelie. Atunci cînd Mîntuitorul a fost uns cu mir, Iuda a făcut imediat socoteala: mirul acela putea fi vîndut cu 500 de dinari, la o sumă foarte mare, un dinar era munca unui om necalificat pe o zi. Iuda a zis că mai bine se vindea mirul şi banii se dădeau la săraci. Evanghelia după Ioan adaugă că el nu se gîndea însă la săraci, ci era fur, lua din punga ce o ţinea. Iuda folosea punga în interes propriu.

Managerii, oamenii lui Dumnezeu

Rep.: Erau manageri mai buni atunci?

V.M.: Cred că managerii sînt totuna. Erau la nivelul societăţii de atunci, acum sînt la nivelul societăţii de acum. În orice caz, era interzisă camăta pe atunci, or la nivelul societăţii de acum acest lucru e frecvent. Dar şi alte lucruri sînt eterne exemple dătătoare, goana asta după bani, acumularea asta nemăsurată şi cu tot dinadinsul.

Rep.: Cum era pe atunci, era bine să te mulţumeşti cu strictul necesar?

V.M.: Nu chiar aşa. Biblia e foarte realistă, e făcută de oameni şi pentru oameni. Sfinţii apostoli au avut mult timp de-a face cu o societate mînată de instincte şi interese acaparatoare şi împotriva binelui de aproape, împotriva moralei. Poate de aceea s-a impus un soi de exces. Nimeni nu e împotriva averii, este vorba doar de averea dobîndită într-un anume fel şi de avrea care face rău în jur.

Rep.: Managerii sînt oamenii lui Dumnezeu?

V.M.: Pot fi, dacă slujesc societatea prin felul cum administrează aceste bunuri. E mare lucru să fii manager, fiindcă într-o firmă ce merge bine se creează prosperitatea a zeci, sute de familii. E foarte importantă administrarea. Poţi fi căpcăun, poţi fi un ticălos ce lucrezi numai pentru tine, sau să lucrezi punîndu-ţi cunoştinţele în slujba comunităţii.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Copiii din satul Mereni, Constanţa, strâng bani pentru Elisabeta Rizea

În preajma zilei de 8 martie, profesorii de la Şcoala generală „Nichita Stănescu“ din satul Mereni s-au gândit să vorbească elevilor despre femeile celebre ale României, inspiraţi probabil de subiectele din acele zile ale *Jurnalului Naţional.* Cum în sat există un consilier local pe nume Avrămescu Damian, născut în Nucşoara, nepot al familiei Jubleanu din grupul de rezistenţă armată „Haiducii Muscelului“, şcoala l-a invitat să vorbească despre Elisabeta Rizea. Omul le-a relatat povestea luptătorilor din munţi şi despre strângerea de fonduri pentru monumentul dârzei femei care a fost Elisabeta Rizea. La câteva zile, câte un reprezentant al claselor V-VIII de la şcoala din acest sat dobrogean bate la uşa domnului Avrămescu cu câte un tabel de copii ce şi-au donat banii de sandviş şi suc. În total, 363.000 de lei. Aşa cum ne scria şi domnul Avrămescu într-o scrisoare către redacţie: „Acţiunea copiilor dedicată Elisabetei Rizea este unică, chiar dacă, probabil, cu această sumă strînsă de ei, nici măcar o literă nu va putea fi inscripţionată pe acest monument, dar are o imensă valoare sentimentală“. Le mulţumim acestor copii, Şcolii „Nichita Stănescu“, pentru că au făcut ceea ce până acum un întreg guvern al României nu a fost în stare.

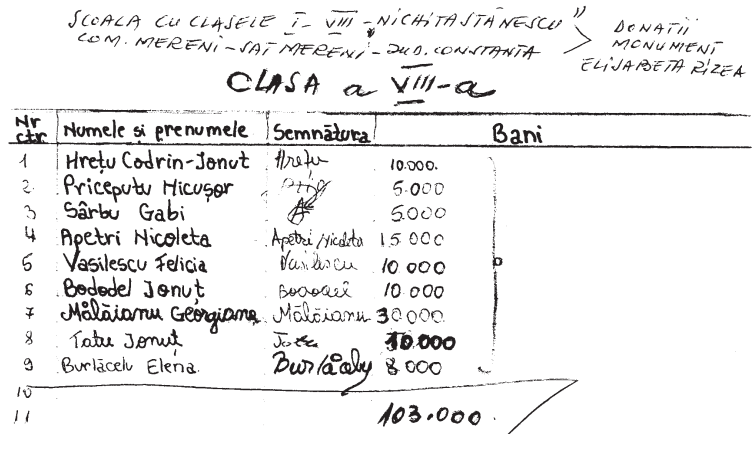
ŞCOALA CU CLASELE I - VIII - NICHITA STĂNESCU, COM. MERENI - SAT MERENI - JUD. CONSTANŢA → DONAŢII MONUMENT ELISABETA RIZEA

CLASA a VIII-a

Nr. ctr.	Numele şi prenumele	Semnătura	Bani
1	Hreţu Codrin-Ionuţ	Hreţu	10.000
2	Priceputu Micuşor		5.000
3	Sârbu Gabi		5.000
4	Apetri Nicoleta	Apetri Nicoleta	15.000
5	Vasilescu Felicia	Vasilescu	10.000
6	Bododel Ionuţ	Bododel	10.000
7	Mălăianu Georgiana	Mălăianu	30.000
8	Tatu Ionuţ	Tatu	10.000
9	Burlăcelu Elena	Burlăcelu	8.000
10			
11			103.000

Donaţie pentru Zidul Muscelean

Pentru refacerea monumentului din Câmpulung Muscel, aflat astăzi descompus în module de fontă, Primăria din localitate a estimat costurile de montare a „Zidului de rezistenţă anticomunistă din Muscel“ la 352.267.750 lei la data de 22.11.2003. Motivul invocat obsesiv de administraţia fostă şi actuală este lipsa banilor. **Drept pentru care Aşezământul Cultural „Academia Caţavencu“ donează Asociaţiei Deţinuţilor Politici Musceleni, filiala Câmpulung, cea care se preocupă de ani de zile de montarea acestui monument, suma de 150 de milioane de lei – suport financiar. Cont lei: 15897440300, BRD, Sucursala Câmpulung Muscel.**

Liviu MIHAIU

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care

citește și se minunează

Doamnelor, domnișoarelor și domnilor, stimați cititori! Înainte de orice aș vrea să spun că, acum cînd scriu aceste rînduri, este Vinerea Mare și deja s-a făcut seară (în jur de 7). Mîine vreau să plec la ai mei, la Moinești, de aceea mă grăbesc să vă spun că eu, unul, m-am plictisit de știrile de prima pagină din ziare și că, în Săptămîna Mare, mi-am întors fața către subiectele mici și foarte mici care, dacă nu ar fi existat, sigur ar fi trebuit inventate, așa cum și sînt, de fapt. Acum, că mi-am aprins o țigară (exact la ora 7 și 13 – o fi, oare, vreun semn?), pot să spun că am toată stima pentru acel hoț din Marea Britanie care fura mașini, se plimba puțin cu ele, apoi le spăla, le pieptăna și le aducea înapoi. Bineînțeles că e greu de crezut că ar putea fi vreo legătură între această știre (din aproape toate ziarele de vineri) și o alta (tot de vineri) care zice că britanicii sînt cei mai afectați dintre europeni de căderea părului. Spre deosebire de Europa, căderea părului în România este mult mai frecventă decît căderea de capete, ceea ce, într-un fel, ne apropie foarte mult de Marea Britanie, cu condiția să avem viză.

Observ că, încet-încet, rîndurile pe care le scriu aici se înmulțesc, ceea ce e foarte bine, fiindcă, așa cum spuneam, mă cam grăbesc – îmi vine să îmi și cer scuze pentru asta: scuze! După Înviere trebuie neapărat să am o discuție cu colegul Cornel Ivanciuc despre urșii Panda. Pe un ziarist cu masa de 70 de kilograme, știrea din ***Adevărul*** de miercuri nu îl poate lăsa indiferent. Zice *Adevărul* că grădinile zoologice din China au introdus un regim special de exerciții fizice (flotări, în primul rînd) pentru urșii Panda care, din cauză că sînt supraponderali, întîmpină greutăți la împerechere. Îl rugăm pe domnul Piedone să nu ia personal această știre și nici pe următoarea (de joi), care zice că patrimoniul genetic al omului și cel al vărului său primar, cimpanzeul, diferă doar în proporție de 1,2 la sută. Cu un Dero bun, aplicat pe țesătura genetică, diferența aceasta nici nu se mai vede, la o adică.

Apropo de Dero: o firmă din Florida a creat un dispozitiv care simte mîinile murdare și care va fi instalat în spitale și restaurante. În România ar cam fi nevoie de un aparat care simte mîinile pătate și care ar putea fi instalat la Președinție, Guvern, Parlament și, în general, peste tot. Mai suportați una cu animale? Sau poate una cu „măi, animalelor"? Veți vedea că e tot aia! Ziarele de miercuri nu puteau rata o întîmplare petrecută marți la sediul PSD de pe Bulevardul Ficusului. În această frumoasă zi de primăvară, taman cînd partidul organiza o conferință de presă, sediul PSD a primit vizita oficială a unei cucuvele. Încă nu e clar dacă pasărea a fost trimisă de Ion Iliescu sau dacă nu cumva cucuveaua aceea era chiar Ion Iliescu, ușor deghizat.

Pe Mitică Ion nu îl cunoașteți, cu toate că și el știe să scrie. A publicat în ziarul ***Național*** de marți o poezie intitulată *Măicuța mea,* nedatată. Iată cum sună un Mitică Ion autentic: „Măicuța mea, / De ziua ta / Sănătate îți doresc, / Și nu uita vreodată, / Că din suflet de iubesc / M-ai spălat, m-ai legănat / Și prin parcuri m-ai plimbat (…) / De cînd tu ai plecat / Permanent am învățat / Și pe bunica am ascultat, / Am fost corect / Și fără defect." Eu zic că e suficient ca să vă faceți o idee despre universul poetic miticăionian. Ei bine, după ce, la începutul poemului, poetul îi urează măicuței sale sănătate de ziua dumneaei, la sfîrșit, într-un chenar special, putem citi următoarele: „Copleșit de adîncă tristețe, Mitică Ion anunț că se împlinesc 60 de ani de lacrimi și durere, de cînd scumpa mea mamă, Constantina Mitică (…) a decedat la 4.04.1944, în bombardamentul aerian asupra Capitalei". Felicitări d-lui Miron Manega, îngrijitorului rubricii „Și eu știu să scriu!" – așa ceva mai rar!

Iulian TĂNASE

DIN CAUZA LUI IORGOVAN EȘTI AICI ? AHAAA, TU EȘTI DIN AIA CARE UMBLĂ CU CALOMNIA... TARE-S CURIOS CE-O SĂ SPUI DESPRE MINE CÎND NE-OM DA BRUMUL!
MARIALE.

canalul mass-midia năvodari

● **Dinții ciinelui de pază al democrației, adică ai presei, nu se scot, întotdeauna, cu violență. Sînt suficiente o serie de contracte avantajoase, de publicitate, de pildă, sau un set de avantaje. Încet, ziarele „lovite" în acest fel își îndulcesc tonul și, decît să tragă o ciupitură unui potentat, mai bine dau subiect de meditație unor tineri prin fata de la pagina 5. Ați înțeles unde bat. Și iată că am dreptate: trustul de presă Ringier s-a cuplat la sînii generoși ai Loteriei Naționale și-și distribuie publicațiile prin intermediul acesteia. Veți spune: „Și ce dacă? Biznis iz biznis!". Așa e, dar, în mai multe județe ale țării, Compania Națională Loteria Română a interzis retururile respectivelor publicații, astfel încît gestionarul care nu vindea ziarele era nevoit să pună bani din buzunar. Și, așa, unii se laudă cu tabloide în tiraje mamut, iar alții, adică statul, încasează comisioane fără să vîndă toată marfa.**

Zețarul Ivan

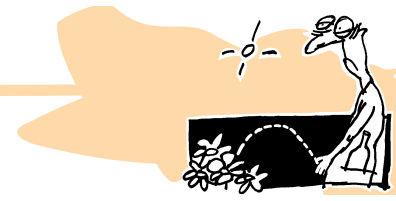

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Punctul G de la PNG

Sediul central al PNG este situat între Club A și Universitatea „Spiru Haret". Vizavi de sediul lui Gigi Becali se află, bineînțeles, o biserică. Cum e și normal, prin fața sediului PNG trec și fete, nu doar fotbaliști. Unele sînt chiar mișto, detaliu care nu îi poate scăpa badigardului PNG, de fiecare dată același, pe care nu o dată l-am văzut încercînd să agațe. Săptămîna trecută, badigardul lubric a lăsat diplomația lui Gigi la o parte și a strigat după o tipă, deși mult mai normal ar fi fost să o fluiere duios.

Numa' guru-i de el

Mergeam într-o zi cu un taxi către redacție și, știți cum se întîmplă, auzeam în stație ce discutau între ei șoferii companiei respective. Astfel, am aflat că o șmecheră cu merțan făcea figuri pe Magheru, că e radar pe Splai și că Steaua e de rahat. Dar cel mai important anunț a fost următorul: „Stimați colegi, stimate colege, guru a revenit pe traseu și vă urează o zi bună!". Cred că trebuie să fie cam un milion kilometrul la acel șofer. Sigur face doar curse super-rapide, expres, taie Bucureștiul în cinci minute cu o carpetă galbenă. Mai nasol e că nu prea poate să ia clienți de la Otopeni.

Mutu, Musca și o Tucă

Trec într-o seară de Liga Campionilor pe lîngă un punct de lucru al unei firme de pariuri sportive. Jucau băieții noștri de la Chelsea cu băieții lor de la Arsenal, așa că mă așteptam să văd, în fața mega-televizorului, ciopor de pariori cu sufletul și berea la gură. Pariorii erau la datorie, televizorul era la locul lui, pornit, dar pe ecran se agitau, în locul lui Mutu și al lui Henry, Tucă, Mona Muscă și Antonie Iorgovan. Mă întreb ce cotă avea Mona Muscă pentru un gol marcat în prima repriză, din pasa lui Lampard. Cît luai dacă pariai că Iorgovan va fi eliminat (cum s-a și întîmplat, de altfel)? Oare ce șanse i-au dat lui Tucă să apară, la teatrul Odeon, la braț cu Moran Atias și Kitty?

Cum se-nțeleg orășenii

Deoarece colegul responsabil cu troleibuzul 70 este plecat din țară, vă voi povesti eu o întîmplare de pe traseu. Urcă o doamnă, pe la ușa din față. „E 70?" „Da!", răspunde cineva. Cam în același timp, cineva de la mijloc întreabă dacă troleul ăsta merge la Gara de Nord. „Nu, merge la Universitate!" Altcineva: „79 merge la Gara de Nord!". „Cineva"-ul de mai sus se simte dator să revină: „N-am zis, dom'le, că ăsta-i 70?". Mi-a plăcut de ei, așa că m-am băgat și eu în vorbă: „Cum, ăsta nu-i tramvaiul 34?!".

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Pe Sălaj, locatarii de sex plînsu-MI-S-Au

Strada Sălaj este la dracu-n praznic în București. La parterul blocului 126 A are casă MISA. Bivolaru aici și aiurea a săvîrșit 6.000 de acte sexuale. Gemete, suspine, temeri, integrări în absolute, cu toatele au răzbătut printre pereții de biscuit ai imobilului. Doamna Ionescu ne-a vorbit despre sex ca o locatară responsabilă. Soțul ei a murit în '78. Nu a găsit nici un bărbat, decît unii care-i voiau casa și nu se putea îndrăgosti în această conjunctură. Acum, doamna Ionescu consideră că sexul se face între oameni cît de cît atrăgători fiindcă, uite, dumneaei nu are dinți în gură. Fiind cu peretele lipit de MISA, aude șoapte, aude glasuri, dar „ei este tineri, iar pofte la mine este de un mînzat mai moale". Administratorul Machiraș stă la etajul patru. „Noi am auzit din ziare că se face sex aici, problema mea este cîți oameni să pun la întreținere fiindcă, uite, intră o noapte-două vreo trei, patru, șase și nu iese nici unul vreo trei zile. Ce facem? Cum tăiem pe apartamentul ăsta factura? Am vorbit de nenumărate ori, dar nu am găsit înțelegere fiindcă ei spun că nu le pasă, după care cînd pun un număr de persoane, imediat se supără și apelează la Dumnezeu, la yoga. O dată mi s-a urcat o fată pe masa de la casierie și a spus că 'mneaei îmi dă șarmă de-a ei ca să fiu mai bun. Ca administrator nu înțeleg, dar ca om pot să înțeleg ce și cum. Ca om, eu țin să nu văd nici de la nevasta mea așa ceva. Avem un respect? Avem. E avantajos că nu chemăm instalatorul, fiindcă am auzit la televizor că beau și mănîncă ce mănîncă și beau. Avem probleme doar că nu permit dezinsecția." Sex nu mai fac: din '91 doamna Mioara de la doi, fostă inspector comercial la ICRA, din '86 doamna Fica, de la apartamentul 31, fostă directoare adjunctă la un cămin de bătrîni. Motivele dumnealor sînt că moartea unui bărbat nu te poate pune să te acuplezi cu te miri cine. Nu poți, dacă bărbatul ăla nu se duce la piață după o ceapă, o ridiche. La vîrsta asta, spanacul contează. „Noi vedem dragoste mai mult la televizor", a spus Mioara. „Cred că e frumos să faci amor, or eu nu am trăit asemenea momente", a spus Fica. În tantra lui Gregorian Bivolaru nu există lună, stele, romantism, specifică fostul mare campion la categoria semiușoară Horia Mihuț. „Am făcut și eu concentrări. La parter la MISA, am avut o discuție chiar cu unii dintre ei, se lucrează mult bicepșii și deltoidul. Ce nu-mi place e că nu e romantism, poți să fii, iertați-mă, cu părul din păsărica uneia și i-l invoci pentru alta. Uite, părul ăsta din gura mea e esența lui aia și eu cuplez asta cu esența ta. Acum, nu mă laud, dar e bine să fac sex, dar depinde ca să nu crezi că un pipi este universul."

Bă, Viorele, nasol că l-au arestat ăştia pe vecinul nostru Bivolaru, ăla cu MISA care bea urină. Păi, cine ne mai cumpără nouă de azi înainte ploştile?

Victime colaterale ale scandalului MISA, care, după atîția ani de bună vecinătate și colaborare cu Grig, au apucat să-și dărîme veceurile

Eugen ISTODOR

La vita è pubela

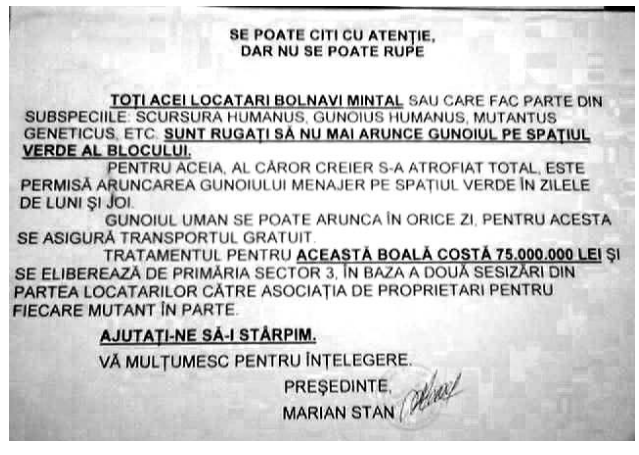

SE POATE CITI CU ATENȚIE,
DAR NU SE POATE RUPE

TOȚI ACEI LOCATARI BOLNAVI MINTAL SAU CARE FAC PARTE DIN SUBSPECIILE: SCURSURA HUMANUS, GUNOIUS HUMANUS, MUTANTUS GENETICUS, ETC. **SUNT RUGAȚI SĂ NU MAI ARUNCE GUNOIUL PE SPAȚIUL VERDE AL BLOCULUI.**

PENTRU ACEIA, AL CĂROR CREIER S-A ATROFIAT TOTAL, ESTE PERMISĂ ARUNCAREA GUNOIULUI MENAJER PE SPAȚIUL VERDE ÎN ZILELE DE LUNI ȘI JOI.

GUNOIUL UMAN SE POATE ARUNCA ÎN ORICE ZI, PENTRU ACESTA SE ASIGURĂ TRANSPORTUL GRATUIT.

TRATAMENTUL PENTRU **ACEASTĂ BOALĂ COSTĂ 75.000.000 LEI** ȘI SE ELIBEREAZĂ DE PRIMĂRIA SECTOR 3, ÎN BAZA A DOUĂ SESIZĂRI DIN PARTEA LOCATARILOR CĂTRE ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI PENTRU FIECARE MUTANT ÎN PARTE.

AJUTAȚI-NE SĂ-I STÂRPIM.

VĂ MULȚUMESC PENTRU ÎNȚELEGERE.

PREȘEDINTE,
MARIAN STAN

Pe de altă parte, domnul președinte Păpușă Stan consideră greșită teoria președintelui Marian Stan, conform căreia locatarul s-ar trage din Scursura Humanus, Gunoius Humanus sau Mutantus Geneticus. Cercetător, profesor, student și repetent la Universitatea de Genetică, Evoluționism și Întreținere de pe scara 2, domnul Păpușă Stan susține că locatarul s-ar trage din maimuța de corcoduș, o specie care a trăit în cretacic și care se reproducea numai după ce mînca o cantitate uriașă de corcodușe și-și bătea perechea. Maimuța de corcoduș s-a transformat apoi în macac și, după o lungă perioadă de involuție și cîteva lăzi de bere, a luat înfățișarea așa-numitei maimuțe măcac în lift.

Chivas ROSAL

Săptămâna Patimilor și a Planetarelor

Cineva, inteligent nevoie mare, a programat asfaltarea și, prin urmare, blocarea ieșirii din București prin Militari tocmai în Săptămâna Mare. Așa că, pe timpul zilei, s-a format un cârnat de mașini care a ajuns până în dreptul Palatului Cotroceni, cu concursul Poliției Rutiere, care a cam lipsit de pe traseu. Concluzia care se poate trage de aici este că partea cea mai grea pentru intrarea în Europa este ieșirea din București!

Stația Distrugătorii Patriei

Bursa şpăgilor

O grațiere nu vine niciodată singură, ci cu 25.000 de dolari

Săptămîna trecută, Ion Iliescu a decorat un primar de țară care a stat 18 luni la țuhaus pentru furt (știam de primarul ăsta de cîteva luni, așa cum e de presupus că știa și președintele, fiindcă doar e la etatea la care nu-i scapă nici o bîrfă). Acum două luni, Ion Iliescu a grațiat un polițist gorjean care luase 7 ani pentru contrabandă cu mașini. Un consilier de-al lui, Șerban Nicolae, a declarat atunci în *Evenimentul zilei* că președintele a luat hotărîrea grațierii pe baza unor „motive sociale".

La sfîrșitul anului trecut, alte motive sociale care îi tulburau lui Ion Iliescu tihna de sărbători au dus la grațierea altor doi infractori, fiul unui șef de la Poliția Ialomița (cel demis în urma scandalului cu fetele sechestrate) și un vameș corupt. Nu mai e de mult o surpriză că anturajul lui Ion Iliescu e plin de infractori, dar rămîne o mirare ideea că un președinte, chiar și unul care nu e la prima strîngere de mînă cu mîini predispuse la cătușe, răsplătește infractorii cu atîta dare de inimă. Pe undeva, sub el, trebuie să fie o filieră, și unde e o filieră e și un interes. Filiera s-a născut și a crescut în jurul avizului-recomandare de la Ministerul Justiției, care trebuie să însoțească cererile de grațiere individuală.

Acum două săptămîni, am aflat cazul unui om condamnat pentru evaziune fiscală și fals în acte, care a fost grațiat de președinte după ce a onorat filiera cu 25.000 de dolari. Mai mult de atît nu vă pot spune, că: nu am dovezi; Antonie Iorgovan nu este agreat de nepoței și, neavînd cum altfel să-și petreacă anii de bătrînețe comunistă, stă în Parlament și ține calomnia în Codul Penal; și nici nu am 25.000 de dolari să dau pe o grațiere.

Grațierea Bârlă

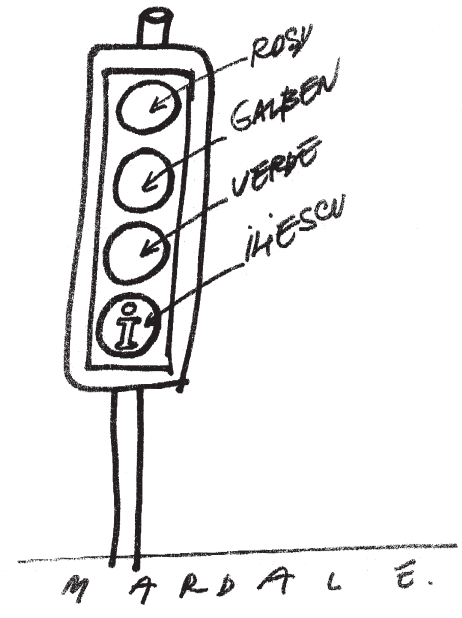

Bursa şpăgilor electorale

Bibani albi pentru zile negre

Aflăm că, în Duminica Floriilor, primarul PSD al orașului Tulcea, Constantin Mocanu, a mers la biserică. Pînă la urmă, asta n-ar fi o mare problemă, că la biserică se duc, cînd trebuie musai să mai apară la știri sau să se dreagă cu o gură de vin, chiar și liber-cugetătorul Ion Iliescu sau nea Văcă. Primarul Tulcei a fost însă ca să dea, cu speranța că va veni vremea să și ia: domnia sa a oferit credincioșilor pungi cu pește. De altfel, era și de așteptat, că doar este an electoral. Altfel, bănuim că nici nu s-ar fi obosit. Sau, cel mult, ar fi aruncat cetățenilor cîte o rîmă, o bucată de mămăligă sau, pentru șomerii cu spirit de aventură, direct niște țepușe pentru pescuit păstrăv.

Red Hot Chilia Peppers

Adrian mai Paște niște voturi

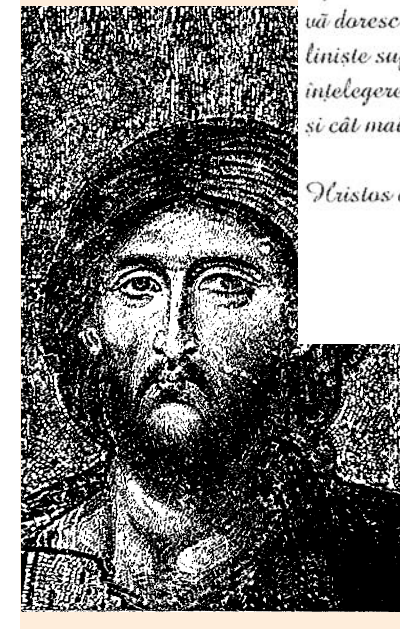

Cu ocazia
Sfintelor Sărbători de Paști
vă doresc multă sănătate,
liniște sufletească,
înțelegere cu cei dragi
și cât mai multe împliniri.

Hristos a Înviat!

Adrian Năstase

Această felicitare a umblat prin cutiile poștale ale alegătorilor săptămîna trecută, cu ocazia sărbătorilor electorale de Sfînta Înviere, cînd domnul Adrian s-a coborît printre muritori din Merțan ca să le ureze cît mai multe împliniri. Ar fi interesant de aflat cu fonduri de unde a făcut gestul ăsta întîiul nostru ministru, că din ouăle de la Cornu nu cred că-și permite nici măcar luxul să meargă pe apă. Apă Perrier, se-nțelege. Că doar n-o să meargă pe altceva, nici n-ar da bine la unul ca el, care ciocnește numai ouă încondeiate de Dalí.

Ioan Mircea Pașcă

Consilierul, a patra putere-n staul

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Pentru bani, omul e în stare să facă multe. Să fure, să dea în cap la oameni, să se certe cu baroana Nicholson – iar în caz că nu e pesedist, chiar să muncească. Există multe lucruri pe care le-ar face omul ca să mănînce și gura lui ceva. Întrebarea e ce face omul pentru bani cînd vine vorba să mănînce și gura lui ceva rahat. Face probabil ce a făcut și Dan Pavel: se angajează consilier la Gigi Becali pentru 300.000 de dolari. Neobișnuiți cu mîncatul de așa ceva, ideea ne-a contrariat atît de tare încît, în loc să punem mîna pe toiag, cum face Gigi cînd dă pe la turmă, am preferat să votăm: Am lucra sau nu pentru Gigi la 300.000 de dolari? Ne-am poza cu el sau nu pentru 100.000 de dolari?

DA

Ștefan AGOPIAN

Da! Cu toate că habar n-am cum dracu' aș putea transforma un oier în parlamentar. Dar dacă un porc a ajuns senator, cu atîția bani în buzunar m-aș strădui să fac din căcat bici.

Dragoș MUȘAT

Normal că m-aș poza cu Gigi pentru 100.000 de dolari. Păi, de cîte ori nu m-am pozat și cu maimuța, și-am dat și bani?! Așa, mă pozez și cu oaia și iau și 100.000 de dolari.

Marius BORȚEA

La 300.000 sînt în stare să țin mai multe pe picior decît Aliuță, la 500.000 recit *Miorița* mai frumos decît Cornel Dinu, iar de la un milion în sus, ce să mă mai ascund, cred că aș mulge oile mai bine decît Zidane și aș tunde țapul mai pasional decît Dan Pavel. Numai să nu mă pună să dau mereu 2-1 cu zarul, cum îi cere lu' Piți, că pentru așa ceva îți trebuie talent, nu doar slugărnicie.

NU

Ioan T. MORAR

Nu, nici în ruptul capului, nici în ruptul picioarelor. Sau al mîinilor. Poate că fiecare om are un preț, dar cred că toți banii lui Becali nu ar putea să alcătuiască prețul meu. Nu mă dau supervirtuos, cred doar că, după '89, dacă tot vrei să te vinzi, ai libertatea să-ți alegi cumpărătorul! Gigi, în nici un caz. Poate Giovanni?!

Alin IONESCU

Mda, deși, la o adică, mai bine mnu. Adică de ce da? Deși, dacă mă gîndesc mai atent în jurul meu, ar fi bine să zic poate. Vine o vreme în viața unui om, deci și în viața mea, că tot om sînt și eu, nu?, cînd aude unul de tine și te-ntreabă dacă vrei. Și tu ce să zici, că da? Păi, de ce să nu te uiți în ochii lui așa cum se uita Nietzsche la abis și să-i spui pur și simplu: du-te, mă, în aia a mă-tii! Că pînă la urmă Gigi Becali n-o să se supere și pe ăsta, ce aia a lu' Friedrich Nietzsche (1844-1900)? Deși...

Viorel MOȚOC

Evident, NU. Strămoșii mei erau ciobani, deci n-am ce învăța de la Gigi Becali. Eu am dat meditații doar elevilor cu minimum opt clase, deci mi-e greu să-l învăț ceva pe Gigi Becali. Și, întîmplător, scriu despre fotbal, deci știu cine-i Gigi Becali. Chiar așa: cine-o mai fi și Gigi ăsta, de-l bagă toată lumea în seamă? N-am nevoie de banii tăi, bă, mai lasă-mă-n durerea mea!

Alexandru VĂRZARU

Pentru că în ultima perioadă am devenit dinamovist de ocazie, trebuie să spun: nu, nu aș accepta să mă bag consilier pentru campania electorală la Becali pentru 300.000 de dolari. Dacă vine patron la Dinamo, însă, m-aș băga.

NU ȘTIU

Cătălin MATEI

Nu știu ce să votez în legătură cu acest subiect. În schimb, am stat și m-am mai gîndit la femeile lui Gregorian Bivolaru de data trecută. Am ajuns la concluzia că, de fapt, ele erau maximum 38, dar a rotunjit suma la 6.000 ca să impresioneze alte 5.962.

Alexandru DUȚU

Dacă aș lua banii, pot să știu eu ce mi se va întîmpla pe viitor? Mă apucă nervii vreodată uitîndu-mă la televizor sau mă ia gura pe dinainte la un șpriț cu prietenii și scap porumbelul: „Doamne, oprește clipa asta!". Și p-ormă mă găsiți spînzurat ca pe Mistrețu' sau, fiindcă e vorba de Becali, ca pe Berbecu'. Așa că nu pot răspunde la această riscantă întrebare chiar de Paște. Pentru că sînt cinci mari definiții ale moralei și eu mă regăsesc cel mai bine într-a doua. Care știți prin ce se definește: înaintea ei mai e prima și după ea sînt a treia, a patra și a cincea.

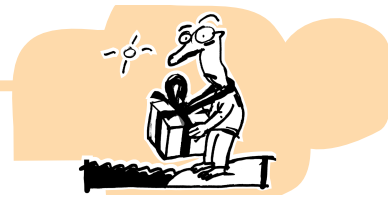

Cultа noastră cea de toate zilele

Iisus e un tip vertical şi pe unu orizontal

Taţi şi mămici, tot nu aveţi ce face în atîtea zile libere date de Dumnezeu, dar repede însuşite de guvern, aşa că uitaţi-vă în caietele de religie creştin-ortodoxă de la editura Sf. Mina. Caietele astea de clasa a treia şi a patra, întocmite de Camelia Muha, sînt învăţate de către elevi mai abitir decît Biblia. O răsfoire a acestora nu dezvăluie cine ştie ce poveşti desprinse din Biblie, pline de mister şi taină. De Paşte, puteţi să vă delectaţi cu integrame şi cuvinte încrucişate cu Mîntuitorul. Răstignirea şi cuvintele în cruce avînd acelaşi rol: de a-i face pe copii să priceapă sacrificiul într-un mod mai haios. Totuşi, o concesie s-a făcut: Iisus e răstignit pe unu vertical, iar durerile pe orizontală. Un alt joc se află pe la paginile 3, 5 în manualul de clasa a III-a, unde se dau cuvinte-cheie, iar copilul trebuie să completeze spaţiile goale. Chiar aşa:

1. Sfinte taine – lucrări sfinţitoare ale Bisericii:

Sfînta taină a Botezului – poarta de intrare în creştinism. *(Totul se succede schematic):*

Ce este:

Instituită… *De Mîntuitorul nostru Isus Hristos*

Materia folosită… *apa sfinţită*

Săvîrşitorul… *Preotul*

Primitorul… *copilul*

Formula Tainei… (ce tainа o mai fi cu formulă?!)

Modul de săvîrşire… (sună cumva ca modul de săvîrşire a infracţiunii)

Participanţi… *naşi şi rude*

Efectele botezului…

Şi schema asta merge mai departe, pentru săvîrşirea infracţiunii de mirungere, a celei de preoţie şi a maslului. Instituită de săvîrşitori, primitori, materii folosite, mod de săvîrşire, efectele Tainei…

Se continuă tot aşa pînă la… nu va miraţi deja, exerciţii: cuvinte încrucişate cu apostolii.

Răstignirea de la 1 orizontal şi durerile sau sîngele curs de la 2 vertical din rebus au fost aprobate de Direcţia generală pentru învăţămîntul preuniversitar din cadrul Ministerului Educaţiei şi Cercetării, cu nr. 31758/2001, ca material destinat elevilor şi cadrelor didactice în vederea desfăşurării optime a orelor de religie. Vă las pe dumneavoastră să descifraţi formula tainei avizării şi făptuitorului! Pe orizontală şi pe verticală.

Rebuserica Ortodoxă

P.S. Aflu de la un preot că lucrările/caietele sînt de fapt traduceri din engleză (partea destinată ritualurilor creştin-ortodoxe) ale unui curs postuniversitar, care enumeră şi compară canoane preoţeşti ale diferitelor religii creştine, destinat specialiştilor/teologilor.

SÎC! Elevii noştri sînt mai deştepţi decît absolvenţii lor de universităţi teologice!

Citeşte şi completează:

1. Au plecat să-L caute pe noul Împărat.
2. Darurile celor trei magi.
3. Stăpânea cetatea Ierusalimului.
4. A apărut pe cer când S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos.
5. Oraşul în care magii L-au căutat prima dată pe pruncul Iisus.
6. Irod se temea că o să-i fie furat
7. Oraşul în care magii L-au găsit pe pruncul Iisus
8. Li s-a arătat în vis magilor înainte de a pleca.
9. Au fost vestite de magi despre Naşterea Domnului
10. Prin ele copiii vestesc Naşterea lui Hristos.

(Foloseşte şi rezumatul de la pag. 55 - 56).

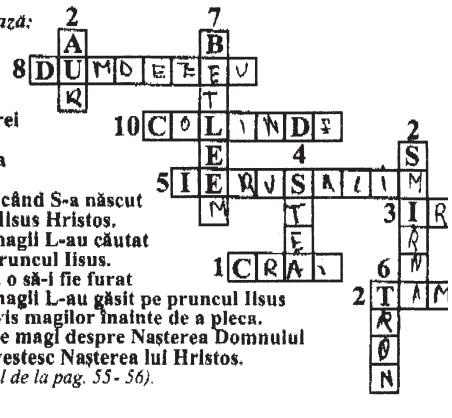

Cumnatul lui Mischie e, în acelaşi timp, părintele lui

Cînd eşti cumnat cu preşedintele Consiliului Judeţean şi mai eşti şi preot în judeţ, se cheamă că eşti mai puternic ca Dumnezeu. Cel puţin aşa crede preotul Pîrvuţoiu, frate cu Sanda Mischie, soaţa marelui baron local. Ca un bărbat de viaţă ce este, părintelul s-a căsătorit de două ori. Conform canoanelor bisericeşti, trebuia ca, o dată cu divorţul, preotul să fie răspopit. Nu numai că nu s-a întîmplat aşa, dar mai mult, Pîrvuţoiu a primit în grijă 4 biserici, risipite în mai multe sate. Că, vorba aia, preotul este un mărturisitor al cuvîntului Domnului, Domnului Năstase şi este aşadar de mare trebuinţă în rîndul ţăranilor gorjeni.

Preoţul şi vardiştii

Miliţia Spirituală amendează trecutul

Deşi se crede că pe tineri nu-i mai interesează trecutul sau cine a fost Ceauşescu, un grup de patru studenţi în anul III, la Istorie, Universitatea Bucureşti (Mihai Burcea, Biszok Bogdan, Mihai Bumbeş şi Adrian Miclea) au alcătuit Miliţia Spirituală, o grupare care nu ne propune să ne despărţim de trecut rîzînd, ci şi decontînd faptele care au făcut ca regimul de pînă în '89 să pară că a avut susţinători. Cu alte cuvinte, aceşti tineri ne readuc în memorie cine şi cam ce a mîncat pentru a primi şi o pîine mai albă.

Teoctist şi-a făcut din Ceauşescu chip necioplit!

Începem dezvăluirile Miliţiei Spirituale cu Teoctist, cel care, într-o cuvîntare din mai 1985, de fiecare dată cînd a rostit cuvîntul Domnul, nu s-a gîndit nici la Domnul Iisus, nici la Domnul Dumnezeu, ci tocmai la domnul Ceauşescu!

„Asemenea tuturor fiilor patriei, şi noi, slujitorii cultelor, nutrim convingerea nestrămutată că avem la cîrma naţiunii noastre conducătorul care poartă neabătut crezul şi voinţa poporului român din mijlocul căruia s-a ridicat veghind pururi cu inima şi cugetul înaripate pentru rostuirea fericită şi înţeleaptă a ţării, pentru soarta păcii şi a vieţii în întreaga omenire. Strămoşeasca vocaţie de pace a poporului român se afirmă acum în mod plenar pe toate meridianele globului prin înţelepciunea, dăruirea şi conştiinţa pilduitoare ale mult stimatului preşedinte al României, domnul Nicolae Ceauşescu, care şi-a cucerit o binemeritată recunoaştere mondială ca erou al păcii. Pentru tot ceea ce aţi făcut şi faceţi întru fericirea şi propăşirea neamului nostru, întru statornicirea păcii şi bunei convieţuiri între toate naţiunile vă exprimăm profunda noastră recunoştinţă şi admiraţie şi vă asigurăm, mult stimate domnule preşedinte, că şi noi nu vom precupeţi nici un efort pentru a sprijini în mod activ titanica dumneavoastră strădanie."

Domnul Santana

Anacronica TV

Adevărul despre veceul oniric

Cristian Tudor Popescu s-a întîlnit cu Emil Hurezeanu ca să apară la televizor. Cu această ocazie, Cristian Tudor Popescu a zis teoria lui: că visurile sînt niște dejecții ale creierului, pe care omul le produce noaptea și care nu merită să fie luate în seamă. Ca posesor de creier care se cere și el noaptea afară, la visat, pot să nu fiu de acord. Adică ce? Creierul meu face dejecții numai noaptea? Adică creierul meu se dejectează la mine pe pernă, unde pun eu capul? Și dacă da, cum îmi dau seama dacă am visat o treabă mică a creierului sau dacă am visat o treabă mare? Dacă transpir în somn înseamnă că visul meu a făcut pe mine? Oare cîinii ridică piciorul cînd visează? Și dacă mănînc prune cu apă, visez moale? Și dacă visul este o dejecție, atunci care este flatulația creierului, produsă în timpul dejecției visului? Pot să-mi dau seama dacă am hepatită după culoarea visului? Oare visurile domnului CTP miros urît?

Cătălin MATEI

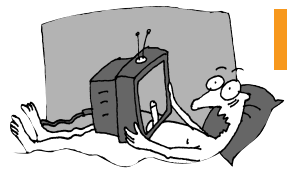

Trampa și ecranul

★ Absolut accidental, vă asigur, m-am pierdut cu ochii în ecranul *Surprizelor.* Cutremurîndu-mă de atîta teatralitate, am putut-o urmări pe Andreea Marin în periplul său prin studio. Camera filma de jur-împrejur, iar Andreea s-a rotit urmărită de cameră preț de vreo 5 minute, ocolind grațios un centru imaginar al studioului. Cînd s-a oprit, într-un final, mi s-a făcut rău. În așa hal amețisem, încît s-a mai învîrtit camera mea cu mine vreo 20 de minute. Cred că ăia care filmează la TVR ori au lămîia în buzunar, ori sînt toți bungee-jumperi și parașutiști.

★ M-am mai gîndit la o chestie. Cum să învelească, dom'le, marmota ciocolata în staniol? Unde e, dom'le, Piedone, să dea toate marmotele păroase și puricoase cu Dero și DDT, să nu mai pună gheara pe ciocolata copiilor? De unde știu că marmota aia din spot nu învelea altă marmotă în staniol? De unde știu eu că era marmotă? De unde știu că nu era un pîrș năpîrlit ajuns în Elveția la furat?

★ Cine s-a uitat aseară la canalul porno este rugat să îmi povestească și mie ce s-a întîmplat, de fapt, aseară. Cum la mine e codat și nu am decît sunet, aș vrea să știu despre ce era vorba în momentul acela, pe la vreo 2 și 15 minute noaptea, cînd un tip intră într-o toaletă și întreabă de ce s-a blocat o fată acolo, după care se aude o trîntează și începe o muzică din aia sfîntă, înălțătoare. Ce s-a întîmplat, de fapt? Fata era înger sau s-a schimbat canalul pe vreo transmisiune de la Mitropolie, că tare oftau dreptcredincioșii?

★ Ați văzut cumva promo-ul de la PRO TV cu calul care iese dintr-un jeep Lincoln Navigator, ca al lui Fizz? O fi fost chiar Fizz care îl ducea la magazin să îi pună și lui blană.

★ Sîmbătă, la miezul nopții, cînd majoritatea posturilor TV se întreceau în a transmite, în exclusivitate, Învierea de Paște, am ajuns cu telecomanda pe TV Sport. Am ajuns bine, se pare, din moment ce prima frază pe care mi-a fost dat să o aud a fost următoarea: „Pe TV Sport, Învierea începe cu repriza a doua a meciului Celta Vigo-Sevilla".

★ Acum mi-a venit ideea asta tîmpită: concurenții (ceilalți) de la *Big Brother* parcă s-au înțeles ca, exact de Paști, să-l scoată afară pe Aly, singurul concurent cu nume neortodox. A fost – să recunoaștem – o mare victorie a creștinătății!

★ S-a întîmplat duminică seară, în România, pe Prima TV, cînd Andreea Raicu l-a întrebat pe Laurențiu Duță (3rei Sud-Est) cum i se pare actualul *Big Brother.* „Mult mai *free",* zice Duță, iar Andreea îl întreabă retoric: „Mult mai frig?!".

★ Săptămîna asta am urmărit la televizor prima emisiune, e drept, de cinci minute, în care eu am fost eroul principal. Televizorul se afla într-un laborator de investigații gastro-intestinale și era conectat la o cameră situată la capătul furtunului pe care l-am înghițit pentru ca medicul să-mi cotrobăie mie prin măruntaie să vadă dacă am ulcer. Filmul a fost deci un fel de dramă psihologică bazată pe introspecție și analiză interioară. Eroul negativ, absent din cadre, era țigara. Chiar dacă eroii pozitivi, duodenul și stomacul, apar ciuruiți la final, mesajul acestui film de dragoste care trece prin stomac e plin de speranță.

★ Luni seară, pe Discovery, un documentar despre al doilea război mondial. În paralel, pe PRO TV, *Cu mîinile curate,* unde comuniștii ilegaliști se luptă de zor cu ocupația germană. Urmăresc alternativ, cu sufletul la gură, evoluția războiului: cu cît lovesc mai tare comuniștii noștri, cu atît nemții sînt mai slăbiți și comisarul-șef Montgomery de la aliați avansează în luptă. Mă îngrozesc la gîndul că, dacă PRO TV-ul programa filmul mai devreme sau mai tîrziu, istoria se scria altfel și acum scriam aceste rînduri în germană. Iată cum PRO TV-ul putea influența în rău nu doar istoria politică actuală a României, așa cum o face zi de zi prin jurnalele de știri, ci și pe cea trecută.

★ Duminică, de Paști, un foarte inspirat documentar despre evoluționism de pe Antena 1 a fost întrerupt de un și mai inspirat promo la *Ciao, Darwin,* ediția „telenoveliste *vs* microbiști". Doamne, ce bine că pe vremea lui Iisus n-au existat telenovele! Ar fi înviat degeaba, că dacă nu s-ar fi dovedit că-i frate cu Iuda sau măcar văr cu frații Bivolaru, n-ar fi impresionat pe nimeni, nici la știri nu-l dădeau.

★ Am dat într-o seară pe Tele 7 abc și era un film. Am revenit peste 5 minute și pe ecran erau niște oameni care fumau pe un hol. Peste alte 5 minute era din nou filmul ăla. Probabil că postul intră în interferență cu sistemele de supraveghere video ale pazei de la alte posturi.

★ Gabi Mihailovici este un tip care lucrează la Național TV, unde ne descifrează nouă, Leilor, Fecioarelor, Peștilor etc. misterul zilei de mîine. A avut niște previziuni extrem de drăgălașe în Vinerea Mare. A zis că în noaptea de Înviere, între două noaptea și șase dimineața, toate zodiile vor intra în „starea de sacru". E ciudat că, la cît a mirosit cartierul a friptură de miel și manele, se pare că starea de sacru trece tot prin stomac, apoi prin intestinul subțire și prin cel gros, de unde vasele capilare extrag sacrul, iar după aceea restul sacrului se varsă în absolut.

★ Am ajuns de sărbători într-un loc unde nu se prindea decît România 1, bulgari unu și doi. La *Surprize* nu m-am putut uita, așa că am văzut un meci de fotbal bulgăresc. Doamne, ce reconfortant e să auzi din nou vorbe ca *fautirănă, nărușenie* și, mai ales, *jolt carton.* Fromoasă bulgara asta și unde mai pui că acum, mai nou, mi-a adus aminte de Evropenski.

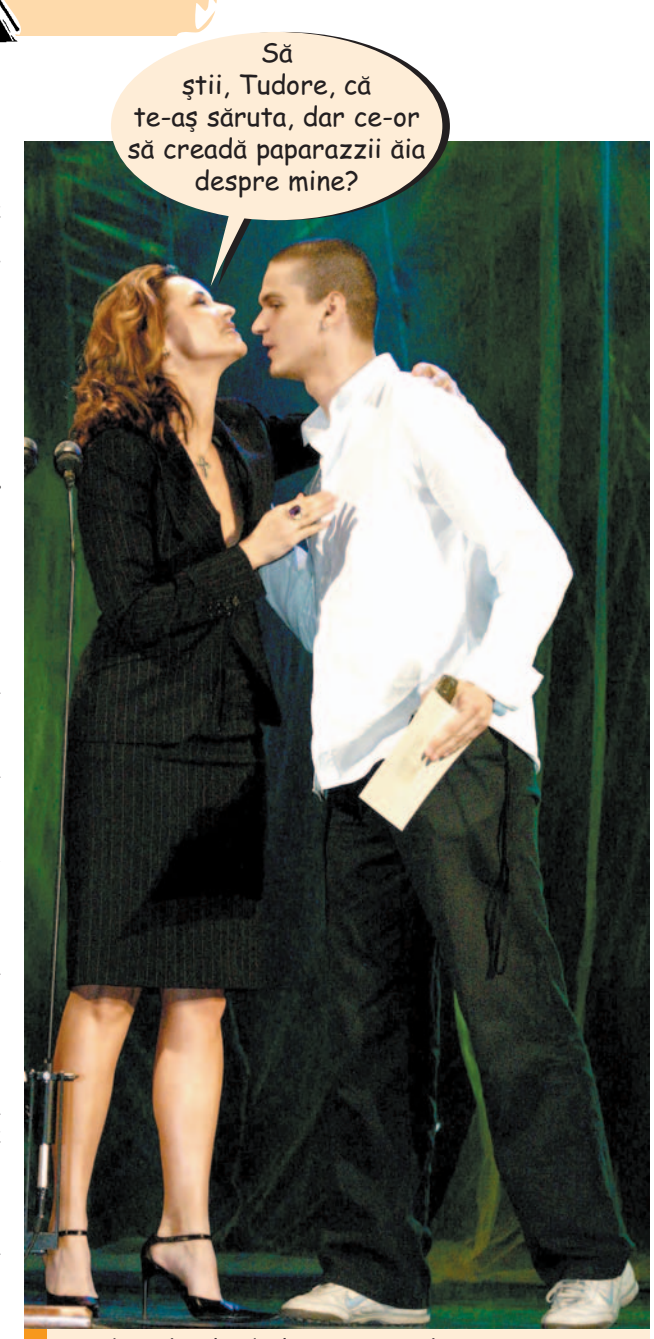

Tudor Chirilă de la Vama Veche
și Andreea Marin de la Dama Veche

Tupeu 2004

Anul Ouă-mii-patru

Felicitări, domnişoară, aţi intrat direct în galeria marilor atleţi ai judeţului Gorj ai căror înaintaşi de seamă au participat şi la Jocurile Olimpice Fasciste din '41, de la Berlin, cînd, datorită boicotului Micii Antante, noi, românii am fost singurii sportivi din lagărul socialist care a participat din Gorj.

Profesor universitar doctor în istorie Nicolae Mischie, un gînditor local pentru care istoria se repetă, însă la date diferite

S-a apucat lumea şi i-a numărat ouăle lui Năstase: 1.500 de ouă ori PSD ori Micky Şpagă ori 4 ani egal Emma Nicholson, care vrea să ne scoată din Europa. Asta-i ferma, cu asta defilăm în Europa: cu ouăle lui Năstase şi copiii pentru Berlusconi ai Guvernului PSD. În ţară defilează însă Iliescu, care nu vrea să renunţe la politică nici înviat. Aşa că, între două sfinţiri de stînga, mai are timp şi pentru cîteva decorări de infractori. Ordinul „Serviciu Credincios" se execută, nu se discută! Să vedem cine a fost mai obraznic în Săptămîna Mare:

Tupeu 2004 (3 puncte): **PSD.** Deşi a fost suspendat de Partid, Nicolae Mischie a ajuns pînă la urmă în fruntea listei PSD pentru alegeri. Normal – orice minune ține 3 zile, iar la PSD – 3 milioane de dolari. Un lucru au învățat pesediștii de la fratele colegului lor de partid, Gregorian Bivolaru: că, atunci cînd vrea mușchii lui, PSD-ul este un fel de Mișcarea de Penetrare Spirituală în Absolut a Justiției, Poliției și Electoratului.

Măgărie 2004 (2 puncte): **Comisia de Apărare a Camerei Deputaților.** Comisia de Apărare a Securității din Camera Deputaților nu s-a putut abține pînă la urmă și a scurtat mandatul echipei Dinescu-Pleșu-Patapievici pînă în ianuarie 2005, deși cercetătorii arhivelor ar fi trebuit să mai stea încă doi ani călare pe dosarele Securității. Comisia de Degete-în-Ușă-și-Creioane-la-Testicule și-a făcut încă o dată datoria pentru țară, după ordinul Securității: „Mai nesimțiți, băieți, mai nesimțiți!".

Prostie 2004 (1 punct): **Președinția României.** Pe Ion Iliescu îl păzește SPP-ul cînd face băi de mulțime nespălată, cînd trebuie să le explice el țăranilor din Băicoi cum stă treaba cu stînga și cu dreapta și cu hoții de la FMI și cu macromegaeconomia, dar pe administrația prezidențială n-o păzește nimeni. Astfel că apar tot felul de aberații, cum ar fi decorarea primarului comunei Comana – un infractor condamnat în 1983 la 18 luni de închisoare, în total 3 condamnări penale – cu Crucea Națională „Serviciu Credincios". Serviciul Mincinos în Grad de Mare Panglicar al PSD-ului și-a făcut încă o dată datoria față de toți infractorii României și l-a pus la loc de cinste printre marii eroi ai neamului și pe Dumitru Tudor din Comana, cu 3 condamnări penale la activ, alături de băutorii de lichidități Bivolaru și băutorul de albușuri de la Cornu Adrian Năstase, că bine le mai stă împreună!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	17 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	7 puncte

Tezaurul mai stă la ruși

La nici două zile de la intrarea în NATO, în România s-a înălțat o voce care a emis pretenții asupra tezaurului. Da, este vorba despre tezaurul nostru, despre tonele de aur pe care ni le păstrează de câteva decenii, în cizme, sora noastră mai mare, Rusia. Patriotul care și-a amintit de tezaur a fost Mugur Isărescu, dar mult popor gândește ca el. Părerea noastră este că românii care, cu testiculele dilatate de la ștampila NATO, își dau aere de recuperatori greșesc cumplit. Să aduci Tezaurul în România lui Năstase, Hrebenciuc, Sechelariu, Dan Ioan Popescu, Mitrea, Iacubov, Bebe Ivanovici, Becali și restul cooperativei PSD n-ar însemna altceva decât să le dai respectivilor hămesiți ideea unei noi competiții a trofeelor de baroni. Milioanele de dolari rămân pentru fraieri; șmecherii adevărați își vor trage aur istoric cu tona. De aceea noi considerăm că, în condițiile existente, Tezaurul este în siguranță la ruși, nu în codrul lui Năstase.

Uniunea Europeană

Săraci și cinstiți în declarații

Muică, aflarăm că 3 din 4 orășeni consideră că România este măcinată de sărăcie și corupție. Al patrulea orășean tocmai ce venise de la țară și a răspuns: „Nu știu, nu sînt de la oraș!".

Armata, în stare de zeghe

Astă-toamnă, în timp ce cocorii își făceau bagajele pentru țările calde, iar recruții pentru a merge la unitate, ați făcut cunoștință, în paginile revistei, cu vilele unor ofițeri MApN. Acum a venit primăvara și, o dată cu cocorii, s-au întors și niște vești despre unii dintre gradații evocați atunci. Cum spuneam la vremea respectivă, Filip, Tudorachi și Ivășchescu, (ex)ofițeri din Cluj și Alba, și-au ridicat căsoaiele ori folosind terenurile armatei și militarii săi în termen, ori doar mașinile armatei și militarii ei în termen. După acum aflăm acum, dosarele lor penale se află deja în faza de evaluare a pagubei provocate diferitelor instituții ale statului. Ar urma încadrarea faptei și propunerea de condamnare. Drept pentru care stau și mă întreb: dacă merg obligatoriu în armată și lucrez la o casă pentru un ofițer, iar acesta merge mai tîrziu la pîrnaie, nu este și vina mea?

Căprarul cu trei iezi

A muri înseamnă a vota un pic

Fantastic! Guvernul a inventat încă 4.000 de secții de votare. Evident – păi, unde naiba ați vrea să voteze toți morții care au votat în draci și la locale, ați vrea să se înghesuie și să se înjure de mamă în grădinițe și școli scheletele care țin neapărat să voteze cu PSD-ul cu oamenii care vor să ștampileze PD-ul și PNL-ul?

Urna de vot funerară

80 de zile în jurul Pământului și câteva zile fripte acasă

– jurnal de întoarcere –

Nicăieri nu-i mai bine ca acasă, Sorine, crede-mă! Păi, în cîte ţări din astea prin care am fost noi ar scrie toată presa „Iar s-a întors Chişu"?

Întors din „Ocolul pământului în 80 de zile", Dan Chișu constată cu uimire că totuși avem o planetă prea mică pentru cît timp liber are el și cît bănet au marile companii pentru tot felul de sponsorizări

Nici nu-ți dai seama ce bine-i acasă după ce hălăduiești trei luni prin lume și uiți cum era înainte de plecare. Te obișnuiești cu tot felul de mărunțișuri pe care acasă nu le aveai și care, abia acum, la întoarcere, îți dai seama cât de mult îți lipsesc. Dar toate sunt compensate de lucrurile unice pe care, totuși, haideți să fim cinstiți, numai în România le găsești și care fac din acest colțișor de planetă raiul întâmplărilor cu scamatori ai politicii, bufoni ai fotbalului și travestiți ai transcendentalismului yoghin, consumatori de sex și tot ce susură din el. Mi-aduc aminte, pe vremea lui Ceaușcă, de un prieten care avea scris pe cartea de vizită, în locul profesiunii, „am apă caldă" și nu vă puteți da seama ce succes avea la femei. Dacă stai să te gândești bine, bucuriile inegalabile pe care le puteai avea atunci sunt de negăsit acum. Îți mai aduci aminte? Cu ce poți să compari satisfacția avută când găseai: carne fără coadă, pepsi la liber, nu în ceainic, cu șpagă, să creadă fraierii că bei ceai etc. Sau când venea curentul, ca să nu mai vorbesc de căldură, apă caldă și alte mici, infim de mici bucurii pe care acum nici nu le mai bagi în seamă. Țara marilor bucurii mărunte, cum spunea prietenul meu, mă face acum, la întoarcere, să constat câte lucruri uluitoare se întâmplă numai aici, la noi. În prima seară, nu m-am putut desprinde de televizor, știrile MISAu părut film de aventuri, așa de tare m-au ținut lipit de ecran. Nu sunt în stare ăia la Hollywood să scrie povești care să bată realitatea de la noi. Fiți atenți: Guru pedofil încearcă să treacă granița ilegal, travestit cu o perucă cu păr de păpușă, da' pentru că nu a găsit-o, s-a dus în vamă să întrebe unde e, granița, bineînțeles, da' avea și punga de plastic cu peruca ascunsă înăuntru, ca să nu o găsească autoritățile, că voia al dracului să treacă granița deghizat în femeie, dar cu pașaportul lui de bărbat. Și, ca să fie sigur că nimerește, s-a dus cu un prieten, parcă chiar vameș, chiar în vamă, să întrebe: unde-i, dom'le, locul ăla pe unde se trece ilegal granița, da' cu martori, cu presă, cu fotografi, să-mi pun și eu în celulă, pe birou, poza cu „amintire de la trecere". Ce să facă atunci băieții, l-au luat de mâini și l-au târât acolo unde a vrut, că se smucea și striga la trecători ca un bivolaru, săracu', ca să facă impresie bună la cameră. După care l-au băgat la răcoare, unde-i aranjaseră o întâlnire ca la *Surprize, surprize,* cu fratele de tată, alt bivol, care, auzi poveste incredibilă aici, s-a apucat să inginerească financiar nu știu ce rafinărie, subtilizând tone de baloturi de mii de parai ca să-și ia doi anișori făcuți probabil pe „repede înainte", în loc să se bage la conductă cu furtunu', ca să-și confirme o pedeapsă frumoasă, fără suspendare, între șapte și doișpe, ca să aibă timp să-și povestească viața, că doar nu s-au văzut de pe vremea când locuiau amândoi în același coi. Da' nu s-au întâlnit, că primul, ăla cu peruca de plastic, a ieșit din pârnaie mai repede, că MISA pus asociația sportivă FC Yoga (Fut Club Yoga) pe jelit la televizor la Tucă, de cred că de-aia i-au și dat drumul în direct, și l-au și adus în studio să-l vadă lumea și să înțeleagă cât de a patra putere în stat e televiziunea. Și revin, nu s-au întâlnit, că delfinul bivolarilor (adică ăla mic) venea la pușcărie de parcă pleca în concediu, și a anunțat că mai întârzie puțin, că n-a terminat partida de poker cu Iacubov și Seche, dar și-a confirmat rezervarea cu ajutorul presei, să nu-i dea ăia celula cumva altui baron arestat la plesneală din vreo greșeală judiciară, dar până s-a predat el, i-au dat drumul gurugrigului. Așa că de aia nu s-au întâlnit. Acum mă înțelegi de ce mă bucur că m-am întors.

Dan CHIȘU

Provincia europeană Vrancea

Afară-i vopsit gardul, înăuntru e SAPARD-ul

De cînd a început să cuvînte la inaugurările programelor SAPARD, prefectul vrîncean Băeşu a observat că cu limba se poate face şi altceva decît să te lepezi de cojile de seminţe prăjite din cavitatea bucală. El a deprins, vai, darul vorbirii, căci altfel nu-i putem spune acelei însuşiri care l-a dus pe prefect la următoarea declaraţie: „Noi, eu, în calitate de reprezentant al Guvernului, dar mai ales preşedintele Consiliului Judeţean Vrancea, Marian Oprişan, consilierii judeţeni, muncim pentru dumneavoastră.“ Greu de zis dacă limba se adresează astfel maselor prezente la inaugurări sau doar scaunului lui Corneliu Prunache, patronul Aispa Stars '95, un om de afaceri foarte apropiat atît de proiectele SAPARD, cît şi de Marian Oprişan. Ba şi de fratele acestuia, Adrian Oprişan, despre care se spune că ar avea o firmă de construcţii în Firenze, Italia. Asupra căreia vom reveni, că ăştia văd că n-au de gînd să-şi revină.

Nicolae Vranceauşescu

Boul şi Vittel-ul

Pentru că n-are timpul şi pregătirea să citească scrisorile trimise de cetăţeni Consiliului Judeţean Vrancea, Marian Oprişan organizează din an în paşte audienţe. Oamenii necăjiţi intră în biroul lui şi bat apa-n piuă, în timp ce Oprişan se face că-i ascultă şi-şi face şi el de lucru cu apă. Dar cu apă de-aia scumpă, Vittel, căci asta consumă Oprişan la serviciul de la stat cînd se întîlneşte cu amărăştenii. Ăstimp, amărăştenii stau pe uscat şi, dacă văd un strop de apă, asta se întîmplă în afara audienţei, pe stradă, dacă au norocul să se nimerească lîngă o baltă prin care tocmai trece Marean cu Nissanul.

Serviciul de pază şi potol

Tomitanul, serverul Bisericii Ortodoxe

Teodosie Tomitanul vrea să iasă mereu în faţă pentru a arăta că are spate tare. După Învierea cu Iris, pe plajă, prelatul vrea să mai şocheze puţin credincioşii, mai ales pe cei care au calculator, transmiţînd Învierea prin Internet. Desigur, aici fiecare va vedea pe computer slujba după cum îl ţine modemul şi-l servesc conexiunile. Dacă îi va ajuta Sfînta MPtreime, credincioşii vor putea demonstra că şi ei pot salva măcar cîntecele religioase, după modelul lui Iisus care salvează mereu pe oricine. Şi, desigur, salutul creştinesco-internetist de Copy/ Paste va fi „La Hristos m-am logat!“. Iar răspunsul: „Adevărat m-am logat!“.

Tomitanix Reloaded

Braţul legii cu pix în mînă

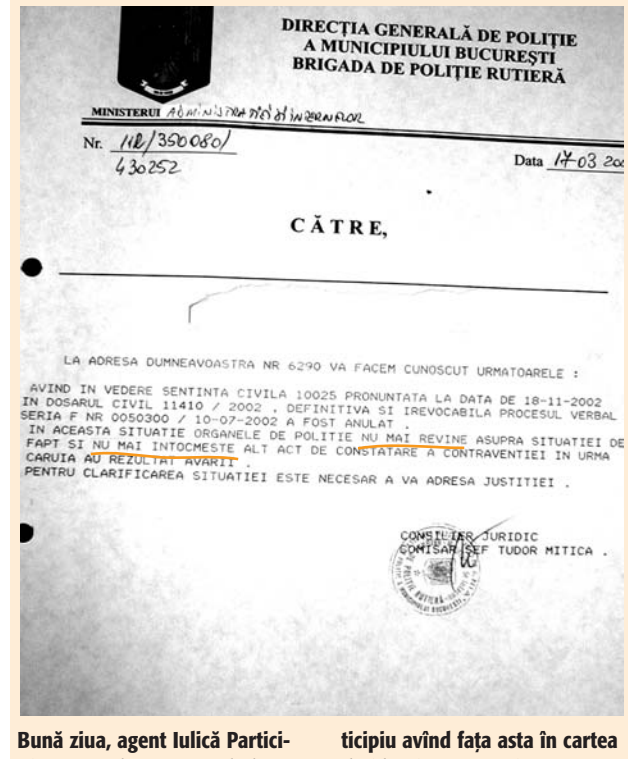
DIRECŢIA GENERALĂ DE POLIŢIE
A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI
BRIGADA DE POLIŢIE RUTIERĂ

MINISTERUL ADMINISTRAŢIEI ŞI INTERNELOR

Nr. 112/350080/
430252

Data 17.03.200

CĂTRE,

LA ADRESA DUMNEAVOASTRA NR 6290 VA FACEM CUNOSCUT URMATOARELE :

AVIND IN VEDERE SENTINTA CIVILA 10025 PRONUNTATA LA DATA DE 18-11-2002 IN DOSARUL CIVIL 11410 / 2002 , DEFINITIVA SI IREVOCABILA PROCESUL VERBAL SERIA F NR 0050300 / 10-07-2002 A FOST ANULAT .
IN ACEASTA SITUATIE ORGANELE DE POLITIE NU MAI REVINE ASUPRA SITUATIEI DE FAPT SI NU MAI INTOCMESTE ALT ACT DE CONSTATARE A CONTRAVENTIEI IN URMA CARUIA AU REZULTAT AVARII .
PENTRU CLARIFICAREA SITUATIEI ESTE NECESAR A VA ADRESA JUSTITIEI .

CONSILIER JURIDIC
COMISAR ŞEF TUDOR MITICA .

Bună ziua, agent Iulică Participiu e numele meu, actule la control. Hopa! V-am prins cu buletinul în neînregulă! Ia uite ce faţă aveţi în buletin, nu ţi-e, dom'le, ruşine să umbli cu faţa asta în buletin, vrei să sperii hoţii de buzunare? Ia scrie dumneata în procesul-verbal: „Subsemnatul nume prenume declar că în ziua de la ora de am fost surprins de agentul Iulică Participiu avînd faţa asta în cartea de identitate cu seria... numărul..., subsemnez cum te cheamă pe dumneata, de profesie ce eşti dumneata... aşa... profesor universitar...“ Pune, bre, virgula aia între profesor şi universitar, că ce-ai scris acolo aşa rămîne şi p-ormă iei amendă şi pentru fals în declaraţii.

Dezacordul de la Malta

Un moș plin de gerovitalitate

Joia trecută, am asistat la o discuție în tramvaiul 20. Doi bătrînei, unul care părea de 70 de ani și unul chiar mai în vîrstă, dar bine îmbrăcat, aranjat, îngrijit, cu dinți de aur, grizonat, s-au urcat la stația Vasile Pârvan și s-au apucat să vorbească de-ale vieții în fața mea. La un moment dat, am ciulit urechile. Aveam și de ce. Cît se poate de fidel, încerc să vă redau discuția de la momentul cînd o întrebare a moșului mai ponosit mi-a atras atenția.

– Da' mata cîți ani ai acuma?

– Șaptejtrei.

– Și cine îți gătește?

– Singur. *(și atenție acum!)*

– Păi, nu mai ești cu *gagica aia?*

– Nu mai sînt… *am vorbit* cu ea doi ani… da', nu, nu era… urmărea interesul, vroia să îmi ia casa.

– Ei, na!

– Păi ce, eu sînt prost? Să rămîn pe străzi?!… Să vînd casa și să mă mut la ea?!… Au mai pățit-o trei-patru.

– Prietenii tăi?

– Ei nu, cu ea, nu mi-a spus chiar ea!?

– A mai fost ea cu patru?!

– Da! N-au pățit-o și ăia?! Păi, ea mi-a zis!… Toate urmăresc interesul… N-am mai vorbit cu ea. Ce nevoie am eu? Să rămîn pe stradă? Cînd oi muri, la 75 de ani, chem o femeie să mă îngrijească și îi las casa. Ce să mă mai complic!

Reporterică Venturiano

Seche a dat, Seche a luat, fie numele PSD-ului lăudat!

Ăsta da primar creștin adevărat! În Săptămîna Mare, în această perioadă a gesturilor creștinești, Dumitru Sechelariu le-a spus săracilor din Bacău să vină la el fiindcă le dă cîte două milioane de lei din banii lui. Și le-a dat! Avem totuși impresia că PSD-ul a ridicat în felul acesta nepermis de mult ștacheta. Fiindcă, dacă vine Iisus din nou și le oferă săracilor doar o scrumbie și o pîine, tare ne temem că aceștia vor prefera să intre mai degrabă în PSD decît în rai.

Cutia silei

cu mîinile curat murdare

Pe primărie și pe OCOT de pădure-i doare-n cot

Așa cum reiese și din rubrica „Meteo" a revistei noastre, a venit primăvara. Urmează, deci, să vină vara, să înceapă sezonul estival, să se bronzeze coapsele și pectoralii pe care-i citiți săptămînal la rubrica evocată mai sus. În afara lor, există mii de pantaloni de in și de șlapi chinezești care abia așteaptă să meargă la agățat pe litoral. Ce vor găsi ei acolo, unde se vor plimba seara, unde se vor ascunde de gardienii publici cînd vor dori să facă cunoștință cu o turistă proaspătă, unde vor întinde ziarul pentru a-și mînca parizerul de la prînz? Ei bine, nu știm răspunsul. Mai ales că, recent, Agenția de Protecție a Mediului Constanța a decis să aplice un sincer „mai încercați!" pe planul urbanistic general și pe planul urbanistic de detaliu pentru stațiunile Venus și Saturn, două perle din șiragul de nestemate nespălate ale turismului românesc de la malul Mării Negre. Motivul pentru care responsabilii de la Mediu au refuzat să aprobe planurile este cît se poate de simplu: spațiul verde reprezenta numai 8% din suprafață, o arie de tot rîsul, care nu este acceptată nici măcar pentru orașe, pentru aglomerări urbane sau pentru cartierele muncitorești ale strungarilor de la „23 August", Senat ori Palatul Victoria. Cei de la Primăria Mangalia (ei au grijă de Saturn și Venus) au fost sfătuiți să propună o altă amplasare a clădirilor, pînă vor ajunge la un rezultat cît de cît acceptabil: un spațiu verde care să ocupe măcar 30% din suprafață. Stau, totuși, și mă gîndesc: oare dacă ar lăsa doar 8 procente, n-ar fi nevoiți oamenii să arunce gunoaiele la coș? Mă rog, era doar o întrebare. Un alt spațiu verde aflat în coasta Mangaliei ar fi pădurea Comorova, loc unde pantalonii de in și șlapii chinezești nu au pătruns încă, pentru că nu au avut loc de drujbe, betoniere și instrumente de măsurat cu care s-au făcut lotizările pentru ridicarea de construcții. Soarta pădurii este destul de îmbîrligată: nea Nicu (Ceaușescu, nu Văcă) a luat-o din grija Romsilva și a lăsat-o pe mîna Consiliului Popular Mangalia. Acum este împărțită în două părți. Una a fost declarată zonă protejată, deoarece conține

rarități forestiere precum stejarul brumăriu. În schimb, singurul lucru cert care se poate spune despre cealaltă jumătate este că se află în ceață. Dacă citești în hîrțoagele Consiliului Local (Consiliul Popular pe nou), te zgîrii prin stufărișuri și mărăcinișuri. Oficiul pentru Cadastru Organizare Teritorială (celebrul OCOT) spune că, dimpotrivă, acolo este pădure deasă. O mînă de oameni cu spirit de aventură și simț de orientare au reușit totuși să treacă peste această ceață și au primit loturi în pădure. Cum în pădure trebuie să ai un adăpost, ca să nu te mănînce lupii, au decis să-și ridice niște case. Iar cum casele nu se pot face în pom, au tăiat pomii. Pînă să intervină Protecția Mediului, au sucombat cîteva mii de copaci. Deocamdată, iureșul defrișărilor a fost oprit, iar Consiliul Local a fost avertizat să spună exact, cu cuvintele sale, unde se pot face defrișări și cum pot fi compensate prin plantații proaspete zonele chelite.

Ecologică Contra

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

O femeie. Un bărbat. Nici un ban. Paște. Uite, încercați să vedeți și dumneavoastră ce iese din combinația asta. Dacă e vorba de celebrii Maria și Vergilică, iese, bineînțeles, suma de 40 de milioane datorie la întreținere.

Maria: Seara, noaptea, cînd tu dormi și sforăi, mă duc pe balcon și uite, cît mă vezi tu așa mare, îmi vine să mă arunc de pe balcon. Așa, să mă arunc, să nu mă văd cînd mă văd. Să nu mai rămînă nimic din mine, că tare m-am săturat…

Vergilică: *Dacă, dracu', te întorci paralizată sau, Doamne ferește, cu un os rupt, ce mă fac cu tine?*

Maria: 'Aide, mă, Vergilică, mă îngrijești.

Vergilică: *O să te urăsc… și așa, dracu'…*

Maria: Ce ne-a apucat cu dracu' ăsta, tocmai în Săptămîna Mare? Da, ăsta e păcatul meu îngrozitor, toată săptămîna asta am vorbit urît și mă bate Doamne-Doamne.

Vergilică: *Dumnezeu, dacă el ne lasă cu 40 de milioane datorie, eu ce să zic…*

Maria: Paștele… cînd te gîndești că omulețul ăla a fost chinuit pe o cruciuliță… noi sîntem chinuiți cu o amărîtă de datorie.

Vergilică: *Ce-i de făcut? Să furăm, să dăm în cap?*

Maria: Uite, de asta nici nu m-am aruncat de pe balcon. E o șoaptă care-mi zice că e Găbițu și trebuie să-l văd și eu mare, că avem o casă așa cum e. E șoapta lui Dumnezeu.

Vergilică: *Vezi să nu fie lașitate, bre.*

Maria: Eu, lașă?

Vergilică: *E frumos să pozăm prin gazete, dar asta nu ne-a ajutat cu nimic. Nimic.*

Maria: Dar ce, bre, Dumnezeu plătește întreținerea la oameni?

Vergilică: *Plătește, nu plătește, poate dăruiește… E, Mario, pe mine de Paște mă taie un joc la Loto. E mielul cel gras. Poate punem de un drob.*

Maria: Vai, ce am ajuns! Săracii se înghesuie la Loto și la donat sînge ca să aibă ce pune pe masă de Paște, asta nu mai e viață, e viață de iad, cum spune românul. Decît așa, mai bine mort. Și o întrebare: așa am intrat în Uniune, donînd sînge și jucînd la loterie ca să avem un Paște și noi? E incredibil, ți se face părul măciucă în cap. De aia Isus a fost răstignit pe cruce și tîrît ca un șarpe, pe pietre și bolovani. Poate așa a vrut guvernul Năstase, Iuda al României!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Cine dă cu pumnu-n masă, te lasă fără casă

Imobilul din strada N. Golescu nr. 20 din București a fost de partea aliaților în cel de-al doilea război mondial, mai exact de partea francezilor. Aparținea pe atunci „Societății Franco-Române de Asigurări". Apoi a devenit non-beligerant, trecînd în posesia unei doamne cu frică de război, Elena Constantinescu. Ocupantul sovietic a considerat însă că imobilul a fost de partea inamicilor, l-a trecut la capitolul imobile aparținînd naziștilor și l-a confiscat fără somație și, bineînțeles, fără temei legal. A contribuit la confiscare tovarășul Chișinevschi, un nume care a intrat în istoria românilor o dată cu tancurile sovietice. Din actele de eroism ale numitului Chișinevschi se remarcă pumnul dat în masa regelui Mihai, pentru a-l determina să abdice. De atunci pînă astăzi, imobilul e de partea URSS-ului, ca în vremea de glorie a sovietelor. Pentru că instanțele românești l-au considerat confiscat pe bună dreptate, deși nu se încadra în nici o lege de naționalizare dată de comuniști. Tot ce a stat la baza confiscării a fost o rezoluție dată pe o petiție de Chișinevschi. Ca justificare, imobilul e trecut ca fiind luat, atenție, conform „Legii X din 1945". Și în cazul acesta, e clar, nu poate fi retrocedat proprietarilor, conform legilor iliesciene „K", „G" și „B" din 1995 și 2001.

Biroul de Investigații

Big Găbiţă Drogeanu este mulţumit, trăieşte într-o ţară complexă:

– Mitrea şi Oprişan au finanţările la degetul mic (ăla cu unghie mare?);
– marghitenii taie pădurile ca-n codru;
– 80% dintre parlamentari nu au fost informaţi nici pînă acum că au votat o lege a accesului la informaţii de interes public.

dosarele chiX

Copiii PSD-ului vor să meargă la sală

Acum două săptămîni, cînd se îngînau sondajul IRSOP cu sondajul IMAS, guvernul a făcut un împrumut populist şi ilegal la CEC. Printr-o ordonanţă de urgenţă, Compania Naţională de Investiţii SA şi Agenţia Naţională de Locuinţe, ambele aflate sub manivela lui Mitrea, au fost autorizate să împrumute de la CEC 6.500 de miliarde „prin derogare de la prevederile bancare", astfel încît cu banii ăştia PSD-ul să-şi poată îndeplini promisiunile electorale. Dar PSD-ul e pe cale să facă mai mult decît atît. Nu numai că-şi va îndeplini promisiunile electorale, dar îl va ajuta şi pe Năstase să ia de la Ţiriac Mercedesul pe care cei doi au pus pariu în chestiunea sălilor de sport.

Bunăoară, în Vrancea, judeţ care l-a aruncat în Parlament pe deputatul Miron Tudor Mitrea, se vor cheltui 5 milioane de dolari din banii de la CEC pentru o sală de sport şi pentru un bazin olimpic ce se vor întinde pe o suprafaţă de 5.000 de metri pătraţi. E nevoie mare de bazine olimpice în Focşani, ca să aibă lumea unde da jos şuncile ce se pun după fiecare cină cu eugenii şi covrigi. La fel de mare nevoie e şi de sală olimpică, doar trebuie să aibă şi procurorii PNA o pistă de alergat după cai verzi pe pereţi, că doar n-or să alerge oamenii dezorganizat, prin oraş, în văzul corupţilor. Foarte interesant, Consiliul Judeţean al lui Marian Oprişan a şi aprobat indicatorii tehnico-economici ai investiţiei, deşi finanţarea încă nu a fost aprobată de Mitrea. De unde s-ar înţelege că treaba e aranjată la centru, iar cărţile sînt deja făcute – deşi poate vi se pare cam deplasat să vorbim de cărţi tocmai într-o chestiune în care i-am invocat pe Mitrea şi Oprişan.

De ce nu se vede pădurea din cauza copacilor lipsă (II)

Vă spuneam săptămîna trecută că, în luna august 2003, în urma unei furtuni cu un pronunţat accent unguresc, pădurea Alsoerdö (din raza Ocolului Silvic Gheorgheni) a fost doborîtă la pămînt pe o suprafaţă de aproximativ 150 de hectare. Şi, imediat ce a fost culcată la pămînt, asupra pădurii s-au repezit tot felul de proprietari, mai puţin proprietarii de drept. În urma contactului fizic cu persoane aflate în deplină ilegalitate, pădurea a fost transformată în masă lemnoasă şi comercializată ilegal. Prejudiciul estimat în cazul exploatării şi comercializării a peste 40.000 de metri cubi de masă lemnoasă se cifrează la peste 17 miliarde de lei. Lista persoanelor care au dobîndit ilegal biata pădure căzută la pămînt este destul de interesantă: Len Emil (ex-primar în comuna Lazarea – 15 ha), Nagy Venczel (preşedintele Asociaţiei 10 Brazi – 9,5 ha), Ferenc Karoly (viceprimar în Lazarea care, împreună cu fiul său, a pus mîna pe 9 ha), Incze Iosef (pădurar, Ocolul Silvic Gheorgheni), Nagy Istvan (fratele preşedintelui Asociaţiei 10 Brazi – 3 ha), Ferencz Denes (fost preşedinte al Asociaţiei proprietarilor de păduri Lazarea – 3 ha). Aceştia, împreună cu alţii, au pus mîna pe pădurea Alsoerdö pe baza unor contracte neautentificate. Aşa se face că prin pădurile din Harghita a apărut o nouă specie de prădători: *proprietarii de fapt,* a căror singură legătură cu proprietarii de drept este aceea că cei din urmă sînt *furaţi* de cei dintîi. Cum ar veni, cine taie la urmă fură mai bine.

(va urma)

Parlamentarii vor avea liber acces la citaţii

Adevărul proverbului „Fă ce votează, nu ce face parlamentarul cu ce-a votat" a fost, în sfîrşit, demonstrat şi experimental, nu doar jurnalistic. Un cetăţean – Teodor Şeran – a expediat pe adresa tuturor parlamentarilor 7 întrebări. A primit 95 de răspunsuri. Cam aceasta este proporţia (20%) în care deputaţii şi senatorii respectă ce au votat. Respectiv legea 544/2001 privind liberul acces la informaţii de interes public. Restul – 390 de parlamentari – au primit, în chiar Săptămâna Patimilor, citaţii. Ei au fost acţionaţi în judecată şi vor fi obligaţi prin aceeaşi lege să răspundă „cîţi cetăţeni au primit în audienţă în 2003", „care sunt principalele probleme pentru care au solicitat audienţă cetăţenii", „cîte solicitări au rezolvat favorabil", „dacă li s-au semnalat cazuri de corupţie manifestate în administraţia publică locală", „dacă li s-au solicitat informaţii în legătură cu modul de obţinere a finanţării prin programe europene" şi „care sunt primele 3 probleme principale grave cu care s-au confruntat cetăţenii din circumscripţia lor electorală". Adevărul e că nu-ţi rămâne timp să te interesezi de corupţia altora cînd te cheamă Doru Ioan Tărăcilă, Şerban Brădişteanu, Octav Cozmâncă, Ilie Plăticâ Vidovici, Laurenţiu Mircea Popescu, Traian Rece sau Ion Seche (pentru a ne referi doar la o mică parte dintre senatori). După cum nici nu se pune problema să respecţi legea cînd eşti preşedintele comisiei juridice a Senatului şi porţi un nume care va rămâne înscris în cartea tupeului naţional: Ion Predescu. O excepţie pozitivă este cazul senatorului Corneliu Vadim Tudor: faptul că tribunul anticorupţie s-a purtat ca un nesimţit, ignorând pur şi simplu solicitarea domnului Şeran, constituie un prim semn de normalitate psihică.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Găina bătrînă face campania mai bună

Ferma de găini de la Cornu, a lui Năstase, şi-a găsit un rival acolo unde se aşteptă mai puţin: la Corbu (Constanţa). Deşi ambele aparţin unor pesedişti, de la „n" la „b" este o distanţă de cîteva milioane de dolari, cîteva sute de kilometri şi cîteva mii de ouă. Jupînul de la Corbu, cu „b", este viceprimarul din Năvodari, Matei Nicolae. În privinţa ouălor, vă putem spune că este mai dotat decît premierul de la „n". Are şi un punct de vînzare în oraş, lîngă cămăruţa ce găzduieşte organizaţia de pensionari a PSD, creată la iniţiativa sa şi dotată cu trei mese, zece scaune, un poster decoltat cu Shakira şi patru cutii de table. Puţin înainte de Paşte, în timp ce colegii noştri de la *Evenimentul zilei* încercau în zadar să negocieze preţul ouălor la Cornu, spunînd că vor să le dăruiască unor cămine de bătrîni, ceva mai mult de zece mii de exemplare de la Corbu îşi luau zborul, gratuit, spre electoratul din Năvodari. Omologul lui Năstase urmează să candideze pentru funcţia de primar, astfel că era chiar păcat să nu profite un pic de dăruirea găinilor, de nişte abţibilduri cu trandafiri şi de departamentul de marketing al lui Iisus.

Corbu Găinilor

dosarele chiXXL

Bă
Mariuse, ştii care-i asemănarea şi totodată deosebirea dintre tine şi Hurezeanu? Amîndoi aveţi gura mare, da' tu te-ncăpăţînezi să-ţi iei salariul de la un singur serviciu.
UROFARM

Ion Ţiriac, preşedintele COR, suspectîndu-l pe Emil Hurezeanu de îndopping pe perioada cît a activat ca nesportiv în lotul de consilieri ai lui Năstase (Guvernul, nu Ilie)

Ţiriacul şi barosul plimbă banul, roade osul

Ion Ţiriac face un hotel pentru Comitetul Olimpic Român (COR), lîngă actuala bază olimpică de la Snagov. Investiţia este de 400 de miliarde de lei. Aranjamentul s-a făcut fără licitaţie, în favoarea societăţii Search Corporation, specializată în lucrări de infrastructură pe ochi frumoşi, în poduri de prietenie cu Mitrea şi tunele ale tranziţiei lui Năstase. Search Corporation este implicată într-o inginerie, ce are ca obiect proiectul de consultanţă privind clarificarea situaţiei juridice a terenurilor pe care se construieşte tronsonul Cernica al autostrăzii Bucureşti-Constanţa. În 1993, cînd se numea IPTANA, Search Corporation a cumpărat de la ţărani terenurile de sub autostradă, care au fost apoi incluse în domeniul public. Bebe Ivanovici, preşedintele Consiliului Judeţean Ilfov, şi Teodor Filipescu, prefectul Ilfovului, le-au scos din domeniul public, au reîmproprietărit cîţiva revoluţionari aleşi pe sprînceană şi cer acum pe ele Autorităţii Naţionale a Drumurilor cîteva milioane de dolari. Reangajată cu 600.000 de dolari să clarifice ce-a încurcat în urmă cu 11 ani, Search Corporation motivează că a pierdut arhiva cu actele de vînzare din 1993. Singura asemănare dintre IPTANA şi Search Corporation este că, în tot acest interval, a avut o singură conducere, în frunte cu Petrescu. Nu ştim dacă Petrescu este prieten cu Ţiriac, dar ştim că mustăciosul de sub Tâmpa vrea să ne tâmpească pe toţi şi să-l facă om pe Petrescu, fără licitaţie, într-o investiţie de 100 de milioane de euro.

Biroul de Investigaţii

De ce ni se scumpeşte curentul. Dezvăluiri (XVII)

Până la scumpirea curentului, mai întâi despre dezvăluirea misterului privatizării UCM Reşiţa (Uzina de Construcţii Maşini). O privatizare pe care poate că n-aţi observat-o, pentru că s-a comis la umbra scandalului privatizării Tutunului Românesc (SNTR). Alături de SNTR, uzina reşiţeană a beneficiat şi ea de o creştinească ştergere a datoriilor la buget. După care pachetul majoritar de acţiuni a fost achiziţionat de o firmă elveţiană al cărei nume este la fel de cunoscut în Elveţia pe cât e şi în România: INET AG. Marele iluzionist al privatizării – APAPS – ne-a lăsat să înţelegem că statul a încasat vreo 13 milioane de dolari. Dar, aşa cum vă aşteptaţi, suma la care a fost vândută efectiv uzina a fost de aproximativ 1 (un) milion USD. Asta în condiţiile în care, exact ca în cazul Tutunului, UCM îşi recâştigase proprietatea asupra unor terenuri (pe care le posedase înainte de naţionalizare) în valoare de 5 milioane de dolari. Unul dintre terenuri este – BOMBA! – chiar cel pe care se lăfăie actualul sediu central al PSD din Bucureşti. Privatizarea s-a efectuat la 23 decembrie 2003, ceea ce nu înseamnă că a fost doar un cadou de Crăciun. Sau nu tot cadoul. Pentru că, exact în aceeaşi zi, Adrian Năstase, cu subtilitatea unui şmecheraş de cartier, semna o Hotărâre de Guvern prin care se decidea retehnologizarea unui număr de 5 hidrocentrale (de pe Oltul inferior). Operaţia urmează să consume (că asta e ceea ce interesează) peste 360 de milioane de dolari. Că nu retehnologizarea era subiectul care încreştea fruntea premierului este probat de faptul că Hotărârea indica şi executantul megaliticei lucrări. Acesta este unul şi acelaşi cu cel care deţine, tot în urma unor hoţii, pardon, încredinţări directe, monopolul retehnologizării hidrocentralelor de la Porţile de Fier – VA TECH. Firma asta, specializată mai mult în sifonat comisioane decât în retehnologizări, apare în HG camuflată sub identitatea unui „consorţiu" în care la vedere este Voith Siemens. Mai mult, geniala Hotărâre desemnează, ca subcontractant, UCM Reşiţa, care tocmai ce era privatizată la aceeaşi oră, chipurile, în altă instituţie. Cine va plăti toate oalele retehnologizate? Aceeaşi Hotărâre precizează: Hidroelectrica, din surse proprii, adică din vânzarea curentului, adică de la noi. Dacă vreţi să aflaţi cine a cumpărat Reşiţa, urmăriţi rubrica noastră.

Mircea TOMA

Constantin Teculescu şi-a depus economiile în Mihaela

A fost, rând pe rând, economist la Centrocoop-ul generalului de Securitate Gioni Popescu, director la Banca Româno-Egipteană, filiala din Cairo, şi ministrul Comerţului. Gradele adunate de-a lungul timpului, multe, bătrâne şi rele, îi conferă lui Teculescu cel puţin gradul de colonel acoperit. A fost preşedintele CEC, într-o vreme în care economiile populaţiei erau băgate într-un fond mutual, apoi deputat PSD şi din nou preşedintele CEC, găsind în vistieria băncii peste un miliard de euro. De atunci, se străduie să falimenteze CEC-ul şi o face cu o răbdare de miniaturist chinez. A reuşit performanţa de a pierde o sută de milioane de euro pe drum, motiv pentru care a fost premiat în februarie cu trofeul Performanţei economice, al Fundaţiei „România 2000". Şi-a tras un salariu de 200.000.000 de lei pe lună, în timp ce salariatele de la ghişeu nu sar de patru milioane pe lună. Şi-a tras o amantă, pe Mihaela Oţoiu, care este şefa lui de cabinet, în timp ce pe Mihaela o aşteaptă acasă un soţ cu gradul de ofiţer de armată, care ştie, tace şi rabdă, deoarece madam Oţoiu câştigă bine şi aduce economiile în casa de consemnaţiuni a adulterului. Constantin Teculescu şi Mihaela Oţoiu se deplasează des în străinătate, îndeosebi în Austria, şi îşi fac concediile împreună, îndeosebi în Grecia, Egipt şi pe litoralul românesc. Pe soţul Mihaelei nu-l deranjează să-i însoţească în concediu şi nici la Breaza, unde şi-a făcut casa de vacanţă, alături de cel care i-a pus coarnele, măria sa Teculescu. Când s-a pus şi mai tare problema ca CEC-ul să se privatizeze, Teculescu a aprobat, de bucurie, un împrumut de 160 de milioane de euro pentru Guvern. Asta ca să fie sigur că Puterea îl va numi pe el preşedintele noii bănci. Însă, contrar aşteptărilor, soarta lui Teculescu este practic pecetluită, iar până la sfârşitul săptămânii nu va mai rămâne decât Mihaela, în care şi-a depus economiile.

Biroul de Investigaţii

Mircea Toma propune

introducerea furtului între sporturile olimpice; o promovare care a şi început la nivelul Comitetului Olimpic, unde Ion Ţiriac face nişte bugetoflexiuni; la categoria peste 300 de milioane, punctează însuşi greul Năstase direct din buzunarele noastre; pentru încălcarea disciplinei sexuale, golul de 160 de milioane marcat de preşedintele CEC în puşculiţa PSD nu s-a validat; ba nu, Teculescu va fi invalidat.

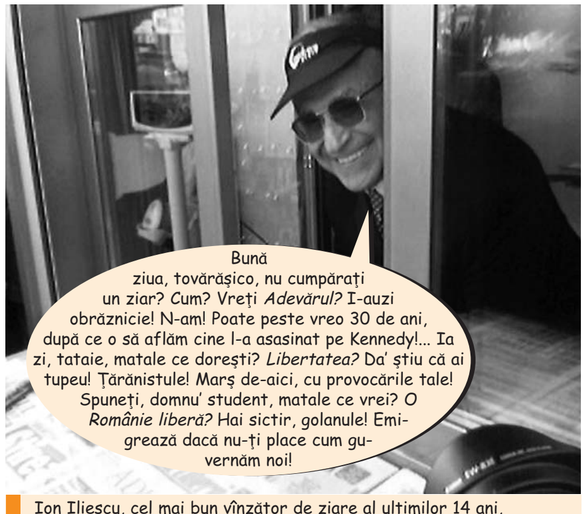
Bună
ziua, tovărăşico, nu cumpăraţi un ziar? Cum? Vreţi *Adevărul?* I-auzi obrăznicie! N-am! Poate peste vreo 30 de ani, după ce o să aflăm cine l-a asasinat pe Kennedy!... Ia zi, tataie, matale ce doreşti? *Libertatea?* Da' ştiu că ai tupeu! Ţărănistule! Marş de-aici, cu provocările tale! Spuneţi, domnu' student, matale ce vrei? O *Românie liberă?* Hai sictir, golanule! Emigrează dacă nu-ţi place cum guvernăm noi!

Ion Iliescu, cel mai bun vînzător de ziare al ultimilor 14 ani, atunci cînd apare pe prima pagină a *Academiei Caţavencu*

Salut
Solcane! Ei, ce să fac? Mă lupt cu nenorociţii ăştia de ziarişti să păstrez calomnia în Codul Penal. Nişte bandiţi care minte cititorii, nişte trădători care dezinformează populaţia, nişte vînduţi la puterile străine! Cum pe ce mă bazez? Asta-i culmea! N-am nici o informaţie, da' ştiu sigur că toţi jurnaliştii sînt hoţi. Măcar dac-ar fi hoţi adevăraţi, infractori de mii de miliarde, ca ăia pe care-i apăr eu! De-aia zic: să meargă la puşcărie, mama lor de bandiţi, dacă n-are bani destui să-şi ia un avocat scump!

Antonie Iorgovan, o calomnie a PSD-ului, singura care ar trebui să intre în Codul Penal

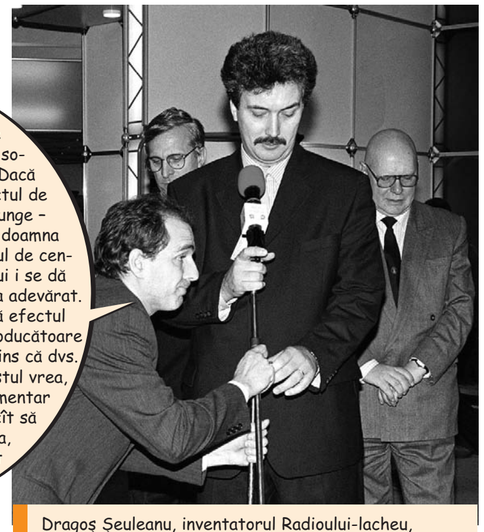
Deci,
şefu', acesta e microfonul cu efecte speciale de laudă şi cenzură, pe care l-aţi solicitat. Aveţi aici trei butoane. Dacă apăsaţi pe cel roşu, obţineţi efectul de pupincurism hi-fi stereo, care ajunge – atenţie! – simultan la premier şi la doamna Dana. Cu butonul galben avem efectul de cenzură dolby digital, adică jurnalistului i se dă peste degete dacă scapă pe post ceva adevărat. În fine, al treilea buton declanşează efectul numit extra-limbi surround. Firma producătoare susţine că e facultativ, dar sînt convins că dvs. îl veţi găsi foarte util. Dacă jurnalistul vrea, de exemplu, s-o linguşească suplimentar pe doamna Dana, nu trebuie decît să apese pe acest buton şi, gata, primele noastre de la buget s-au triplat.

Dragoş Şeuleanu, inventatorul Radioului-lacheu, ultima cucerire tehnică a familiei Năstase

E
toată lumea prezentă? A venit toţi milogii din Bacău? Bun, să-nceapă slujba de reînviere a procentelor mele! Hai, veniţi de luaţi slănină!

Mecanicul auto Dumitru Sechelariu, cel care le-a dat băcăuanilor juma' de miliard de lei ca să-şi echilibreze voturile şi să-şi echilibreze avansul electoral, deşi lui îi cam zdrăngăne un pic toba

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Dreptate și adevărăciune

Vanda Vlasov s-a înscris în PNL. Cu sprijinul Zinei Dumitrescu, de la PD, ea vrea să lanseze în campanie o nouă colecție electorală: coaliția pentru D&G (Dreptate și Givenchy).

Sex in the Sisi

Laura Andreșan va prezenta la OTV o emisiune pe teme de sex. În emisiune este așteptat și C.V. Tudor, care va povesti cum, de fapt, el este înnebunit după evreice, care i se par cele mai sexoase femei după unguroaice și țigănci.

Guță a intrat în campania imobiliară

Regele manelelor, Nicolae Guță, are patru case. Normal, e încă la început: mai trebuie să-și facă încă trei palate și să fure cîteva zeci de milioane de galbeni pînă să fie ales Premierul manelelor.

Ro-mîna adolescentului miop

Ziarul dezvăluie că, atunci cînd era adolescent, pe Guru Bivolaru nu-l interesau deloc fetele, ci cărțile de filosofie. Cică a citit 6.000 de cărți singur în baie pînă a putut răspunde întrebării fundamentale: Ce este laba?

Cea mai sexy dintre toante

Conform unui sondaj realizat de revista *FHM,* cea mai sexy femeie din România este Ileana Lazariuc. Cîștigătoarea de anul trecut, Monica Bîrlădeanu, s-a clasat abia pe locul 5. A fost aproape: dacă-i mai cumpăra Bobby o fustă scurtă, două-trei emisiuni și 3-4.000 de telespectatori, poate mai urca două locuri.

Un scurt (moment) publicitar

Kitty Cepraga își caută de lucru în Italia, participînd la castinguri pentru reclame și filme. O înțeleg: în România nu mai face nimeni reclame la limuzine sub clar de lună și nici filme de dragoste cu fotbaliști.

Kitty, the Extra-Terrestrial

muzeul figuranților de ceară

Arta cere orificii

Invidios pe Adrian Ordean și industria sa de confecționer de vedete cu ștaif și tarif baban, Săndel, tatăl Andreei Bălan, a dat și el o strigare în Ploieștiul iubit, momind junele posesoare de talent la o carieră muzicală de succes. Săptămîna trecută, republicancele minore dornice să ajungă la rîndul lor andrele celebre au plătit mai întîi o taxă de înscriere la preselecția lui Săndel Bălan, apoi au fost poftite să cînte și să-și bălăngăne nurii pitici cît mai convingător cu putință. Și abia în final au fost anunțate că acelea care nu dispun de părinți bazați sau amanți înstăriți, astfel încît să-și poată achita întocmai și la timp taxele către manager, cursurile de canto și orele de studio de înregistrări, ar fi bine să nu-și facă iluzii…

Regizori de zi

Prezentarea de modă a Lizei Panait, comisă lunea trecută la Sofitel, s-a intitulat „Sălbatic“ și a indus cîteva comportamente pe măsura denumirii sale. În îmbrînceala generalizată pentru ocuparea scaunelor, mai puține la număr și culoare decît invitații, dar mai dotate cu mînere și maniere decît aceștia, regizoarea spectacolului, Beatrice Rancea, fostă Bleonț, a dat să se repeadă ca un vultur cu pene negre asupra cuplului Angela Similea și Victor Surdu. Pasămite cei doi ocupaseră două dintre jilțurile destinate unor oaspeți de vază pe care-i aștepta madam Bleonț a lui Rancea și trebuiau iute ușuiți. Dacă nu s-ar fi interpus absolut din greșeală Octavian Ursulescu, al cărui nas versat mirosise în aer conflictul, dar a cărui ureche ostenită nu reușea să decripteze bombănelile regizoarei, ar fi rezultat o coliziune sălbatică, cu zburătăcire de fulgi și ciufulire de orgolii.

Aparențele dește lă

Lansarea ultimului album al Andreei Bălan, *Așa sînt eu,* s-a petrecut într-o zi frumoasă de uichend, în parcul Herăstrău, cînd mamele își scoseseră copiii să-i aerisească și să le facă poftă de mîncare prin preumblări rapide pe aleile parcului. În fața scenei din parc se adunase o mulțime de școlari, iar fetișoara odinioară blondă, acum șatenă, își expunea gîndurile bălaie și mișca auriu din șolduri o dată cu dansatoarele sale, în fața asistenței preponderent minore. Interpretarea piesei „Aparențe“ a produs cîteva nedumeriri micilor spectatori și cîteva frisoane dulci taților rătăciți. Dornică să execute absolut toate tertipurile la modă, Andreea Bălan și-a condimentat zgîlțîiala scenică în timpul piesei cu un set de mișcări de palpare, tamponare, frămîntare și mozolire a unei fete din trupa de balet, menite să ilustreze ideea profundă și tulburătoare a textului de muzică ușoară pe care tocmai îl răcnea: ne hrănim cu aparențe…

Candidatul Partidului Tinerilor a cîștigat deja o Mamaie

Adrian Enache este candidatul Partidului Tinerilor la primăria unui sector (cui îi pasă care? cine-l votează? cine e Adrian Enache? poftim?). Mă rog, ideea e că acest partid – al tinerilor cu puțină burtă și doar așa, ușor grizonați pe la tîmple – este condus de un anume om pe nume Raj Tunaru *(vezi imaginea de mai jos).* Care, după cum se vede și din fotografia alăturată, își încordează toți mușchii (absolut toți mușchii!), ca să ne arate cum se simte el încă tînăr, mai ales în partea inferioară a platformei-program, vezi șortul galben de mai jos (dotat cu un tun de asalt cu țeavă scurtă, cu care, la o adică, o să dea el niște găuri în bugetul primăriei, după modelul artificierului Vanghelie). În acest sens, nu avem idee pe ce criterii doctrinare a fost ales Enache să-l reprezinte pe Tunaru la primărie. Poate că și Enache se duce cu Fordul la sală. Sau, dracu' știe, poate că Adrian ăsta, cînd se încordează, tinerește, o dată bagă electoratul feminin în boală! Totul e să nu-l lase iarăși pe electorat – prin unicul său reprezentant, Iuliana Marciuc – cu buzele umflate și cu promisiunile neonorate sub plapumă, că data viitoare nu mai mimează nimeni alegeri anticipate!

Veninul și cînepa

Adriene, noi doi sîntem capabili să facem politică serioasă în campanie: tu cînţi compoziţii de-ale tale de Tom Gion, eu îi servesc cu o bere, un mic, o salată şi la notă, cînd le iau banu' cum ştiu eu, le-am luat repede şi votu' şi-am plecat!

Raj Tunaru, absolvent al Școlii de Politicieni din Șoseaua Viilor, clasa Ospătar-Debarasor, și Adrian Enache, un interpret care cîntă după note de plată, hotărît să abordeze candidatura la primărie cu o seriozitate dovedită doar la botezul lui Fane Spoitoru

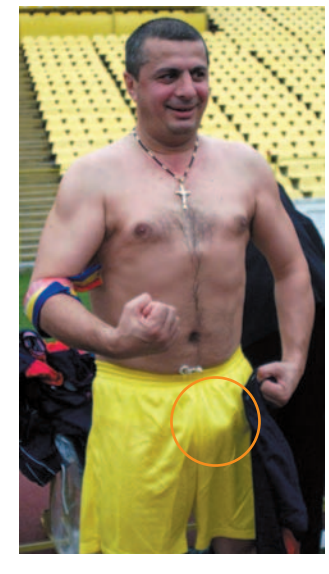

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Corespondență aproape specială din Québec

Un mic Pavarotti român a cucerit Canada cîntînd U2!

Timp de cîteva luni, în Québec (Canada), o televiziune comercială a făcut istorie. A atins cea mai mare cotă de audiență pentru un post privat: peste 3 milioane de telespectatori! Programul „Star Academy“ (un fel de „Star Factory“ al lui Burci) a creat discuții aprinse și dezbateri în toate mediile sociale, mai puțin academice. Dar ce importanță are? Un român de 21 de ani, plecat din țară ca să nu moară de foame la Festivalul de la Mamaia, ne-a reprezentat cu cinste! Acum, cînd miliardele de la Loto s-au reportat din nou, iată povestea lui. Povestea clasică a unui român care nu a cîștigat, dar a fost foarte aproape.

Îl cheamă, cu schepsis comercial, Corneliu Montano, dar românii fugiți în pitorescul Québec ca să taie lemne îi spun, simplu, Munteanu. A avut numărul de înregistrare 2.500 și ceva la preselecții și, odată intrat în Casa Academiei, nu a fost nevoie să defileze gol pe scenă ca să facă furori. S-a născut în București, are 21 de ani și un CV cu care se poate angaja la aproape orice multinațională de muzică din Montréal și din împrejurimi: e profesor de muzică la o școală privată de lîngă New York, a cîștigat locul întîi la concursul „American Idol“ (faza pe New Jersey) și a fost remarcat încă de la vîrsta de 17 ani, cînd a cîștigat o bursă care l-a plasat direct în vecinătatea unor profesori legendari precum Jack Trussel, Virginia Zeani, Patricia Danzing, Ionel Voinea sau – știm că de aici încolo o să ne urmăriți cu interes – Luciano Pavarotti.

Românii au strîns rîndurile și au împrăștiat fluturași

De altfel, vocea lui Montano al nostru aduce cu Pavarotti și Bocelli la un loc, unde mai pui că poartă ocazional un fesuleț dulce, gen Enrique Iglesias. Chestie care nu l-a scutit de vreo trei propuneri de eliminare din concurs, mai multe chiar decît a avut Izabela de la „Big Brother“! Dar publicul canadian l-a salvat de fiecare dată, iar marea noastră campioană Nadia Comăneci a ținut să precizeze public: „Bravo, Corneliu!“. Comunitatea românească din Montréal a fost, trup și suflet, alături de el. Românii, indiferent de condiție socială, salarii la negru sau convingeri politice, au ieșit în stradă ca la revoluție, ca la Cerbul de Aur cînd s-a zvonit că vine Depeche Mode. Au împrăștiat fluturași, au organizat mitinguri de susținere, au împrăștiat fluturași, i-au făcut site-uri cu poze și cearșafuri de informații în limba franceză. Degeaba: Corneliu nu a cîștigat Marele Premiu (a fost blat, normal!). Dar măcar a jucat în finală, unde a interpretat, într-o manieră inconfundabilă, cîntece nemuritoare din Pavarotti, Bocelli și U2! Un nou star s-a născut departe, peste Ocean! Depinde numai de noi dacă-l vom aștepta, degeaba, în recital la Festivalul „Haricleea Darclée“ și în deschidere la Iris sau, mult mai indicat, vom pleca noi în întîmpinarea lui: la barurile cu program artistic din Montréal, care au nevoie de chelneri, spălători de vase și faianțari.

Montreality Show

Localul bălan

Răzbunarea celor trei ursuleți

Există, față în față cu Banca Națională a României un lăcaș care se numea, pe stil vechi, ***Trei ursuleți*** și era un magazin pentru copii. Revoluția care, ca orice revoluție, și-a devorat copiii nu a mai avut nevoie de cei trei ursuleți și i-a alungat în uitare, deși putea să le dea certificate de luptători, pentru că ei au rămas pe aceeași stradă și atunci cînd s-a tras! Bun, după ursuleți a venit, dacă memoria nu ne joacă feste, un magazin de mobilă care nu a rezistat foarte mult. Ursuleții s-au răzbunat și au făcut ca magazinul să-și închidă porțile. Și a apărut, în loc, un magazin de haine ce a împărtășit aceeași soartă cu precedenta afacere. După o vreme, în același spațiu, s-a instalat un restaurant thailandez. Deși am trecut des pe acolo, adică pe lîngă el, nu am văzut prea multă lume așezată la mese. Fantomele celor trei ursuleți (panda?) au acționat din nou și s-a închis și thailandezul. De vreo cîteva săptămîni s-a deschis un restaurant cu specific autohton numit ***Taverna Domnească***. Am încercat să intru de cîteva ori, dar, deși totul părea deja așezat, mi s-a spus că localul nu este deschis încă. În fine, pînă la urmă am prins și o zi în care am fost primit. Ce să zic, interiorul e drăguț, îngrijit, cu vagi urme etno stilizate, cu un mobilier special ales. A fost mai greu să nimeresc un fel de mîncare pe care să-l poată servi restaurantul pentru că, „știți, sîntem la început“. Cît despre vinuri, foarte scumpe. Bere la draft nu există, din același motiv: „sîntem la început!“. Prezentarea bucatelor este destul de artistică, personalul amabil, ni s-a spus că e un local cu bucătărie românească de oraș, superioară. Poate și pentru că nu prea erau mese ocupate. Nu aș putea să vă spun cu claritate ce anume mi-a întărit convingerea că blestemul despre care am vorbit mai sus va lovi din nou. E ceva rece, distant și stînjenitor în toată atmosfera locului. O explicație ar fi aceea că erau puține mese ocupate. Și nu știu de ce, pentru că locul se află într-un vad foarte bun, exact în locul unde funcționa, cu ceva timp în urmă, magazinul ***Trei ursuleți***.

Bucătărie: ✕✕✕; preț: 🚗🚗🚗🚗; WC: 🚲🚲.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- ✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- 🚗 *ieftin ca braga;*
- 🚗🚗 *caută-te-n buzunar*
- 🚗🚗🚗 *înainte de a intra; e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- 🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*
- 🚲 *poți să și adormi;*
- 🚲🚲 *curățel;*
- 🚲🚲🚲 *ai grijă pe unde pășești;*
- 🚲🚲🚲🚲 *n-ai putea să mai rabzi?*

Cosarele hardcore

Tania Budi și-a găsit bărbatul însurat ideal: ăla care o să divorțeze!

În iunie anul trecut, puteați citi, în exact acest spațiu intim, dedat desfrîului, o poveste vînătorească despre o ciută teveristă și doi lopătari cu pielea tăbăcită. Unul – în politică (ne referim la Cozmin Gușă, fostul cerb cu stea în frunte al tineretului pesedist), celălalt – în jungla Televiziunii Naționale, unde vin și acum pesediștii și-ți pun pielea pe băț dacă sari pîrleazul în tarlaua cu știri a opoziției. Numele teveristului încornorat (căci, poate vă mai amintiți, Tania păștea intens la două capete): Lucian Sîrb, directorul departamentului de știri din TVR. Ehei, dar de atunci multe s-au schimbat: Gușă a-nceput să boncăluiască prin alte smîrcuri de partid, lăsînd-o pe Tania la vatră, după un rut de scurtă durată. Iar pe Lucian – să-și lingă copita ruptă cu ocazia unui salt de la un etaj superior, de unde-ar fi sărit puțin, spune legenda, ca să nu dea piept cu impetuosul Gușă, sosit inopinat, dar cu gînd de-mperechere, în bîrlogul ciutei.

În fine, acum, că v-am adus aminte toată tărășenia, să nu vă mai fierbem atît! Deci, ce s-o mai lungim: amicul Lucian Sîrb, drăguțul de el, poftește în continuare la trifoiul cu patru foi al Taniei și-și culcă grumazul pe aceeași crupă blondă (moartea căprioarei!). O singură problemă are el, de care zice că va scăpa în curînd, prin intermediul unui divorț domestic, dar pe care situația îl impune cu sălbăticie. Soția lui, Corina (economistă de profesie, în treacăt fie spus) fi-va sacrificată domol pe altarul acestei legături de sînge înfierbîntat. Eveniment care, speră Tania, se va petrece cît de curînd, căci așa nu se mai poate, măi Luciane! Și-abia apoi domnul Sîrb se va putea prezenta în bîrlog, zîmbind irezistibil, cu inelul de logodnă în dinți, iar visul străvechi al Taniei, acela de a fi dusă cu carul televiziunii la altar, va putea deveni realitate.

Ciocănitoarea Budi

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● La Național TV situația nu e mai minunată, în ciuda izvorului nesecat de reclame care curge dintre frații Micula înspre televiziunea care e tot a lor. Normal că, reclama fiind moca, cele 5-6 milioane investite în liniile de producție de televiziune nu se amortizează și pace. Vestea proastă e că salariile scad constant, oamenii încep să plece la OTV (păi, mie mi-ar fi rușine, domnu' Viorel!) și nici măcar vedetele postului nu s-au simțit prea bine de sfintele sărbători în care bagi adînc mîna în buzunar. Astfel, se aude că Horia Brenciu a fost nevoit să accepte o diminuare considerabilă a salariului (1.000 de coco din vreo 4.000 de parai), pe motiv de audiențe scăzute. Dar parcă-parcă tot e mai bine decît în cazul lui Radu Coșarcă, pe care nu-l mai ia nimeni nici moca!

● La Atomic TV a început perestroika. Cîțiva oameni de seamă ai underground-ului românesc au fost exmatriculați pe motiv că sînt prea mulți producători (pentru puținii bani de salarii din teșchereaua patronilor). Un motiv bun, ni se pare, dar încă vreo două-trei astfel de acțiuni și Atomicul va ajunge ca Tele 7 abc, să difuzeze ActivFM noaptea și Deutsche Welle Manelle ziua.

● Așadar, ceea ce a început timid, cu o „trampă" a lui Dragoș Vasile, s-a întîmplat pînă la urmă: Oana Andoni, de la PRO TV Iași, a ajuns unde îi era locul, la PRO TV București. Recent, am aflat că pe ex-iubitul său, care nu o lăsa în Capitală, îl cheamă Bogdan Pițigoi, afacerist din Iași. Iar singurul Bogdan Pițigoi care are afaceri în Iași e un barosan cu 11 (un-spreze-ce) firme, printre care: Compoziție SRL, Moldova Distribution SRL și… Human Design Fashion SRL. Deci, cum spuneam, domnule Pițigoi, Dragoș Vasile a început!

Național OTV

Un nou program artistic al Guvernului Năstase:

Trupa „Faithless", din nou acasă, la București

O știre de ultimă oră (8,59 p.m.) ne-a parvenit la redacție. Celebra formație vocal-instrumentală Faithless (se pronunță Phe:ith:leș) din Marea Britanie (Anglia) va susține un recital ce va conține un frumos buchet de șlagăre de neuitat („God is a DJ", „Insomnia") în fața inimosului public român. Principalul sponsor al acestei manifestări nu este Rudărel și nici Viorel Fundament. Sponsorul este Guvernul României, care va oferi milioanelor de muncitori iubitori ai muzicii de calitate un program diversificat de muzică de ascultat în picioare și dresură de lasere. Data preconizată pentru această manifestare de înaltă ținută artistică și educativă este Ziua Europei (9 mai, ora 20,00). Spicuim din program: „Maxi Jazz, Sister Bliss, Rolo și prietenii". Biletele nu s-au pus deja în vînzare la Magazinul „Muzica", la Casa de Bilete a Radiodifuziunii Române, Teatrul Național și nici la stațiile de metrou Dristor 1, 3 și 5 (care nu există). Pentru informații suplimentare, nu sunați pe nimeni. Vă așteptăm cu drag.

Gheorghe Gheorghiu-DJ

Cenaclul „Rică Venturiano" intră în undă:

Mihai Dobrovolski, pe urmele lui Nichita: 100 de vodcă și numai două elegii

Îi urăm lui Mihai Dobrovolski de la PRO FM (și TV) bun venit la cenaclul nostru de literatură pe colțul mesei! După cum se vede, el n-a venit cu mîna goală, ci cu două poeme în primă audiție. Plus o inedită fotografie din arhiva personală, înfățișîndu-l într-o ipostază cu păr, adolescentină, de un romantism liric indisolubil.

Simfonica
Da, aveam nevoie de-o durere
Să mă zdruncine a ființă
Să mă dea cu capul de mine
Pînă-mi crapă ochii
De ziua lui a fi.

Să fiu
viu
ca o rană vie,
Roșie de furia lui a fi de sine.

Viața nu-i durere sau, mă rog, n-ar trebui
Dar cel mai bine mă simt cînd mă dor sau,
Mă rog, doar atunci mă simt.

Da, cred c-aveam nevoie de-o durere, simfonică.
Să mă spele de vise-amăgitoare de copii
Și să mă lase măcar gol.

Vodca
Cum ne mișcăm noi prin bălți de viață...
Cum mi se pare mie că ești...
Cum mi se pare mie că te văd
cu-n ochi înger
cu-altul sînge...
Cum te uit tot mai mult pentru că trebuie
și nu pot
niciodată de tot...

Picătura de cerneală
În pahar de vodcă clară...

Un început onorabil

Există, probabil, sute de poeți „oficiali", cu numeroase volume de poezie publicate și membri în tot felul de uniuni, comitete și comiții literare, a căror poezie pasabilă e mai lipsită de *feeling* sau cel puțin în același ton cu versurile lui Mihai Dobrovolski. Dacă „Simfonică" nu este decît o pastișă nereușită, un adolescentin poem despre ființă à la Nichita, în schimb, găsesc că micul poem „Vodca", alcătuit pe un impur joc de cuvinte – nu știu dacă și conștient, promite nesperat. Cu puțin entuziasm, un critic isteț ar putea remixa imediat o interpretare de genul scrisul-care-tulbură-inutil-viața, plecînd numai de la cele două inspirate versuri din final (trecem îngăduitori peste mica nevinovată cacofonie). Dacă Mihai Dobrovolski s-ar apuca serios de poezie – mai întîi cu niște lecturi din poeții *marfă* ai zilei – aceste versuri, să le zicem de laborator, ar putea fi un început măcar onorabil.

Marius CHIVU
(critic literar, *România literară*)

Nu uitați!
Așteptăm opiniile voastre critice sau de orice fel pe adresa redacției și pe mail, la cenaclul. ricaventuriano@catavencu.ro. Spor la scris!

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

O minune care n-a ţinut decît 13 minute

Luni, 5 aprilie, a fost ziua cînd, pentru cîteva minute bune, am crezut că unul dintre colegii noştri este genial. Din motive lesne de înţeles nu îi vom divulga numele, ci îi vom spune A.V. şi atît. Aşadar, lunea trecută, A.V. se afla la calculator, lucra pentru revistă, scriindu-i iubitei lui interminabile mesaje pe e-mail. Deodată, s-a întîmplat minunea: A.V. a apăsat aiurea pe nişte taste, susul a ajuns jos şi tot desktop-ul i s-a dat peste cap. Din fericire, capacul de la *Recycle Bin* era la locul lui şi gunoiul din *trash*-ul PC-ului nu s-a vărsat pe masă. Acum vă daţi seama: oricît ar fi el de ziarist la *Academia Caţavencu,* lui A.V. îi venea greu să-i scrie prietenei stînd în cap. A urmat apoi un adevărat pelerinaj la PC-ul lui A.V., ne aflam deja în Săptămîna Mare şi era firesc să ne prosternăm în faţa monitorului, admirînd minunea. Nici măcar titularul rubricii de Internet (care acum joacă, probabil, un Solitaire prin Berlin) nu putea înţelege cum s-a întîmplat. Au fost cîteva minute de adevărată fericire în redacţie, îl şi vedeam pe A.V. vînzîndu-i această minunată eroare lui Bill Gates pentru un milion de dolari. Totul s-a năruit însă atunci cînd a intrat în redacţie Zeul Calculatoarelor care, auzind despre ce e vorba, a zis doar atît: „CTRL plus ALT plus săgeată sus". Atît a zis Zeul Calculatoarelor şi monitorul lui A.V. (despre care am crezut sincer că e genial) şi-a revenit de îndată, cu josul în jos şi susul în sus.

La paşa vine un jibjab

Yo, yo, man! Dictatorul Goace a fugit o săptămînă în Germania, şi bine a făcut, poate nemţii ăia înţeleg mai bine limba în care scrie de obicei rubrica asta. De multe ori m-am întrebat de-o fi germană, de-o fi ebraică ori aievea. Dar nu mai contează, fraţilor, săptămîna asta am rămas între noi, afonii în ale Internetului. O să ne facem de cap, nu ne poate împiedica nimeni. Nici măcar A.V., specialistul nostru în Yahoo!, care de vreo două luni n-a mai făcut nici un reportaj fiind foarte preocupat să scrie e-mail-uri către o domnişoară. Hai, trageţi punga de seminţe lîngă tastatură şi băgaţi repede www.jibjab.com. E cel mai bengos site de caterinci pe care-l ştiu eu, vă recomand de acolo în mod deosebit seria de animaţii cu Moş Crăciun (că tot sîntem în perioada sărbătorilor) şi vă dedic la toţi băeţii din Sălăja' fugiţi în Chicago hip-hop-ul din captura de mai jos. Cine-i născut în aprilieee, say ye, say ye, say yeee!

Delete de papagal

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Modelul de soţie iubitoare, frumoasă, harnică şi ascultătoare nu există, deşi, nu-i aşa, cu toţii ni-l cam dorim. E adevărat, japonezii au făcut un robot care aduce a om şi răspunde la comenzi, dar e din plastic şi metal. Mai ştiu că există nişte americani care vînd nişte păpuşi din silicon foarte veridice, dar nu prea răspund la ordine. Cel mai apropiat lucru de modelul ideal de soţie e un pui pe Internet. E viu, e obedient şi e la www.subservientchicken.com.**

■ **În afară de oamenii de ştiinţă belgieni care se ocupă cu studierea sexualităţii la copii, există o serie de cercetători a căror muncă asiduă asigură progresul perpetuu al omenirii. Aceşti eroi în halate albe, aceşti anonimi luptători cu necunoscutul trebuie să se bucure de recunoştinţa noastră eternă. Fără ei nu am şti dacă măcănitul raţei are sau nu ecou (www.acoustics.salford.ac.uk/acoustics_world/duck/duck.htm) sau cât de des se iau muştele la bătaie (http://labworks.hms.harvard.edu/thriller).**

■ **Abubakar Sidiq, sultanul din Sokoto, a murit. Lupta pentru succesiune a făcut 100 de morţi, şi e normal să fie aşa din moment ce orice nigerian ar prefera să fie sultanul Nigeriei şi nu preşedintele Nigeriei. În schimb, Oseadeeyo Addo Dankwa al treilea, regele Akropong-Akuapemului, e bine sănătos, e în continuare consilier pe probleme economice al preşedintelui ghanez şi, în general, e fericit, lucru care nu se poate spune despre alţi monarhi africani, despre care puteţi citi la www.tamarin.com/king/kindire1.html.**

■ **Din ciclul „Dacă o să cadă drobul de sare, o să moară copilul şi o să mă bată soţul", vă prezentăm azi varianta cibernetică şi internetică, adică www.worstcasescenarios.com, locul în care puteţi afla ce puteţi face când se duce dracu' coşmelia în cel mai rău mod cu putinţă. Doar dacă vizitaţi acest site veţi şti ce e de făcut ca să supravieţuiţi dacă nu vi se deschide paraşuta, dacă vă muşcă un scorpion. Nu spune nimic însă despre supravieţuirea sub un nou guvern PSD.**

Net plus ultra

protecția presei

Secrete de famiglie

De cînd n-au mai venit pe la Bucale, minerii din Valea Jiului au uitat cum se procedează cu cetățenii care lucrează cu litera. Dacă înainte, cum vedeau pe cineva cu un pix pe după ureche, cum îi așezau o bîtă pe după cealaltă ureche, iată că acum reprezentanții muncitorimii din Valea Jiului trec printr-o criză de soluții. De exemplu: la cererea publicațiilor *Săptămîna Văii Jiului* și *Gazeta Văii Jiului* de a li se da informații privind deplasările angajaților Companiei Naționale a Huilei (CNH) în țară și străinătate, conducerea a preferat să spună că datele cerute sînt secrete de serviciu, cînd putea foarte bine să răspundă civilizat printr-un fax în cap și-un pumn la ficați. Dan Codrea, director al primei publicații, și Cătălin Docea, redactor-șef al celei de-a doua, au dat CNH în judecată, în baza legii accesului la informațiile de interes public, și într-o primă fază chiar au reușit să cîștige procesul. CNH a apelat în continuare tot la brațul legii, deși brațul cu tîrnăcop al companiei fremăta de dorul unei țeste tupeiste. Alegerea n-a fost tocmai lipsită de inspirație, căci, printr-o sentință definitivă și irevocabilă, Curtea de Apel Timișoara a dat la final cîștig de cauză CNH. Adică a considerat că deplasările angajaților companiei sînt secrete de serviciu – cam cum au fost și deplasările alea în grup la București, doar că atunci era vorba de secrete de servicii secrete.

În Săptămîna Mare, Oprișan a ținut prost

Chiar dacă nu-l cheamă Anton, Marian Oprișan ar fi trebuit să ajungă, la pregătirea lui, cel mult turnător de beton. A turnat însă altceva și, cum nici aici nu s-a descurcat foarte bine, a trebuit să se reorienteze spre domenii mai tolerante din punct de vedere gramatical. Așa a ajuns Oprișan, dintr-un simplu posesor de carnet de tractorist, un ditamai baronul local. Aici, printre baroni, nu-l întreabă nimeni despre despărțirea în silabe și nici despre lucruri mai complicate, de doctorat, cum ar fi virgula dintre subiect și predicat. Astfel că, nemaiconfruntîndu-se de atîta timp cu complementul direct și condiționalul prezent, Oprișan a început să se creadă deștept. Și, de curînd, într-un moment în care cele două emisfere cerebrale încercau o colaborare cu totul inedită, Oprișan a dat frîu liber neuronului și i-a spus jurnalistului Mihai Boicu de la *Ziarul de Vrancea:* „Țin să-ți declar în mod oficial că ești un prost! Hai, piei din ochii mei, că mă enervezi!". Apoi, cînd bicepsul a început să fie invidios pe creier și și-a cerut dreptul legitim la exprimare, Marean a avut o sclipire de geniu și l-a îmbrîncit pe inamic.

www.freeex.org

Drumul spre înalta societate civilă

Ce altceva poți face după ce termini o facultate, în afară de a-ți atîrna diploma pe peretele din fața canapelei și a o viziona apoi împreună cu familia la o pungă de semințe? Nici asta nu o poți face la nesfîrșit, că doar n-o să iei pînă la adînci bătrîneți bani de la babacu' pentru semințe. Nu mai spun că poate ai o gagică ce se crede doamnă și pretinde s-o scoți sîmbătă seara la o bere și-o tablă în fața blocului. E clar că trebuie să faci ceva, să ieși din rînd. Poate ajută să știi că **organizația studențească Marketer Club**, în colaborare cu Mercury Research, organizează între 20 și 23 aprilie o serie de seminarii pe teme de resurse umane. Proiectul se numește „Hotărăște-te, construiește-ți o carieră!" și pînă acum s-a concretizat într-un studiu în rîndul studenților ASE privind modul în care aceștia își văd șansele pe piața forței de muncă. Eu spun că, deși e vorba de muncă, e o treabă cel puțin interesantă. Pentru mai multe informații, scrieți la marketer@ase.ro.

Ați trecut vreodată o bătrînică strada? Eu am făcut-o și, în loc să-mi mulțumească, bătrînica m-a întrebat dacă n-am să-i dau o țigară. I-am dat și m-a întrebat dacă mama știe că fumez. Pe vremea aia nu știa. Dar o știa pe bătrînică și astfel a aflat. Atunci am aflat și ce înseamnă voluntariatul, căci mama m-a pus să-mi dau singur două palme, voluntar, ca să nu se mai obosească ea. Bine înțeles că voluntariatul înseamnă mai mult decît asta. Vă poate lămuri ce anume **campania Global Youth Service Days**, un eveniment internațional ce se va desfășura și la nivel local: Sibiu, Timișoara, Reșița, Arad, Cluj etc. Campania, organizată de Leaders Romania în parteneriat cu AISEC, ASER, ELSA, CERP Students. GdAC, VIP, are ca scop promovarea și recunoașterea implicării tinerilor în voluntariat și a companiilor în comunitățile în care acestea acționează. Date în plus la: Global Youth Service Days (www.gysd.net)/Carmen Cucul, romania@leaders.ro; www.leaders.ro.

La fotbal și la politică se pricepe toată lumea, mai puțin femeile, care sînt mai serioase și se pricep numai la politică (bine, cu excepția cîtorva vedete TV care se pricep atît la fotbaliști, cît și la Cozmin Gușă). În această idee, Facultatea de Științe Politice – SNSPA – Centrul Filia organizează, în perioada 28-29 mai, o sesiune de comunicări cu tema **Imaginea femeii în politica de astăzi**. Cei interesați pot trimite lucrări pe tematică la: politicifeministe@yahoo.com. Termen-limită: 21 mai 2004. Informații suplimentare: Alexandra Iliescu, mjalexa23@hotmail.com.

Nici ingineria financiară nu mai e ce-a fost pe vremea vorbitorului de oltenească G.C. Păunescu. Asociația studenților ingineri-economiști, vorbitori de limba germană din București (Verband Deutscher Wirtschaftsingenieure – VWI) organizează în perioada 14-16 mai, la Sinaia, concursul de studii de caz **Case Study Romania**. Studiile de caz privesc situații economice (economișe situațirăn) reale sau ipotetice elaborate de firme din România. Sînt invitați să participe 110-120 de studenți organizați în echipe de cîte 3-4. Nu știm dacă în echipe de cîte 3-4 frați – sperăm că nu. Și vă îndrumăm pentru alte informații către Ovidiu Dascălu, athanorum@yahoo.de.

BEST Cluj-Napoca – Board of European Students of Technology (www.bestcj.ro) organizează între 26 aprilie și 12 mai cea de-a zecea ediție a **JOBShop** – tîrg de forță de muncă pentru studenți și tineri absolvenți. Aventurierii și căpșunarii să se abțină. Informații suplimentare: Alexandru Aleman, alexandru.aleman@bestcj.ro; www.bestcj.ro.

(Dacă doriți mediatizarea programelor, anunțurilor destinate dezvoltării mass-media, tineret, minorități, acțiuni civice, contactați Agenția de Monitorizare a Presei – Academia Cațavencu, *Ramona Lupu: 315.23.13, ramona@mma.ro; www.mma.ro.)*

anunț pe bune

SĂPTĂMÎNA LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE

În atenția departamentelor de marketing, piar, publicitate și cafeleceaiuri din instituțiile media:
Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* organizează în perioada 28 aprilie – 3 mai „Săptămîna Libertății de Exprimare", eveniment care promovează în fiecare an dreptul la liberă exprimare și rolul presei într-o societate democratică.

INVITĂM presa să devină partener/participant/prieten în cadrul SĂPTĂMÎNII LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE.

În condițiile în care ideile/propunerile voastre sprijină conceptul de exprimare liberă, noi vă punem la dispoziție o săptămînă întreagă de libertate de exprimare:
– standuri media în Piața Universității pentru presa centrală, locală și presa minorităților;
– concert Paraziții și Luna Amară;
– petrecerea jurnaliștilor.

Arde de nerăbdare să vă ofere lămuriri: Ramona LUPU, coordonator eveniment: 315.23.13; 0788.491.119; www.mma.ro.

IMAS-ul lui Alin va sonda din greu în Irak

Sătui de hrănit procente românești, în primăvara electorală, numai cu ștevie și urzici, sondorii de la IMAS au ochit un cîmp dolarifer în Irak, drept pentru care vor merge acolo să-și împlînte chestionarele. Și se vor apuca de sondaje serioase, pe bani serioși. Iar cînd munca lor va fi comunicată irakienilor, aceștia vor afla că, potrivit rezultatelor, ei o duc bine, sînt sănătoși, se înțeleg excelent unii cu alții, direcția spre care merg este bună și, ce e mai important, nu mai au deloc război în țară!

Institutul pentru Foraje de Opinie

Din nou la cassă

Fiind Radu Vasile

Vă mai amintiți de premierul Radu Vasile? Yasser ArAPAPS își amintește, și-l amintește și, mai ales, nu poate uita ghiulul lui Vasile, ca să nu mai zic de unghia aia mare de la degetul ăla mic al premierului cu mustață grizonată și pseudonim literar (Radu Mischiu, desigur). Ei bine, amintirile astea de doi bani nu ar fi ieșit la suprafață taman în Săptămîna Patimilor dacă lui Yasser nu i-ar fi fluturat cineva pe sub nas Ordonanța de urgență nr. 98 din iunie 1999 *privind protecția persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective.* Există în această ordonanță cu ghiul și mustață un articol vestimentar care e ceva mai deosebit decît altele. Este vorba despre art. 34 care, printre altele, zice că *sumele de bani reprezentînd plăți compensatorii se pot plăti și într-o singură tranșă dacă beneficiarul se angajează să le investească pe piața de capital în acțiuni, titluri de participare la fonduri mutuale* și să ne oprim aici. Vă mai amintiți care era fondul mutual aflat în vogă la vremea respectivă? Cumva FNI? Poetul Radu Mischiu n-are de ce să își facă griji, fiindcă părinții lui Radu Vasile sînt aceia despre care a auzit Yasser că ar fi ridicat o sumă foarte mare de bani de la FNI. Suma de 1 miliard de lei, luați-o, deocamdată, cu titlul de bîrfă de una-două-trei urechi!

Fiind aproape (de) Năstase

S-a întîmplat de curînd. Vine un procuror la cineva și îi zice: „Vă mai amintiți, domnule, cînd ne-ați reproșat că nu facem nimic în cazul restituirilor ilegale de TVA de la Craiova? Ei bine, am finalizat dosarul. Asta e vestea bună. Vestea proastă este că dosarul ăsta s-a finalizat altfel decît trebuia, așa că mi-a fost luat!". Scena este absolut reală și Yasser ArAPAPS cunoaște foarte bine cazul de la Craiova, din moment ce cu mînușele alea două ale lui a scris despre Genică Boerică și sutele de miliarde primite ilegal de la Direcția Finanțelor Publice din Craiova. De ce credeți că i s-a confiscat/conFISCat dosarul procurorului respectiv? Se pare că țițele încurcate ale restituirilor către Genică Boerică duceau departe, mult prea departe, atît de departe că pînă și Ristea Priboi (împreună cu care Genică a dat o fugă pînă în Las Vegas) a rămas mult în urmă. Cînd la orizontul dosarului a apărut umbra suavă a lui Năstase (despre care o bîrfă nenorocită zicea că ar fi primit de la Genică un ceas de 20.000 de dolari), ei bine, cînd umbra suavă, cu gușă, a lui Năstase a început să se profileze la orizontul dosarului TVA-Craiova, procurorului respectiv i s-a spus un sec: „Vă mulțumim pentru participare, la revedere!".

Mașina care tace și face bani

Fraților, inițiativa privată a invins! Moarte marilor căpușe de partid și de stat pe bani publici! Astăzi, aici, îl prezentăm pe cel care trebuie să fie un exemplu pentru noi toți. Îl cheamă P.F. (nu, nu, nu Prea Fericitul, ci Persoana Fizică) Radu Tosa, domiciliat în comuna clujeană Bedeciu. Tosa a inventat mașina timpului de făcut bani. Aceasta se ascunde sub aparența inofensivă a unei „autoutilitare tip TV". Sub această înfățișare, mașina timpului de făcut bani a participat la o licitație deschisă la Direcția Regională de Drumuri și Poduri Cluj pentru „servicii de închiriere utilaje specifice pentru lucrări de întreținere și reparație drumuri naționale pe timp de vară". Și a învins timpul și licitația (citățm din procesul-verbal): „Prețul sau gama prețurilor plătite pentru autoutilitara tip TV – 1 bucată: – așteptare: 65.000 lei/oră fără T.V.A.; – acțiune: 10.050 lei/oră fără T.V.A. – cu motorină ofertant; – acțiune: 7.500 lei/oră fără T.V.A. – cu motorină beneficiar". Acum ați înțeles principiul de funcționare al mașinii timpului? Cîștigă cîte 65.000 lei dacă stă, și numai 7.500 lei pe oră dacă lucrează. Nu se precizează cît ia pe oră dacă stă pe marginea șoselei cu berea-n mînă și fluieră la gagicile din decapotabile.

Yasser ArAPAPS

Opt sute de mii de oameni freamătă sub Adrian

TOVARĂȘE COMANDANT SUPREM, ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ CU UN EFECTIV DE 800.000 SOLDAȚI LOIALI, PÂN'LA SACRIFICIU, PARTIDULUI ESTE GATA PENTRU INTRAREA ÎN U.E.

„Avem peste 500.000 de membri, organizați în toate cele 41 de județe ale țării și în municipiul București. Împreună cu prietenii din PDSR, numărul acestora va crește." Așa trăgea clopote partidului său, în 2001, Adrian Năstase. Deci, să luăm ca bază 500.023 de membri, cu tot cu Athanasiu. E vorba de oamenii partidului. Ăia devotați, oameni plătitori de cotizație, oameni care cred în Năstase & Co, care ar face orice pentru îndeplinirea întocmai și la timp a reformei. Adăugăm acestora numărul de prefecți și pe cel al președinților de Consilii Județene. Deci, 41 cu 41. Cît avem? 500.105. Mai departe… Să uităm primarii, consilierii locali aleși din partid sau trădători? Da, să uităm, ca să nu începem delirul. Există mereu un procent al plecaților-intraților, activilor-inactivilor. Oricum, putem spune că la 500.105 persoane adăugăm așa: 38 de comisii și comitete, agenții și inspectorate ce se află direct în subordinea lui Năstase. Detaliul important la aceste comiții și comitete este că multe dintre ele au dezvoltări teritoriale, oficii, grupe, laboratoare. Agenția Națională în Comunicații, Gospodăria Comunală, Reglementarea în Energie, APAPS, Protecția Consumatorilor, Intreprinderi Mici și Mijlocii, Statistica, Garda Financiară, Handicap și altele. Așa că schema fiecărei șmecherii din astea se înmulțește cu 41. Unde rămăsesem? La 500.105 oameni? Da. Adăugați la suma asta, numerele următoare, luate de pe site-urile instituțiilor: 900, plus 50, plus 800, plus 200, plus 400, plus 2.000, plus 1.829… Vă spunem noi că suma oamenilor în poziție de drepți la ordinele lui Năstase ajunge la 745.234. Loiali și funcționari. Oameni care primesc ordine direct de la cancelaria sau partidul lui Năstase. Atunci, de ce se plînge Năstase că nu se face reforma? Poate fiindcă cei 745.234 de oameni au consemn: bă, noi știm că una spune Năstase, alta trebuie să facem noi. Consemnul ăsta, dacă nu e dat în realitate, e respectat perfect de exemplul de muncă și viață al premierului: nouă case, avere trecută pe numele soacrei și nevestei, copiii aduși de ochii lumii de pe la școlile americane. Vă dați seama, dragi spectatori ai reformei lui Năstase, că acest om are un popor de 800.000 de oameni la dispoziție? Și poporul ăsta e mai mult decît popor specialist, ca al lui Constantinescu, ăsta e popor de popor, ce știe cum se fură, cum se face o lege corectă de ochii lui madam Europa, cum se arestează Bivolari fără barbă și păr, cum se aduc în țară Vlași slăbiți de Israel, cum se bagă Ponta la înaintare, cui și de ce se vînd PETROM-ul și BCR-ul. E, acum ce ne-a venit, doar nu vrem să dăm cu Armaghedonul în premier. Nu. Doar scădeți din 21 de milioane și vedeți cîți pensionari sînt, cîte femei cu copii în brațe, cîte alte naționalități, cîți plecați la muncă pe lîngă bombe, adică cîte persoane avem scoase în decor. Vreți să adunați? Nu, lăsați, nu înnebuniți alături de autor.

Eugen ISTODOR

Ești om cu mine, sînt Petrom cu tine!

Asociația „Prietenii Rodicăi Stănoiu din Peco Dolj" a avut cu adevărat niște sărbători fericite. Și asta pentru că, deși directorul de vînzări al Petrom, Florica Nedelcu, le-a trimis un control care a stat cîteva săptămîni pe capul lor la Craiova, Arabu, Iordache și Pisică, cei trei capi pesediști ai filialei, au avut vreo 2 ași în mînecă bine folosiți. Nu știm cum se face că, deși doamna Nedelcu nu îi are deloc la inimă, Arabu este bun amic cu asul Pricopciuc, directorul departamentului de control al Petrom. Al doilea as este Ciuncanu, adjunctul directorului de la departamentul de control, cu care Arabu este și mai bun prieten. Iar controlul, dacă venea, trebuia să îi ardă, pentru că filiala Peco cumpărase aditivi nevandabili de vreo 3 miliarde de la firma Tef din Pitești și piese de mașină tot de vreo 3 miliarde, luate fără ca filiala să aibă nevoie, de la firma Senata din Craiova. Or, chiar înainte ca echipa de control să aterizeze pe mesele de protocol date de trioul de mai sus, toți aditivii cu pricina au fost trimiși la depozitele de la Dărmănești și Leordeni, ca să nu mai figureze în gestiune. Iar controlul a găsit depozitul lună, de parcă se înghesuise lumea ca la Carrefour să îi cumpere. De unde vedeți și înțelegeți și voi ce înseamnă să cunoști omul potrivit înainte de momentul nepotrivit!

PECO Rabanne

Casa Poporului – întîia așezare feministă a lumii

Ați auzit de Sally Beaumont? Ei bine, știam că nu. Doar că ea a venit din Marea Britanie și a vizitat țara noastră pentru trei zile. A fost dusă și la Casa Poporului, casa cu care poporul nu se prea laudă, dar despre care ea auzise că e a doua din lume. Ei bine, iată ce a auzit ea despre Casa lui Big Brother Ceaușescu. Iată ce a auzit din gura ghidului de limbă engleză:

„Grupul nostru de englezi știa puține despre România, dar oricum nu se aștepta să audă niște aiureli venite tocmai de la un personaj oficial: ghidul de limbă engleză de la Casa Poporului. Astfel am învățat că soția lui Ceaușescu, Elena, este creierul a tot. Și, dacă la asta ni s-a adăugat că tot o femeie, Petrescu, a fost arhitectă, atunci concluzia este clară: românii au creat ceva nemaiîntîlnit, prima clădire feministă din lume. Comparația a venit simplu: și Imelda Marcos în Filipine și-a pus mintea la lucru și a ridicat patru case similare, este adevărat, nu la fel de mari. Ghidul ne-a turuit atîtea statistici, precum înălțimea, lățimea, cîte candelabre, cîte holuri, cîți metri cubi de marmură, cîți de draperii, cîți de covoare, încît și-a permis o amenințare în glumă în final: dacă atingem ceva, trebuie să curățăm, dacă spargem ceva, trebuie să înlocuim. Întrebărilor noastre le răspundea cu glume proaste, de ne făcea să roșim. Mă rog, noi ca noi, venim, trecem, dar românii cît au de rîs de pe urma unui asemenea ghid.“

Ne place să credem că ghidul de la Casa lui Poporul este un ins plin de umor, cu carte multă. Dar, de asemenea, ne place să credem că de un ghid are nevoie chiar mintea acestui ghid. Abia atunci, omul poate fi obiectiv: ghid la ghid nu scoate ochii.

Reporterre-à-terre

Geoană are astenie de primăvară politică

În timpul unei conferințe de presă a PSD-ului, la geamuri a poposit o cucuvea. Mircea Geoană, care se afla la microfon, a descoperit imediat care era semnificația acestei întîmplări. În acest sens a afirmat: „O primăvară politică!“.

Asta, din punct de vedere diplomatic. Dacă ar fi să vedem ce înseamnă într-adevăr o cucuvea, îi recomandăm domnului Geoană site-ul valmars.go.ro, unde va descoperi că: „În general, cucuveaua este un simbol de libertate prost înțeleasă… o prevestire de deces a unei persoane apropiate… o lipsă de integritate care ne va purta ghinion“.

Cum primăvara politică la care se referea domnul Geoană este, în mod evident, chiar primăvara tineretului social-democrat, noi punem deja pariu că pasărea zgribulită de pe pervazul ferestrei era chiar un tesedist cu pene, viitor pesedist cu blănuri.

Viorel Blană

Autostrada speranței, la subsol

Cică autostrada București-Brașov a fost proiectată să treacă peste 3 cimitire. Crucile răposaților din cimitirele astfel distruse vor fi puse, așa cum se obișnuiește, pe marginea șoselei.

La vita è Bellu

Doar o poză săț-i mai strîmb

Nenea Năstaseeeee și nenea Vadimeee, ia uitați ce m-a pus George să vă fac. Deși mi-e dat să îl văd pe Pruteanu foarte des în ultima vreme, mi-am făcut curaj și am intrat din nou în www.pruteanu.ro. Ei bine, domnul P. se ține de șotii. Am descoperit ceva nou pe site, în sensul că senatorul ne ajută să ne descărcăm nervii pe politicieni. Sub titlul „Politicienii v-au enervat. Gata, defulați-vă!“, ne putem bate joc de Iliescu, Năstase, Vadim sau Stolojan cu doar un click&drag, strîmbîndu-le figurile. Iată ce mi-a ieșit mie. La final, l-aș fi putut modifica chiar pe Pruteanu, însă mi-am dat seama că nu prea aveam ce modifica.

Poza Nostra

Dan Pavel, concurent la *Disprețul Corect*

În perioada de mini-mercato de dinainte de alegerile locale, una dintre surprizele la capitolul vînzări este aceea a lui Dan Pavel, care a trecut cap de turmă la Gigi Becali. La început a fost un zvon care a fost publicat la noi în revistă, sub titlu de bîrfă, cum că Dan Pavel ar fi tras cu ochiul la ochiul dracului. Dan Pavel a fost supărat, ne-a sunat și am dat un soi de dezmințire. Pentru ca, apoi, să rămînem bușbeeeeee la aflarea comunicatului oficial. Da, Dan Pavel, finul analist, comentatorul politic, profesorul de științe politice, activistul civic pentru relații interetnice s-a lăsat cumpărat de negustătorul de oi și fotbaliști Gigi Becali. Și ceea ce n-au făcut cei șapte ani de-acasă și puținii profesori ai latifundiarului se obligă să facă Dan Pavel în cîteva luni. Adică să scoată un candidat credibil pentru bizonul român. Grea misiune. Și dacă, cumva, pe lîngă mîrlanii actuali din Parlament, în cel viitor mai intră și-un tip ca Gigi, măcar știm cui să-i mulțumim! Bravo, dom' profesor, să ne faci un candidat tare, dar să nu faci, totuși, exces de zer!

Suma Turman

Șefu',
pentru campanie îți propun un 4-4-2-1, cu Taher în spate și cu Hrebenciuc pe banca tehnică. Iar dacă te ține portofelu' după ce mi-ai plătit mie salariul, ți-l aduc și pe Tismăneanu pe post de aripă falsă.

Analistul Dan Pavel, acest Meme Stoica al politologiei din Ghencea, o fostă brînză bună ajunsă în burduf de ciobănesc de Pipera

Aberantul drum al mamei Omida spre rubrica de aberații

În spațiul verde al rubricii „Aberația de libertate" de săptămîna trecută a fost comentat un anunț de mică publicitate – de la secția „Comemorări" – care conținea, printre lacrimi, mulțumiri și alte formule specifice, și un pasaj bizar: „Bibliotecarei Carollina Cameniță, cunoscută ca «mama Omida» a politicii medgidiote postdecembriste, promitem să-i răspundem pe măsura faptelor sale". Ca reprezentant al orașului Medgidia în redacție (celălalt fiu celebru al urbei, Nicu Gheară, a ales altă cale în viață, și anume spre vila lui din Ibiza), am fost întrebat ce căuta bibliotecara din localitate într-un anunț despre un fost director – decedat – din primărie. Răspunsul este simplu: „Nu știu". Trebuie să i se tragă, însă, de la vechea relație cu primarul Pintilie, tatăl Omida al politicii medgidiote postdecembriste. Relație care nu s-a concretizat printr-o căsătorie, spre dezamăgirea cîtorva generații de babe din localitate, ci doar printr-o firmă, Coplini Company, la care el (aproape 53 de ani) este acționar, iar ea (aproape 57 de ani) administrator. În încheiere, ar mai fi de spus că el este administrator la Fruvimed Medgidia SA. Să nu mă întrebați dacă are voie sau nu, căci nu vă voi răspunde. Vă voi invita la biblioteca orașului, la o discuție cu „mama Omida" și la o șuetă cu colecția *Monitorului Oficial.*

Regele Carollina

Partidul Oua Generație

Gigi Becali prinde repede ce-i cu politica asta. El a observat că un simbol al succesului în politică este oul. Bunăoară, Adrian Năstase, care are pe zi 1.500 de ouă de la Cornu, este un exemplu de succes. Ilie Sârbu la fel, chiar dacă el a rămas cu unul singur, și ăla cam omletă. Așa o fi gîndit Gigi Becali cînd a cumpărat Avicola Iași. Acum are și el ouă, mai are și partid, deci e pe drumul cel bun. Drum pe care a mai făcut un pas, cu ocazia Paștilor, cînd a trimis filialelor PNG din țară cîte una sută mii ouă să împartă la bătrîni. Acum, după ce a trimis ouăle, mai rămîne ca nea Gigi să mai caute la el în gospodărie și să dea și mielul.

Cloșca cu ghiulul de aur

La look comanda!

Ca să nu mai fie confundați cu mascații sau altfel de bătăuși oficiali, iar lumea să știe clar de la cine ia bătaie, de la stat sau de la particular, bodyguarzii firmelor de pază vor fi îmbrăcați în pantaloni grena și tricouri sau cămăși bej. Totuși, mergînd pe aceeași logică, ar fi cazul să se elimine și alte confuzii legate de uniforme. Polițiștii ar trebui să poarte o uniformă specială pentru a nu fi confundați cu alți slujbași ai statului. O cămașă model hawaian, cu imprimeuri constînd din bancnote de o sută de euro, o caschetă rusească de pluș cu urechi de care contribuabilii să atîrne diverse atenții, plus un buzunar interior, special pentru plicuri. La fel, funcționarii publici ar putea purta o uniformă corespunzătoare, tip salopetă, pe care să fie afișat, la loc vizibil, tariful pentru fiecare act eliberat. Parlamentarii ar putea purta un șort lejer, tricou tricolor decoltat și o pălărie de paie cu însemnele Senatului și Camerei Deputaților, iar la gleznă, niște brățări fine, de plajă, din oțel inoxidabil. Va fi evident atunci cu ce se ocupă fiecare.

Camera Deportaţilor

Primarul Botoșanilor dă terenuri fanilor

Se întîmplă uneori ca pe capul unui om simplu, din popor, să cadă un necaz simplu. Acesta e cazul unui om din Botoșani, pe nume Mocanu, care a cumpărat un teren la ieșirea din oraș, spre Manolești. Vedeți ce molcom și moldovenește începe cazul dînsului? Ghinionul a fost că pe acest teren, înainte de cumpărare, obișnuiau să treacă vecinii, cu tot cu mașinile. Fiind al lui, Mocanu a încercat să oprească accesul și a adus niște stabilopozi. Aici apare în ecuație elementul numit PSD. Vecinii l-au chemat, ca să îi ajute, pe primarul PSD al Botoșanilor, pre numele său Florin Egner. În acest moment, vedeți dumneavoastră, ecuația se îmbogățește cu noi elemente. Primarul PSD are niște probleme mult mai mari. El vrea să fie reales anul acesta și îi este frică să piardă scaunul călduț de primar. Pentru asta a considerat că e cazul să devină populist și să atragă simpatia maselor largi de moldoveni alegători. El i-a oferit lui Mocanu alte terenuri în compensare, în niște zone pe care românul le numește îndeobște „țigănii" și în care numitul Mocanu nu a vrut să se stabilească. Așa că primarul Egner a venit la fața locului cu televiziunea locală, cu presa care îl ridică în slăvi și, în fața respectivilor vecini, a promis tuturor că rezolvă situația. După ce lumea s-a împrăștiat, i-a zis lui Mocanu că, personal, nu poate să rezolve nimic. Drept urmare, Mocanu a încercat să împrejmuiască terenul. Normal, primăria i-a dat o amendă. Pentru că omul are liberul arbitru dat de la Dumnezeu, domnul Mocanu se află așadar azi în fața unor multiple alegeri: să își petreacă următorii 10 ani din viață prin justiție cu primarul Egner de gît, sau să se sinucidă, sau să plece din țară, sau să își lase pămîntul. Probabil că în curînd se va decide.

Coana Justiţica

Stema noastră și mîndria, ursule din România

O comună din Covasna, Bodoc, a vrut să-și facă o stemă și pentru asta s-a prezentat la Comisia de Heraldică din București să ia o aprobare. Însă specialiștii s-au arătat deranjați de faptul că urșii din stema bodocenilor nu sînt destul de păroși, iar brazii din spatele urșilor sînt prea puțin verzi. Bine că am aflat din timp, că voiam să-mi fac și eu o stemă pentru cartierul meu, Vitan. Aș fi vrut să desenez un maidanez roșcat, care să simbolizeze sîngele hingherilor căzuți pentru eliberarea străzilor de caca de cățel, un chinez care să semnifice galbenul înfrățirii dintre rasele care conviețuiesc în blocurile de garsoniere și un spoiler față de Dacie albastră care să aducă aminte generațiilor viitoare de vitanienii de Dîmbovița, cum trece ea maiestuoasă pe lîngă tîrgul de mașini. Acum, mi-e teamă să nu mă pună să-mi mai tund maidanezul și parcă văd că-mi zic de chinez că nu e suficient de galben.

Urs Fraier

Corb la Cornu-și scoate ochii

Nu știm în ce stare au fost cei care au conceput cele două inscripții, cu „localitatea de frotieră", dar eu, unul, nu am pus pic de băutură în gură de Paște. Știu totuși că am trecut prin satul ăsta, Corbu, și, am întrebat în stînga și-n dreapta unde au dispărut „n"-urile de la intrare și de la ieșire. Răspunsurile: „U știu!", „Habar -am!", „Ce te interesează?", „-a dispărut, domule, ici o literă!". Am bănuit că a scăpat aparatul de fotografiat la o țuică mică. Pînă la urmă, cred că am găsit totuși o ipoteză viabilă: dacă localitatea asta, Corbu, se numea, de fapt, Cornu? Dacă s-a enervat Năstase și a confiscat „n"-urile din fostul Cornu, actualul Corbu, și le-a dus pe toate la Cornu lui? Da, cred că așa a fost. Hai, să trăiți! Hîc! Adevărat a-viat!

icu Văcăroiu

V-am print, vrăjitoarelor!

De la Pepene la Pepe

Rozătorii de chipsuri sînt de toate vîrstele, de la tinerii amatori de concerte, discoteci, pînă la bătrîneii pensionari, fani ai piureului și ai musacalei din chipsuri, mult mai ieftine decît o sacoșă de cartofi. Așadar, două categorii diferite de fani. Printr-o tactică de marketing șmecheră și probabil involuntară, s-a reușit atragerea ambelor tipuri de cumpărători în campania pentru chipsurile Star. În spoturile TV apar mai întîi niște figuranți care imită starurile în vogă, iar apoi se dezlănțuie adevăratele staruri – 3rei Sud-Est, Voltaj, Class. Textul traduce situația: „Numai cartofii adevărați ajung Star“. Campania e pe placul tineretului, că apar staruri, dar, prin mesajul subliminal, e și pe gustul babalîcului sătul de cartofii care au ajuns vedete. Păcat că nu s-au făcut încă chipsuri și din varză, murături, tufă de Veneția, ca să se poată spune totul despre staruri.

Chips cioplit

De Paște, penetrarea în magazin este un păcat

În centrul Capitalei, unde este aglomerație mare, e mai dificil să-i faci pe șoferi să tragă pe dreapta și să-ți intre bărbătește într-un magazin de femei. Cu toate astea, un afiș bine poziționat pe ușă ar putea să le trezească (sau scoale) interesul pentru un butic tentant de deschis. E drept, de Paște, dar numai de Paște, deschizătura dintre picioarele fetei, către care te și orienta plăcuța cu „Deschis“, a fost acoperită de un pudic afiș care anunță că locșorul este „Închis“ pe perioada sfintei sărbători. E totuși altceva față de acele zile ale fiecărei luni în care afișul dintre picioarele fetei anunță că magazinul e pe „Lichidare stop“.

Magazina Dumitrescu

Londica de sugestii și reclame

Un’ se duc covrigii cînd se duc?

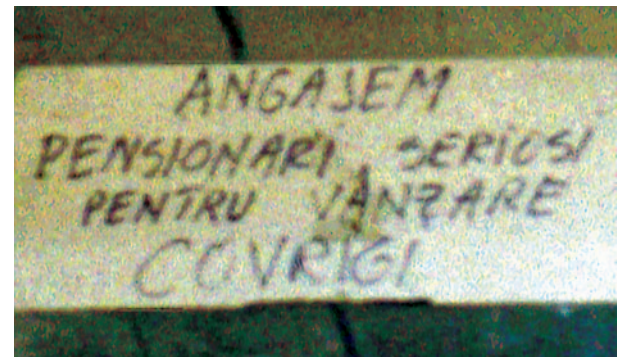

După cum vedeți, nici pensionarii nu mai sînt ce erau. Am stat de vorbă cu proprietarul acestui magazin din București și am aflat că pensionari serioși nu prea mai găsești în ziua de azi. Vin vopsiți în cap, cu un păr negru de Gică Petrescu, cu niște ziare sau cărți pe sub cămașă ca să pară vînjoși, se dau că au cincizeci de ani și după vreo săptămînă dau ortul popii peste covrigi și îți sperie clientela. Abia atunci afli că aveau vreo 78 de ani. Niște neserioși! Dar cel mai rău caz e cînd angajezi un pensionar care pare de treabă și, după două zile, îți fuge cu toți covrigii. După aia, greu să mai pui mîna pe el. Trebuie să chemi recuperatorii.

Covriga Crypto

Mai trage un loz înainte de lumea de-apoi

Drumurile noastre toate tot la Loto se-ntîlnesc, fie de ești viu sau te îndrepți pe ultimul drum. Așa reiese din vitrina unei firme de pompe funebre din Comarnic. Normal, de orice patimă te-ai rostogolit pe lumea ailaltă, încercarea norocului moarte n-are. Dacă e lozul cîștigător – raiul, dacă e necîștigător – iadul. Banal. Mai haios e cînd delegi vreo rudă să tragă lozul. Te trezești că împușți raiul, dar între scînduri ieftine și înguste, de e cîștigător, iar la ghinion, te pune-n groapă gol, doar în costumul mărului lui Adam. Rugăm pe Dumnezeu, dacă e pe recepție, să bage mai multe cîștigătoare înspre Comarnic, ca să apucăm cu toții, localnici și automobiliști.

Belle moArte

Comunicare pe care

Lupule, a înnebunit și ăștia!

De când am aflat că a înnebunit lupul, i-am urmat sfatul: *Aveți grijă! Pa!* Însă foarte puțin. Am râs de avertismentul lui și nenorocirea s-a abătut la fel de fulgerător ca un report peste sărăcia și speranțele jucătorilor la 6 din 49. Căci au înnebunit detractorii lupului și acum gărgărițele, libelulele, broaștele, urșii, vulpile, iepurii și alte animale au dat în benga la televizor la ore de maximă audiență. E adevărat că și animalele au organe sexuale, trebuie să ne înclinăm în fața acestui adevăr irefutabil. Irefutabil, dar inexorabil și irepresibil! De-aia zic: să ni le arate odată pe toate, domnule, la publicitate, să știm cât de mare e chestia la gărgărițe! Pentru că, datorită primăverii și cu ocazia unui mare report la Loto, animalele de care vorbeam, de la gărgărițe la urși, execută, în văzul populației, acte sexuale cu organele astea ale lor. Senzațional, nu? Perversă e lumea, de-a ajuns să se încingă să joace la Loto, uitându-se la secvențe porno cu animale! Sau poate n-o fi așa, poate că oamenilor le place să vomite urmărind scene scârboase, poate că lumea preferă să vadă și copiii lucruri drăgălașe și să se joace și ei de-a ursul și gărgărița, sau de-a iepuroaica și trei iepuri, că ni se oferă și sex în grup cu animale, homo și hetero, stați liniștiți! Ce frumoasă e primăvara la televizor! Da, numai că ar putea fi și mai frumoasă dacă directorii Loteriei Naționale, niște oameni cu responsabilitate, ar lungi un pic spotul, ar ruga băieții să mai bage niște animale: cămile, girafe, ornitorinci, zimbri, capre negre, și ar da și orgasmele, cât mai des, să se mai excite poporul, că i-a cam crescut mortalitatea. Sugerez asta pentru că acest coitus interruptus veșnic, numit viața în România, are loc și în acest spot. Exact când animalele se frecau mai cu zor și muzica ajunsese în punctul culminant, un nenorocit, că altfel nu pot să-i spun, își bagă laba în cadru și îl ia pe gărgăriț de pe femeia lui. Să nu spargi televizorul? Să nu te enervezi că ți-ai pătat cu bale, în așteptarea orgasmului, costumul tău de director? Să nu te deprimi? Ei, le-a ghicit gândul finuțul care a făcut spotul. Zice: te deprimă primăvara? Păi, așa cum? – răspunde țara noastră de zoofili în cor. Du-te dracului și zboară, cum zicea Sorescu. Dacă de altceva nu ești în stare, când toată natura face prostii, măcar joacă la Loto, asta morala ar fi. Îmi dau seama că am greșit față de lup. E un tip mișto, dar cam singur. Pentru orice eventualitate, vă spun, și lui și vouă: Aveți grijă! Ăștia sunt Pa!

Răzvan EXARHU

Aberația de libertate

Sultan în ploaie

Am mîncat mult kakaolu și balonlu ciklet la viața mea. Am plecat de multe ori la școală cu ghiozdanul plin de kremali biskuvi și de multe ori era să fiu călcat de un autocar Ortadoglu. Dar nu m-a deranjat niciodată chestia asta. Ei, dar a venit un moment în viața mea cînd chiar nu mai puteam să-mi mai calc pe inimă. Cum să mănînc „rahat de sultan cu diferite arome“? Măcar dacă îi spuneau și ei „Rahali Aromali Susanli Sultanli Konstipatlu Cubuk“, îl înghițeam mai ușor.

Rahan Sultan

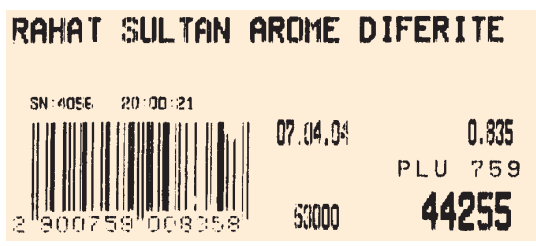

Dar rana din mea culpa nu mă lasă

Bună ziua, am venit să vă prezint oferta noastră. Sper că nu vă deranjez. Cum am intrat? A, mă scuzați, ușa dumneavoastră era încuiată și am spart-o, n-am bătut la ușă ca să nu vă trezesc vecinii. Da, știu, nu trebuie să vă enervați, e numai vina mea... Da, da, e ora 3 noaptea, îmi cer mii de scuze, aveți dreptate să fiți supărat, dar mai devreme chiar n-am putut să vin. Soția e acasă? E la spital, trebuie să nască?! Îmi pare rău, îmi cer mii de scuze, dar știți, cînd ați cumpărat mașina aia de spălat acum 9 luni, de la mine ați luat-o. Nu, dumneavoastră nu erați acasă cînd am venit cu oferta, era 6 dimineața, tocmai plecaserăți la serviciu. Hai, nu vă încruntați, v-am spus că n-aveți nici o vină, doar nu era să lipsiți de la serviciu...

Culpa Campionilor Europeni

Foto: BONE

răspunsuri la scrisori

Dr. Mihai Zamfir (București): Aveți dreptate! Din păcate, nu toată lumea consideră comunismul un regim criminal. În ceea ce-l privește pe Florin Piersic, nu cred că inteligența e neapărat necesară unui actor. Florin Piersic a făcut cel mai mare rol al său în piesa lui Steinbeck, *Oameni și șoareci,* unde a intrat perfect în pielea unui idiot.

Frank-Reginald Evertz (Sibiu): Un parc cu statuile dictatorilor din secolul XX nu mi se pare cea mai bună idee pentru orașul Sibiu. Și nu orașul e de vină, ci dictatorii. Nu de alta, dar se vor găsi unii să-i admire (sînt deja destui) și parcul va căpăta altă semnificație.

Iulian Petcu (București): După știința mea, sarea naturală (care n-a fost obținută în condiții de laborator) conține și ceva ioduri (nu iod, cum explică reclamele). Așa că decretul privind obligativitatea comercializării numai a sării iodate s-ar putea să ascundă o micuță afacere de partid.

Carmen V. (Bacău): Îmi pare sincer rău că bărbatul tău s-a căsătorit cu secta lui Bivolaru. Avea, probabil, „o bubă la cap". Din păcate, boala asta nu se vindecă nici cu urină, nici cu păsărici care au și ele „bube la cap".

Un bucureștean înspăimîntat: V-a speriat Cristian Tudor Popescu în emisiunea lui Emil Hurezeanu, *România mea?* N-am văzut respectiva emisiune, dar vă înțeleg. Cristian Tudor Popescu are un dar de la Dumnezeu, sperie lumea cu mutra lui. Sau poate darul ăsta n-o fi de la Dumnezeu, ci de la dracu' știe cine.

Matei Avian (Iași): Zici că în Parcul Copou e o singură budă, dar e închisă permanent. Și că din singura „țîșnitoare din același parc nu mai țîșnește nimic". Mi se pare perfect logic: dacă n-ai unde să faci pipi, ce rost are să bei apă?

Cristina Podoreanu (Săcele, jud. Brașov): Mulțumiri pentru carte. O să ne ocupăm de ea. Nu trebui să-ți faci sînge rău cu Marin Mincu. Citește-l și ai să te convingi că scrie mai prost ca tine. Sau mai bine nu-l citi, că nu merită să pierzi vremea, și crede-mă pe mine pe cuvînt.

Ștefan AGOPIAN

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Recent ne-am reamintit că cine stăpînește bine tehnologia urinatului și arta urinei are toate șansele să se integreze spiritual în Absolut. Ce faci însă dacă ai probleme cu rinichii? Te duci la dializă, așa cum s-a dus și clujeanul, de 65 de ani, Szabo Ștefan. Aici el a fost transportat cu o targă. Targa a cedat. Omul a căzut, s-a lovit cu capul de beton și a murit. Iată cum, cu puțin efort din partea personalului medical, te poți integra direct în Absolut chiar avînd probleme cu rinichii. Răspunsul medicilor de pe ambulanță a fost cît se poate de verosimil: targa a fost veche și s-a rupt mînerul (adică o altă mînărie din sistemul sanitar pentru care un om plătește cu viața). Manipularea utilajelor cu o tehnică avansată și complexă a presupus întotdeauna riscuri și, implicit, sacrificii de vieți omenești. Să ne amintim de naveta spațială Challanger, centrala de la Cernobîl sau submarinul nuclear „Kursk". Dumneavoastră credeți că e chiar așa ușor să manevrezi și să întreții în bună stare de funcționare o targă? Bine că n-au zis că omul a murit fiindcă a luat SIDA în timp ce făcea sex cu targa. Sîntem convinși însă că, la grija pe care o au pentru noi, responsabilii din Sănătate se gîndesc deja la soluții: tărgile să aibă ca dotare anexă căști de motocicletă și airbag-uri; pacienții să fie bătuți în cuie pe targă în timpul transportului, asemeni lui Isus pe cruce; sau, ca să n-o mai lungim, în loc de tărgi să fie folosite direct coșciuge, iar Salvările să fie vopsite în negru.

Targa lui Caron

Mielul de dar nu se caută după dinți

Ce credeți că au primit ca primă de Paște angajații combinatului chimic Nitramonia? Nu li s-a dat mielul, ci sacul. Dar nu sacul acela cu ouă – roșii sau ce culori or mai fi –, ci cîte un sac de îngrășăminte. Sperăm totuși că nu e vorba de îngrășăminte naturale. Cei care și-or fi luat deja miel vor avea astfel ocazia să-l îngrașe în ajun. Noroc că Becali are destui miei, că dacă era să-și premieze fotbaliștii în produse ale combinatului Steaua București, plecau băieții acasă cu goluri și puncte la adevăr de rămînea echipa pe ultimul loc. Și bine că polițiștii de la Dinamo au bani, că altfel se duceau salariații acasă cu vreo doi-trei infractori de căciulă.

Chimicul Prinț

Să se vacă lumină și la țară!

Cică peste 95 la sută din fermele românești au cel mult două vaci. E și normal să se fi ajuns aici – cît timp în aproape sută la sută din fermele românești există cel puțin un bou care ar vota și acuma cu Iliescu și cu PSD-ul.

Hildegard Pubou

Săptămîna străinilor

● Un cercetător din Ohio a demonstrat, ştiinţific, bazîndu-se pe teoria probabilităţilor, că Dumnezeu există în proporţie de 67%. Să înţelegem că Necuratul are şanse de existenţă doar de 37%? ● Ultima modă la olandezi este să-şi implanteze bijuterii pe global ocular, o operaţie care, spun specialiştii, nu prezintă riscuri. Gata, s-a dus cu poezia, cum să-i mai spui unei fete „ochii tăi sînt două giuvaeruri?“ cînd ea are în ochi chiar două giuvaeruri?!!! ● Cercetătorii francezi au demonstrat că pisica este cel mai vechi prieten al omului. Prietenia s-a legat, conform acelorași cercetători, datorită șobolanilor care atacau grînarele. Deci, iată o altă concluzie: șobolanul e cel mai vechi dușman al omului! ● Pentru a face mai eficiente execuţiile condamnaţilor la moarte din China, autorităţile au pus la punct 18 autobuze dotate cu toate cele necesare pentru a se aplica condamnaţilor injecţia letală. Uite, aşa, urcă sărmanii oameni în autobuz şi, vor, nu vor, merg pînă la ultima staţie! ● Din California se va lansa, în curînd, un satelit menit să demonstreze două dintre teoriile lui Albert Einstein, dintre care una se referă la gravitaţie. Proiectul, început în urmă cu 45 de ani, este destul de costisitor. Nu era mai simplu să se planteze un măr care, odată cu apariţia fructelor, să demonstreze teoria lui Newton?! ● Legendarul, de acum, preşedinte al Turkmenistanului, cel care a interzis portul bărbii, revine în forţă. Interzice portul dinţilor de aur pe motiv că sînt mai frumoşi dinţii albi! Asta da cenzură, nu numai pe ce scoţi, dar şi pe ce ţii în gură!

AgenCIA de presă

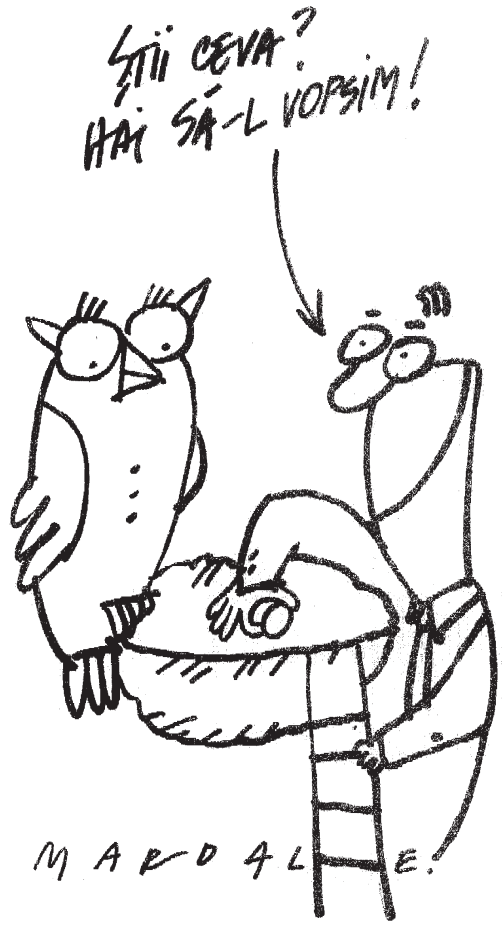

Meteo

În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!

Lumea nu mai e ce-a fost. Lumea manechinelor se clatină serios. Anul ăsta s-au făcut serios muşchii şi pieptul la *Academia Caţavencu.* Nu puteţi scăpa de noi. Doamnelor şi doamnelor, din nou în exclusivitate pentru *Academia Caţavencu,*

GABRIEL DROGEANU (1,96 m)
şi
IOAN T. MORAR (1,67 m)
VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Săptămîna asta temperaturile mici vor fi mai mari, iar temperaturile mari vor fi mai mijlocii decît de obicei. Vîntul va sufla sau nu va sufla cu intensificări din sectorul nord-vestic şi est-estic. Soarele răsare dimineaţa şi apune seara. În caz de ploaie, nu vă aplecaţi în afară. Nu vă penchez en dehors, adică.“

Jurnalul lui Tetelu

Mergem mai departe. Aventura continuă. Pușcărie? Iad? Țințari? Nimic nu-l poate opri pe Tetelu! Înainte!!

16^01 MĂ AM TREZIT TÎRȚIU CAM DORMIT ÎN PATRIARHIE PÎNĂ LA PRNZ CU TEOCTIST. FRIPTEUZELE ADORMISE ȘI ELE ÎN STRANĂ CĂ EREA RUPTE LA CÎT LE A PUS MOȘU SĂ SE DEZBRACE PE „AVE, MARIA". STRIGA NEBUNU „AVE, MĂRIOARA, OOOP ȘAȘA! ȘI CHILOȚIII, ȘI CHILOȚIII!" IO ȚINUSEM POST VRUN SFERT DE ORĂ, AȘA CĂ NU MAM BĂGAT, NUMA AM BĂUT, AM AMESTECAT SÎNGELE D-LUI CU ȚUICĂ ȘI CU FRUTIFREȘ PÎNĂ AM BORÎT PE VITOAREA STATUE A LU TEOCTIS-T CARE E EL CĂLARE CU DUMNEZEU PE UN PONEU ALBASTRU ȘI ÎMPARTE VIDEOURI ROȘII LĂ SĂRACI CARE O SĂ SE RIDICE STATUEA ASTA ÎN VITORU MALLUL MÎNTUIRIII NEAMULUI. ȘAL DRACU, AM VISAT TOATĂ NOAPTEA CĂ EREAM IO ÎN RAI ȘI ÎNCERCAM SĂ L BAG PE IISUS ÎN ORGANIZAȚIA ILFOV A PSD ȘI L ÎNVAȚAM SĂ ȘI FACĂ SEMNU ☮ CU LIMBAN GURĂ, CUM NE FĂCEM NOI MAFIEA CÎN E PRIMEJDIE. ȘI EL CĂ NU ȘI NU — CĂ CE, DEAIA A MURÎT EL LA ÎNVIERE, SĂ ÎNTRE CU BANDIȚII ÎN PSD? ȘI IOI ZICEAM: PĂI, BĂĂ, DEAIA AM ÎNVIAT NOI LA REVOLUȚIE, COMUNIȘTII, SĂ AVEM ȘI NOI OMENI SERIOȘI, MĂ ROG, DUMNEZEI SERIOȘI ÎN ORGANIZAȚIE LA PSD!

18^000 MĂ AM ÎNTÎLNIT CU GHEORGE DE PAȘTII ȘI NEAM HOTĂRAT SĂ NE CUMPERĂM ȘI NOI CĂRȚI, CE MĂCSA, ANTILECTUALI SÎNTEM ȘI NOI! CURVA! MEA ZIS SCÎRBA CĂ DACĂ NUI CUMPĂR CĂRȚILE DIN MALL, EA NU MAI MERGE, CĂ ACOLO SÎNT CELE MAI SCUMPE CĂRȚI DIN ORAȘ!! A DRACU, EAȘI CUMPERĂ KANT ȘI ION ELIADE DĂNCIULESCU NUMAI DIN MALLL! ȘI CICĂ ANU ĂSTA SE POARTĂ COIELIO ȘI PUMA!! DE UNDE PZDA MĂSII SĂI EAU IO COIELIU DIN MALLL? DE LA ADIDAȘ? DE LA NIKE ȘI ȘOFERAUER? FIRAȚI ALE DRACULUI CU CULTURA VOSTRĂ PE TOCURI!

21^11 AM TRAS O FUGĂ PÎNĂ ÎN ITALIA SĂI MAI VÎND NIȘTE COPII LUI BERLUSCONI — PENTRU PIESE, NORMAL. ZIC: BRE, LUSCONI, IO MĂ ȘTII, AM O FIRMĂ DE DEZMEMBRĂRI COPII ÎN BUCUREȘTI — ÎN OCHI, FICAȚ, VEZICI, RINICHI — AȘA CUM AȚI VORBIT CU ADELU CÎN AȚI LINS ÎMPREUNĂ ÎNGEȚATA AIA. PÎNĂ LA URMĂ EAM VÎNDUT DOI COPII PT. TALON DE ÎNDENTITATE ȘI UNU ACCCIDENTAT PUȚIN FAȚĂ CLA LOVIT TRENU LA FĂUREI, CÎN. FUGEA DE ÎNJEGȚIE DELA CĂMIN) — ȘI ÎNCĂ UNU PT. TRASPLANT, CĂI PROMISESE NĂSTASE CĂ L AJUTĂ PE BRELUSCONI — SĂI FACĂ UN TRASPLANT DE INIMĂ LA UN PECHINEZ CARDIEAC DE LA UN COPIL NORMAL DE ROMÎNIA. SE PUTEA ȘI MAI BINE, DA NU SA FĂCUT COPIII ANU ĂSTA DE LA ȚIGĂRI ȘI PORNO.

23^0 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȚ VREA SĂ AM UN SCUIPAT RADIOACTIV!

munca cu cartea

Drumeț prin țara țarilor

Ca pentru orice român normal, relația mea cu Rusia a fost una stranie. Mai întîi, pe la zece ani, Rusia a însemnat căciuli de iepure, magnetofoane Maiak, sturion afumat și mumia lui Lenin. Pe urmă, aveam deja 17 ani, Rusia a început să semene cu Gorbaciov, să spună bancuri cu perestroika, să scrie ca Dostoievski și să cînte ca Vladimir Vîsoțki. Am văzut noua Lada 1500 și mi-a plăcut. La un moment dat, odată cu Soljenițîn și Lobanovski, eu și Rusia am fost extrem de apropiați și chiar am sperat la mai mult. Apoi, fața a-nceput să i se buhăiască, aducea din ce în ce mai mult cu Elțîn, Soljenițîn a-nceput să abereze despre a treia Romă, au apărut racheții, știrile cu Boris Berezovski și Mihail Hodorkovski. Acum, pentru mine, Rusia este doar o imensă sondă petrolieră peste care se lăfăie un banner din care Putin zîmbește cu un aer optimist, sovietic. Din cînd în cînd, cineva se încumetă să pășească în această Rusie, încercînd să-mi schimbe părerea. Georges Nivat, profesor emerit la Universitatea din Geneva, a intrat și-a ieșit de nenumărate ori din Rusia, între 1991 și 2003. Și ca director al colecției *„Slavica"* a editurii L'Âge d'Homme din Lausanne, Nivat nu vorbește despre Rusia cu gura plină de beluga, asemeni lui Sartre în anii '50. Scrie, făcînd radiografii scurte, e interesat sincer de organele vitale, dar și de tonusul bolnavului. Tolstoi și Lermontov, *Literaturnaia Gazeta*, problemele actuale ale inteligheției ruse, arhitectura postmodernă a noii Moscove, dar și subtile considerații politice despre prezentul și viitorul Rusiei fac din acest ciudat jurnal de călătorie* un fel de ghid cultural inedit. Iar Rusia contemporană din însemnările lui Nivat pare a fi nu numai un spațiu care oscilează între părăsire și prezență, dar și unul în care fantoma trecutului luptă asiduu pentru a scăpa de stigmatul vremurilor apuse. Și deocamdată pierde: „În Rusia circulă un teatru al sosiilor: un fals Gorbaciov, un fals Elțîn, un Gaidar fals joacă farse în gust medieval pe străzile orașelor: rolul cel mai periculos e cel al lui Gorbaciov: sosia sa e mereu bătută zdravăn de mulțime".

Alin IONESCU

*** Georges Nivat, *La pas prin noua Rusie – memorie, tranziție, renaștere,* trad. Alexandru și Magdalena Boiangiu, Ed. Compania, 2004.**

cinem-a pîrît

Filmul cu Iisus merge, așteptăm cartea

Iisus este atlet, e pasionat de baschet, Magdalena a jucat niște fețe frumoase, iar Maria are trei copii, dintre care doi cu autori necunoscuți. Uite, niște coincidențe tocmai bune. Mă rog, Braveheart Gibson a ajuns să le potrivească, pe Caviezel ca Iisus, pe Monica Belluci ca Magdalena și pe Maia noastră ca Maria. Gibson nu se încurcă în mărunțișuri din astea, el bagă motoare americane pe fețe, fie ei apostoli, iuzi, iisuși, tîlhari și stoarce, dom'le, emoția. Obișnuit cu filmele de acțiune unde se tratează cu explozii, transpirație, funingine orice casă escaladată, orice sabie încinsă, orice mașină în flăcări, Gibson se bagă în sîngele, crucea, părul, capul, coroanele de spini ale actorilor și smulge lacrima, deznădejdea și face ca vînzarea lui Iisus să fie mai lașă. Că de asta au și murit vreo doi muritori la vederea acestui film. Ceea ce nu-mi place este faptul că tot timpul face șmecheria aia cu întoarcerea în timp. Hop, replica: nici nu cîntă de trei ori cocoșul și tu mă vei trăda, hop și remember la replică, cu tot dichisul de atmosferă. Aș fi vrut mai multă seriozitate aici, fiindcă am mai văzut în niște filme scene identice, mai bine rezolvate cromatic. Și Gibson prea le vede pe toate alb-negru, oare nu aveau color romanii? Oricum, replicile sînt perfecte. Aici, echipa de dialoghiști s-a întrecut pe sine. Am amintit replica cu cocoșul, dar e plin și de altele. Vă dați seama la ce elaborare s-a ajuns la Hollywood? Și ce pariu cîștigat… fiindcă filmul e vorbit într-o limbă veche și are o subtitrare admirabilă. După ce l-a chinuit pe Iisus așa, Gibson are toate șansele să cîștige bani. Îi recomandăm să facă și o carte după acest film. Credem că va sparge!

Eugen ISTODOR

*** *The Passion of Christ,* directed by: Mel Gibson, screenplay by: Benedict Fitzgerald & Mel Gibson, casting: Jim Caviezel, Monica Belluci, Maia Morgenstern.**

rebele arte

Asemănarea care deosebește

Se spune că, după o îndelungă conviețuire, de multe ori, soțul și soția ajung să semene, să li se apropie trăsăturile. Iar dacă cei doi, soțul și soția, sînt și pictori, e normal să li se apropie universurile plastice, să le semene lucrările. Ana Ruxandra Ilfoveanu seamănă, în ceea ce face, cu soțul ei, Sorin Ilfoveanu, iar ultima dovadă în acest sens este expoziția de la galeria Apollo*, de la parterul Teatrului Național. Ca să mă exprim paradoxal, voi spune că asemănarea merge numai pînă la deosebiri! Pentru că Ana Ruxandra Ilfoveanu nu vine cu un univers pastișă, cu o lume copiată, ci cu o replică „de familie" la mai cunoscutul său soț. Deosebirile sînt la fel de evidente ca și asemănările, deși nu există o graniță fermă între cele două lumi „ilfoveniene", sursa de inspirație în cazul peisajelor, de pildă, fiind aceeași așezare argeșeană Rădești. În primul rînd, cromatica artistei are o vibrație mai caldă, o sprijinire pe culori mai tari, pe contraste mai evidente. Gamele sale cromatice sînt mai ample și mai vii. Iar desenele, personajele din desene, au alte proporții, alcătuirea lor purtînd amprenta unei sensibilități feminine decantate într-o conturare mai caldă. O parte a lucrărilor din această expoziție sînt, la origine, impresii de lectură, ilustrații ale prozei lui Ștefan Agopian. Același Ștefan Agopian care a participat, cu textele sale manuscrsie, pe cîteva lucrări dintr-o excelentă expoziție Sorin Ilfoveanu de la Muzeul Literaturii Române. Expoziția de acum dă un sens în plus expresiei „o familie de artiști".

Ioan T. MORAR

*** Ana Ruxandra Ilfoveanu, pictură și desen, galeria Apollo, București.**

show biz da' culți

În chestia incestului

● Pînă acum două săptămîni habar n-aveam de existența unui anume domn Leonard Gavriliu, dar m-a sunat Alexandru Condeescu și m-a întrebat dacă știu cine-o fi Leonard Gavriliu. I-am răspuns că habar n-am, apoi l-am întrebat de ce îl interesează acest Gavriliu. Mi-a spus că are în față o revistă, *Spiritul critic,* în care Gavriliu scrie cîteva enormități despre Nichita. L-am rugat să-mi trimită o copie după articol și am putut citi următoarele: „Să nu uităm că Nichita Stănescu a avut o viață erotică tumultuoasă, aproape la vedere. Trei neveste pînă la 50 de ani, un concubinaj notoriu, cu Gabriela Melinescu, și *o pasiune vinovată pentru cumnata sa Iuliana Mirela, o copilă în vîrstă de 14 ani* (s.m.) pe care a ținut s-o înfieze în ziua de 3 octombrie 1983, probabil dintr-o subliminală dorință de a încerca senzații cvasiincestuoase". Adevărul este că Nichita și-a înfiat nepoata dintr-un motiv mult mai banal decît își poate închipui dl. Gavriliu: voia să-i facă buletin de București și înfierea era singura soluție rapidă. Trec peste „subliminala dorință" a dlui Gavriliu de a atrage atenția asupra domniei sale, pentru a-i spune că mulți scriitori „au avut o viață erotică tumultuoasă, aproape la vedere" (să se gîndească, de exemplu, la Maiorescu), dar că nici un critic serios nu le judecă opera după „viața erotică". Nu de alta, dar dl. Gavriliu afirmă senin în încheierea articolului despre Nichita: „O biografie exactă, documentată, ar fi foarte revelatoare în privința operei." Între timp am aflat cîte ceva despre dl. Gavriliu: s-a născut în 1927 la Pașcani și în 1948 a publicat volumul de versuri *Vînt în trestii*. După puținătatea operei se poate trage concluzia că autorul stă foarte prost cu biografia. Care biografie se va îmbogăți curînd cu un mic proces. Și încă ceva: aflu că dl. Gavrilă e membru PRM, ceea ce spune multe. **(Șt. A.)**

● Pentru că sîntem în Săptămîna Luminată, vreau să vă semnalez ceva plăcut, de fapt, o trăsătură omenească foarte rară, din ce în ce mai rară: modestia. Gala UNITER a răsplătit una dintre marile personalități ale teatrului și cinematografului autohton în persoana lui Ovidiu Iuliu Moldovan. Un om de o rară discreție și delicatețe sufletească, fără trufie, fără dorința de a ieși în față cu mijloace extra-scenice, de a-și trăi viața prin ziare și reviste de mondenități. Ar trebui popularizat acest mod de viață, acest model de comportament într-o vreme în care, peste noapte, devin „vedete" tot felul de tinerei și tinerele care cîntă vreo lălăitură compusă de computer, oameni fără nici o idee în cap, impostori cu ghiotura, analiști politici și comentatori de mondenități făcuți peste noapte, care se zbat să ajungă pe ecrane cît mai des ca să-i salute mai respectuos vecinii. Într-o societate deloc meritocratică, oamenii cu merite incontestabile, de tip Ovidiu Iuliu Moldovan, se simt oarecum stingheri și lasă vedetele de carton să umple zilele și să dea măsura superficialității lor. Și, cu toate acestea, ca o dovadă că nu e chiar totul pierdut, Juriul UNITER a recunoscut și a recompensat calitățile acestui actor atît de atipic pentru lumea în care trăim. Și, de fapt, ce să caute Ovidiu Iuliu Moldovan alături de „actorii" Mihai Mitoșeru sau Costin Mărculescu? Păi, chiar așa, în vreme ce unul joacă pe scenă sau citește, ceilalți, nedistribuiți în nimic, aleargă de la o televiziune la alta pentru a-și povesti aventurile! Ați mai înțelege ceva din ce se întîmplă dacă am ajunge chiar pînă acolo încît valorile să stea cot la cot cu nonvalorile? Na, că, deși e Săptămîna Luminată, tot m-am înfuriat! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Înmulțirea mîinilor sau despre sportul aruncării primei pietre

Au fost zilele Paștelui. Zile senine, insuflate de harul iubirii creștine. Pe terenurile patriei, cetățenii au practicat unanim cel mai îndrăgit sport național: ținerea de masă. Au marcat strîns mieii și șprițurile, ou la ou, pe tot terenul. Așa că și noi, la rîndu-ne, am hotărît să lăsăm fotbalul în plata Domnului. Prea ne-a durut să-l vedem chinuindu-se în fiecare duminică, tîrît prin Procese *și* Recursuri, *între atîția tîlhari păgîni. L-am invitat în spațiul rubricii, așadar, pe colegul nostru Alin Ionescu, un iubitor al sporturilor extra-fotbal. Fericiți cei fără de minge, căci a lor este împărăția performanțelor. Adevărat a înviat! (V. M.)*

Mersi, Viorel, am preluat legătura. Iată, stimați cititori, tocmai am părăsit templul fotbalului, pentru a vizita, de data asta, o bisericuță în care mingea nu are ce căuta. Vom vorbi, cu această ocazie, despre curling – proba feminină. Dacă nu v-ați prins, acest sport subtil, de apă-nghețată și de aer, nu e lipsit de o oarecare incidență cu Paștele, fiindcă, pînă la urmă, esența acestui joc este: Cine aruncă prima piatra? Mai mult, el e un sport în care mîna e pusă la treabă, nu prohibită precum în fotbal, unde jucătorii sînt obligați să lovească mingea cu aceleași membre cu care aleargă, iar lucrul ăsta se vede de multe ori în joc. Și ca o mărturisire-omagiu adusă tuturor mamelor, iubitelor, soțiilor și amantelor noastre din mîna cărora s-a născut în aceste zile cozonacul, de curling m-am îndrăgostit de la televizor, datorită elvețiencelor. Dom'le, măturau gheața cu o pasiune de invidiat. Să fii doamnă și să faci un sport creat parcă pentru femei de serviciu mi se pare un fel de culme a pasiunii. Analogul curling-ului pentru femei mi s-ar părea o probă masculină de bătut covoare. Și-acum iată care-i treaba: pentru aceia dintre dumneavoastră care nu au dat niciodată cu ochii de un meci de curling, atunci aflați că acesta este un fel de amestec între bowling și pétanque pe gheață, numai că bilele sînt înlocuite cu niște pucuri mari din granit, șlefuite la perfecție și dotate cu un mîner. Mai există niște măturici cu păr special cu care concurentele modifică temperatura din fața pietroiului pentru a-i da o alunecare anume. Numele de curling vine de la englezescul „curl", pe franțuzește „effet", și se traduce în fotbaleză prin „a o da cu efect". Pentru că, de fapt, asta e arta curling-ului: a imprima un efect atît de delicat, de tandru, de fin acelui pietroi încît el să ajungă să ocolească bolovanii echipei adverse pentru a se plasa cît mai aproape de punctul de țintă, centrul casei sau „tee"-ul. Cu cît piatra este plasată pe o circumferință mai îndepărtată, în *inner circle*, *front ring* sau *back ring*, cu atît e mai nasol, deoarece punctele se împuținează. O diferență importantă care face din curling o artă a mînuirii perfecte este modificarea jocului în funcție de starea ghețoiului. Una e să fie dur, și-atunci piatra se duce repede, alta e să fie moale, și-atunci pietroiul bâltește, și cu totul altceva e cînd terenul e „perlat", plin de denivelări greu de luat în calcul. Nu vă mai spun că fiecare gagică din echipă (sînt patru) are un post bine definit, că fiecare piatră are un număr sau că la fiecare aruncare situația de joc se poate schimba, asigurînd dramei o dinamică continuă și surprinzătoare, mai ales că cele zece jocuri ale unei partide pot dura pînă la trei-patru ore. Așadar, stimați devoratori de semințe, măcar o dată pe an, cînd dorește mușchiul vostru posterior, lăsați-vă într-un fotoliu și dați o oră de atenție acestui minunat sport al mîinii. Al mîinii doamnelor.

Alin IONESCU

Ionela, dă-i bătaie! Hai, că la fotbal am pierdut și cu Cehia și cu Armenia și am rămas noi cu curlingu' să facem audiență la sport. Da' deviază ușor în stînga vaza aia, că anu' ăsta tre' să iasă campioană Curlingu' Tărtășești, că altfel ne belește domnu' Mitică Dragomir, care s-a hotărît să investească în curling!

Aspect de la olimpiada de curling, faza pe PSD. Conduce curlingăul Victor Ponta de la tineret.

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Florin Bercea este un jupîn de la Petrolul Ploiești. Petrolul este o echipă de fotbal sprijinită de Petrom. Petrom are mulți bani. O parte s-au dus pe casa Rodicăi Stănoiu. Alte părți ajung, normal, în alte locuri. Unele merg pe la ziare, în chip de publicitate, iar unele ziare chiar nu pot supraviețui fără publicitate. Pe scurt, rezultă că Bercea de la Petrolul se poate băga uneori în oala cu ciorbă a publicațiilor care au relații contractuale cu Petrom. De exemplu, poate convinge șefii de la ziarele locale să-și urecheze – eventual, pînă la concediere – angajații care colaborează cu cotidienele din București și, pe deasupra, îndrăznesc să relateze adevărul. Cum banii de la ziarul local sînt mai mulți decît cei de la București, oamenii nu prea au de ales. Evident, ați înțeles deja: adevărul din teren nu coincide cu adevărul din birourile de la Petrom.

● La sfîrșitul lui aprilie, România va juca în Giulești un meci (amical, evident) cu Germania – pe bune, nu e păcăleală de 28 aprilie. Biletele pentru acest joc vor costa așa: 150.000, 250.000, 400.000 și 1.500.000 de lei. Pentru cei cu bilet de 150.000 se va organiza special o miuță la o poartă, la liceul aflat în apropierea stadionului. Cei cu bilet de 1.500.000 vor beneficia de un om care să le spargă semințele.

Eva Henţigova

Ceaușescu și poporu' / Fotbalu' și tricoloru'

Probabil că nu știați – și nu văd ce motive aveați să știți –, dar pe site-ul Federației Române de Fotbal există și o secțiune numită „Photo Gallery". În galeria asta de la FRF rătăcește, printre alte cîteva zeci de imagini cu jucători de fotbal, un instantaneu din toamna lui '89 ce-l înfățișează pe Valentin Ceaușescu. Tovarăș pe care îl rețineam ca fiind fiu de veșnic președinte-dictator și, ca să existe totuși o legătură cu sportul ăsta, un mare sforar de fotbal. Altă explicație nu vedem pentru prezența sa pe site. Sau poate că este doar dorința lui Mircea Sandu, aflat alături, de a sta lîngă un reprezentant al Ceaușeștilor. Ca să fie între ei, veșnicii președinți.

Tonţi oamenii preşedintelui

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Totul despre sex cu șefu'

Un studiu la nivel național arată că una din zece romînce e hărțuită sexual la locul de muncă. Restul de 9 din 10 sînt „amanta șefului".

Momente vesele și acatiste

La Mitropolia Moldovei și Bucovinei s-au dat acatiste precum „Doamne, ajută-ne să ajungem în Canada!". Cică la slujba de Înviere, enoriașii sperau ca popa să spună „Veniți de luați viză!".

Mult, da' post

PSD a ținut post la declarații și atacuri în Săptămîna Patimilor. Dar rahat de dulce tot a mîncat.

Closetea de putere

În Cișmigiu au apărut toalete ecologice pentru persoane cu handicap. Mai rămîne să apară pentru persoanele minoritare și boscheții ecologici.

Dai un ban, dar stai cu altă față

Romîncele dau anual peste 2,5 milioane de euro pe operații estetice. O grămadă de bani, la suma asta ar trebui să arate toate ca Ioana Maria Vlas!

Naos general

Ciorbea promite mai multe biserici în București dacă va fi ales primar. Probabil o să transforme în biserici sediile PNȚCD. Nu mai trebuie decît să le pună cîte o cruce, că enoriași sînt înăuntru încă de cînd n-au mai intrat în Parlament.

Sassu, între pete și plete

Alexandru Sassu și-a lăsat plete! În cazul unei păruieli, chestia asta îl va avantaja la modul cel mai categoric cu putință pe Traian Băsescu.

Statu(ie) sînt eu!

Primarul din Vîlcea ar vrea să își facă o statuie din bronz suflată cu aur. La ce gusturi și maniere are dom' primar, presupun că aurul va fi suflat pe la dinți.

Cronicarul Grigore după Ureche

contraeditorial

Lumină cu gura plină

Se făcea că limba noastră cea frumoasă s-a îmbolnăvit, sunetele i s-au dogit în așa fel încît nu mai putea fi vorbită decît cu gura plină. Au încercat să rezolve problema experții, apoi niște savanți, preoți, ghicitoare, directori de ziare, vedete, cîntăreți. Toți voiau să facă ceva ca să se revină la normal. Dar nu se putea, realitatea era crudă: aveai gura plină, puteai vorbi. Nu, la revedere, îți mai rămînea șansa unei priviri expresive și a unor urechi blegi care să asculte cuminți. Vorbitorii erau tot mai puțini, pentru că tot mai puțini aveau ce să mănînce pentru a putea vorbi cu gura plină. Și, peste tot, la televiziuni, în Parlament, la adunări publice, lumea era împărțită în două. Cei mulți, care nu puteau vorbi, și cei puțini, care aveau cu ce vorbi, deși păreau tot mai nevorbiți, tot mai dornici să-și spună gîndurile. Și, desigur, să-i asigure pe ceilalți că ei vorbesc în numele tuturor, că exprimă gîndurile și dorințele celor care nu pot vorbi. Se simțeau delegați să vorbească în numele mulțimii pentru că, datorită mulțimii, aveau ce morfoli pentru a li se auzi vocile. Ei, dar lucrurile nu puteau merge așa, trăiam, totuși, într-o democrație. Așa că s-a luat decizia ca toți cei care puteau vorbi să-i dăruiască cu bucate și pe ceilalți, ca să le audă păsurile. Și cînd era cel mai potrivit să fie dăruită mulțimea dacă nu de sărbători? La Paști, la Crăciun, la Ziua Constituției, poate chiar la Ziua Intrării în NATO. Marii Vorbăreți s-au ținut de cuvînt și au dat bucate, ba de prin gospodăriile lor, ba din rezervele statului, ba din ce le prisosea pe la mese. Și, cu aceste ocazii, mulțimea putea să vorbească pentru că avea gura plină. Da, venise Ziua cea Mare. Venise, să zicem, Paștele și Vorbitorii Cu Gura Mereu Plină s-au întîlnit cu cei pe care i-au binecuvîntat cu niște bucate. „Să vă auzim ce aveți de zis!", au cerut Vorbitorii. „Hai, curaj, spuneți tot ce vă frămîntă." Și, atunci, mulțimea, într-un singur glas, a spus doar atît: „Mulțumim frumos, să trăiți, vă mai alegem, că sînteți generoși!".

Ioan T. MORAR

Săptămîna românilor

România Oborului cenușiu

A cîntat mielul în piețe, a făcut ca toți dracii – da' românul a preferat anul ăsta friptura de spanac și cotletul de păpădie amară. Ceilalți, care au murit tot anul de foame ca să rupă frigiderul în două de Paști, au urmat traseul clasic al românului și s-au internat ca proștii la Urgențe din cauza abuzului excesiv de exagerat în exces de sarmale și drob. Spune NU droburilor! – o campanie sprijinită de Asociația producătorilor de iarbă verde. ➠ Mielul care nu mușcă latră. Stă pe tarabă și așteaptă să-l ia rumânul și să-l dea la copii sub formă de hot-dog sfințit, cu lumînări de Paști în el. Haideți, copii, puneți mîna pe miel, că nu mușcă – e în lesă, a ieșit doamna de la doi cu mielul la plimbare în parc! ➠ Parlamentarii și o parte dintre guvernanți au început să țină cure de slăbire – se laudă ei. Auzi?! Ia să ne mai slăbească! ➠ Am aflat că Năstase are cel puțin 1.500 de ouă de ciocnit, dacă e cazul. Probabil că de înroșit o să și le înroșească dacă-l cheamă pe Abuziv Împușcatu' Între Picioare Ilie Sârbu să le vopsească. Luați și mîncați – aceasta a fost o bucată din trupul lui Ilie Sârbu! ➠ Potrivit unui studiu al unor experți germani despre puterea de cumpărare a populației în 29 de țări europene, Moldova este polul european al sărăciei. Ce, voiați să fie Renania de Nord-Westfalia? Măcar dacă am profita și noi de asta și am face în Moldova niște Disneyland-uri ale sărăciei, cu Albă ca Zăpada cerșetoare șchioapă care dă să sugă la doi copii în intersecție, Mickey Mouse mîncînd înfometat otravă dintr-un pătul de cereale, frații Grimm spărgînd un non-stop, Minnie Mouse, prietena lui Mickey, prostituîndu-se pe DN 1 pe 50 de mii, cîinele Pluto furînd un salam de vară împuțit de la un economat din Pașcani și fiind călcat la final de Mercedesul unui baron local din Moldova – oricum, ceva tonic, pentru copiii occidentali plictisiți de magazinele din care își cumpăra șosete Lady Diana. ➠ Băiatul lui Văcăroiu, Miki Văcăroiu, a cumpărat stațiunea Sărata-Monteoru, pe care a dat numai 1,8 miliarde de lei. Păi, e normal, lui taică-su nu-i place sărătura, ci amăreala aia împuțită de la vodcă și de aia i-a dat-o tăticu' lu' ăla micu', să se chinuie el cu ea, numai să nu dea p-afară, pe la rățuștele pesediste din Sărata-Monteoru. ➠ Sute de băcăuani s-au călcat în picioare și s-au omorît unii pe alții ca să primească prima de miel direct din mîna primarului Sechelariu. Pentru Moldova, Visul de Aur al omenirii a rămas încă Feudalismul.

Slujbă de Înviere cu circuit închis, singurul moment din an în care se face lumină în politica românească

Cronică a lu' Ștefan a Petrei

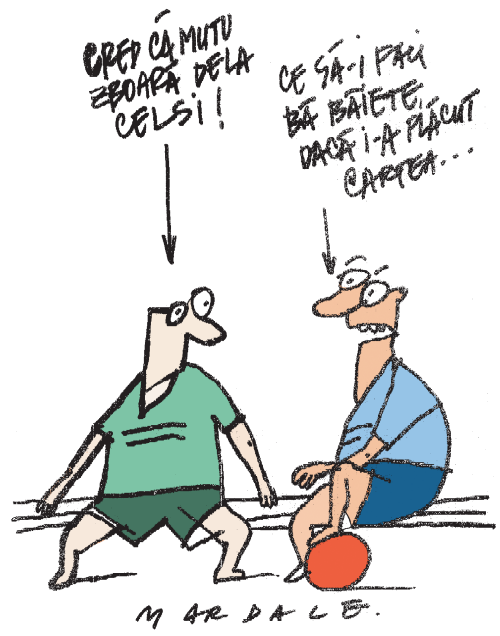

Vești bune

Adevărul e c-a înviat

➠ Adevărat a-nviat! Și anul acesta, românii s-au bucurat de cozonac, miel, drob și corupție în țară. Au fost de toate, noroc cu economatele PSD-ului, că au avut și pensionarii cu cine să voteze de Paști, că altfel s-ar fi plictisit în case.

➠ Iorgovan a fost dat afară de la emisiunea lui Marius Tucă Show. Mahalagiul care a venit de data asta treaz în fața telespectatorilor s-a dat în spectacol cerînd inculparea calomniei ca una dintre cele mai periculoase infracțiuni săvîrșite de ziariști, doar pentru că așa vor Mercedesurile de nesimțiți ale pesediștilor – drept pentru care Tucă a preferat să-l înlocuiască pe invitatul Iorgovan cu reclame la detergenți. Bravo, Mariuse, Antena 1 trece de partea poporului, măcar de cîteva ori pe an! Adevărat a zburat din emisiune!

Străbuna Vestire